„***În al cincilea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, în luna a noua,* au chemat la un post înaintea Domnului pe tot poporul *Ierusalimului și pe tot poporul venit din cetățile lui Iuda la Ierusalim.***" (Ier. 36/9.)

*

„***Și eu, când erau ei bolnavi, mă îmbrăcam cu sac,* îmi smeream sufletul cu post, *și mă rugam cu capul plecat la sân.***" (Ps. 35/13.)

*

„***Acolo, la râul Ahava,* am vestit un post de smerire înaintea Dumnezeului nostru*, ca să cerem de la El o călătorie fericită pentru noi, pentru copiii noștri, și pentru tot ce era al nostru.***"

*

„**Oamenii din Ninive au crezut în Dumnezeu, au vestit un post, *și s-au îmbrăcat cu saci, de la cei mai mari până la cei mai mici.***" (Iona. 3/5.)

*

„***Când a intrat Iisus în casă, ucenicii Lui L-au întrebat deoparte: „Noi de ce n-am putut să scoatem duhul acesta?"***

„Acest soi de draci", le-a zis El, „*nu poate ieşi decât prin rugăciune şi post.*",,

(Marcu. 9/28-29.)

*

„***Deci, când faci milostenie, nu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și pe ulițe, ca să fie slăviți de oameni; adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor.***

Tu însă, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta,

Ca milostenia ta să fie într-ascuns și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție."

(Matei. 6/2-4.)

Despre post și milostenie

1 - Despre post

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

… Veți fi opriți să mai pașteți iarba pe care o cunoașteți. (*Cuvântul lui Dumnezeu, n.r.*) Înțelegeți? V-am spus că vă vorbesc în pilde. Vei fi oprit să mai porți credința, să mai te duci la biserică, și va veni seceta și foamea în acest an și va fi numai necaz pentru voi. Va fi rod: poame, grâu, porumb, va fi destul, dar cuvântul Meu nu va mai fi, căci veți fi opriți. Vă mai spun: lăsați poftele trupului. Nu este oprită căsătoria, dar cine are dragoste și hotărâre să ajungă la sfinți, aceia se opresc. Hotărâți-vă fără îndoială. Nu mai vorbim de postul Crăciunului, al Paștelui, al sfinților apostoli și al sfintei Mării. Într-un cuvânt, înfrânați-vă.

— *Doamne, cu ce să ne hrănim în zile de post, cu ce bucate?*

— Fiilor, dacă vreți și puteți, **iată hrana voastră**: **o bucățică de pâine și apă, la asfințitul soarelui.** Iată și în alt fel: veți mânca bucate fără unsoare, și toate, pe seară, că ziua este mare; și voința să fie mare.

— *Doamne, cu sfânta Împărtășanie cum să facem?*

— Cereți sfânta Împărătășanie, să vă dea la trei săptămâni și la două săptămâni, că mai mult nu vor să vă dea. Eu v-aș da în fiecare zi. Am strigat în biserici către slujitori. A sosit vremea să te oprească cu mâna, să te oprească să mai lauzi pe Dumnezeu. Bucurați-vă, că s-a apropiat ziua! Te-a oprit să mai lauzi pe Dumnezeu, dar nu te-a oprit să te rogi. Roagă-te, că pe rugăciune nu s-a pus hotar. Roagă-te când mergi la apă, când mergi la lucru, când mergi la câmp, când mergi la pădure. Laudă pe Dumnezeu. Iată, preoții, în loc să sfârșească slujba la ora douăsprezece, se grăbesc să o termine devreme. Mulți sar cuvintele slujbei, dar voi nu judecați, ci supuneți-vă. Dacă ei vă dau cu palma peste obrazul drept, întoarceți și pe cel stâng.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 04-05-1958

***

Trupul bine mâncat duce sufletul în mâna diavolului. În trecut, bătrânii aveau numai pielea pe trup. De ce? Pentru că fusese odată gras, pusese sufletul rob trupului. Atunci, ce a zis? *„Ia stai, trupule, să te pun eu la jug”*, și a pus trupul la jug. Ce jug? Post și rugăciune. Cel mai greu jug pentru trup este postul. Ia aminte, frate, cătușe i se socotește trupului postul. **Este cea mai bună armă de a opri trupul de la pofte: postul. Să nu crezi că dacă ai postit te-ai îmbolnăvit.** Se află în carte că trupul este vrăjmaș sufletului. Lasă-te după sfatul Meu. Dacă spune cineva că de la post te îmbolnăvești, nu e adevărat. Creștinii din trecut au înviat morții, au dat vedere. **Postul, pentru anume lucruri să-l pomenești. Dacă ai postit și n-ai spus pentru ce e, e ca o hârtie nescrisă.** Dacă ai un tată, să postești ca să-l scoți. Vă arăt o muceniță care, după ce a murit, cineva a scos-o prin post. Decât să faci o sută de parastase, cea mai bună faptă e să scrii zile de post și îl vei scoate din a lui moarte. **Nimic nu-i sfânt pe pământ ca postul. Cu post vei scoate pe cei mai îndrăciți oameni.** Zice cineva: „*Am vrăjmași*.” Dacă ai avea atâtea zile de post, n-ai avea. Dar nu ai post. Frate și soră, n-am venit să stric legea, am venit contra vrăjmașilor tăi. Nici între creștini nu e post astăzi. **Cea mai bună armă de nimicire a duhurilor rele e postul.** Cineva dintre creștini a postit trei zile și trei nopți să vadă dacă este adevărată lucrarea Mea, dar pentru că ispitea, nu s-a arătat. Nu puneți în lucru ce nu vă e dat. Altcineva a postit să fie și el prooroc, dar nu cereți ce nu vă e dat. Știi cine fac așa? Cărturarii și fariseii. Pe timpul lor, posteau și ziceau să-L dea pe Dumnezeu jos. Dumnezeu știe pe fiecare ce are de făcut cu el. Fratele Meu, dacă vrei să faci ceva pentru fratele tău, postește, dar nu cere altceva.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 19-12-1965

***

... Vai de omul care se face cârciumar! Vai de omul care în zilele de post vinde carne, care vinde băutură în zilele de post! Fiilor, va veni un om și va spune: *„Această lucrare e mincinoasă”*. Dar Eu vă spun să luăm aminte, că se va deschide pământul și îl va înghiți pe acest om și mulți dintre voi vor cădea, căci va veni și va vorbi la fel în patul său ca și vasul Meu, și va vorbi contra lucrului Meu și a lucrării Mele și va fi mare război.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 25-04-1973

***

... Astăzi pe pământ e la putere curvia și beția, și nu numai acestea, ci și malahia și sodomia. Dacă nu postești niciodată de mâncare și băutură, te duce trupul în foc, ca un armăsar când e prea mâncat.

... Fiilor, deosebiți-vă să fiți străluciți și înăuntru și afară. Să fiți ca aurul curat, nu întinați și păcătoși. Să nu fii mânios și rău, bețiv sau fumător. Păcatele de azi au fost în vremea Sodomei și Gomorei. Și Lot striga mereu să se pocăiască lumea. O, tată, a venit focul, dar nu a văzut nimeni că vine focul. Ieșiți din lume prin post și rugăciune, ca să nu vi se întâmple necazuri. Eu sunt Cel ce am fost cu trupul pe pământ și am poruncit ca și vouă și nu M-a crezut nimeni. Feriți-vă, căci cine nu este cu Mine, merge în foc.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 20-06-1973

***

... Fiilor, în cele trei zile pe săptămână: lunea, miercurea și vinerea, o mâncare pe seară, iar bolnavii să mănânce la ora doisprezece. Aceasta pentru ca să se desăvârșească lucrurile Mele. Cine nu poate, nu este obligat. Bolnavul să țină și el până la ora doisprezece și mâncarea să fie fără ulei în acea zi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 18-08-1973

***

... **S-a profețit ca trei zile pe săptămână să postiți post uscat, pentru înlăturarea duhurilor rele și pentru întărirea trupurilor în viața duhovnicească, pentru nimicirea vrăjmașilor, pentru rod în țarinile voastre, pentru sănătatea trupului și a duhului, pentru spargerea și risipirea și alungarea farmecelor, pentru uciderea vrăjitoarelor, pentru câștigarea proceselor care, mulți din oameni vă vor face vouă. Ați auzit? Amin. Pentru înlăturarea poftelor și a păcatelor, pentru uciderea duhurilor necurate.** Cine este bolnav și nu poate să postească, să postească o jumătate de zi .

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 30-08-1973

***

... Păstrați-vă, tată, sănătatea, că bolnavi sunt destui, și pentru aceștia iată ce să faceți: **post negru, cea mai bună doctorie. Sugarul de la piept, patru ore. Copilul până la șapte ani, până la ora doisprezece, iar cei sănătoși să țină de seara până seara, de la ora șase până la ora optsprezece, lunea, miercurea și vinerea.** Pentru tămăduirea sufletului și a trupului, să se citească în opt ore patruzeci de paraclise, și în opt ore Psaltirea, de la cap la cap, și Cântările lui Moise. Și în afară de acestea, vă privește. Și apoi, Ceasurile și Canoanele. Să nu stați fără Canoane în casele voastre, iar când vă rugați, să aveți biletelul pentru răposați, că sunt mulți răposați care nu mai sunt pomeniți la biserici.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 20-09-1973

***

... Copilașii Mei, mult sânge am pierdut pentru voi și mult M-am ostenit și am suferit pentru voi, dar tu nu suferi pentru Mine un sfert de zi de foame. **Eu am spus să postești, și voi nu postiți, că ziceți că postiți pentru Mine. Și veți posti fără voie, că pâinea pe care o mănânci acum când trebuia să postești, o aveai atunci.**

... Maica Domnului o să măture tot ce e rău pe vatra acestei țări. Cine este cu Mine, acela va rămâne. Poporul lui Dumnezeu va moșteni, că vizitatorii străini au văzut ce este în România, și sub pat știe ce are, și abia așteaptă s-o prade, că nelegiuitul va fi ars, și apoi țărâna din el spulberată de vânt și dată afară de pe acest pământ. Ați auzit?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 27-11-1973

***

... Maica Mea și toți proorocii și toți patriarhii și îndrumătorii și preoții duhovnicești vă roagă să păstrați bine calea cu Mine. Fiți credincioși în Dumnezeu. Nu lăsați buruiana la rădăcina viței. Stropiți pomul, să moară omizile din el, că vine vremea să rodească frunza din pom. Omizile sunt poftele pe care le poftește creștinul în viața sa. Stropiți cu otravă, adică cu post și rugăciune. Fiți cuminți, nu dați năvală să ieșiți afară. Să stea porțile deschise și să nu ieși afară, că afară este scrâșnirea dinților și mâncarea viermilor. Stai cu Mine, creștine, rabdă, căci Dumnezeu te adaugă la vremea cuvenită. Nu să stea Dumnezeu cu bățul în mână cu tine; nu așa se câștigă împărăția. Să fie porțile deschise și să nu fie portarul și tu să nu ieși pe poartă, că ieșind, nu te mai întorci, că afară e lăutarul lui antichrist, care cântă să te simți.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 14-02-1974

***

... Ascultă, creștine: **chiar din familia ta nu te va lăsa să postești, că zice că te vei usca.** Fericit de mii de ori, unul la mie dintre voi, care să fie desăvârșit cum a fost Ioan Evanghelistul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 29-06-1974

***

Israele, copilul Meu, v-am făcut copii, dar pe ce? Se miră îngerii, că voi sunteți tot răi. Copiii cei de demult s-au zdrobit și nu M-au părăsit nici cât vârful de ac, nu M-au hulit, nu M-au dușmănit, dar tu, și pentru casă sau pentru o înfruntare te-ai despărțit de Mine. Israele, poporul Meu, nu te ascunde de Dumnezeu pentru omul rău; nu te ascunde, ci înarmează-te, că puterea care vine în tine e de la Mine. **Dacă ai ști tu, tată, câtă putere are credința și postul fără supărare și rugăciunea făcută cu multă pace și dragoste!**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 04-08-1974

***

... Israele tată, Israele, apropie-te de Mine, că vremea din fața ta e păgână. Lumea din fața ta și din dreapta ta și din stânga ta și din spatele tău are viață de păgân. Toate zilele vieții sunt fără sărbătoare, sunt fără rușine și fără frică de nimeni. Are omul o viață dobitocească, și ca lupul mănâncă, și ca ursul mormăie, și ca porcul se tăvălește.

... Israele tată, încă o dată îți mai spune Domnul: și când va fi ziuă, și când va fi întuneric, când e sărbătoare sau zi de post, să ții. Chiar dacă te va îndemna scorpia sau te va lovi, tu tot să ții, că dacă nu, vei cădea în judecată cu Mine și nu ți se va ierta această faptă cum nu i s-a iertat aceluia care s-a mutat din iezerul cu gheață.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 07-08-1974

***

... Moșii și strămoșii voștri posteau, tu nu știi bine ca Mine, și făceau zile din săptămână sărbătoare; le alegeau ei în folosul vieții lor. Ei alegeau zile pe care le puneau în cinstea lui Dumnezeu. Lunea nu mâncau defel, nici miercurea, nici vinerea, dar astăzi toți mănâncă; de ar fi și noaptea zi, ar mânca mereu și nu s-ar mai sătura.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 13-08-1974

***

... Israele tată, vine poftă mare pentru fiecare. La unul vine poftă de post, iar la altul vine poftă de mâncare; la unul vine poftă de cer, iar la altul vine poftă de pământ; la unul vine poftă de rugăciune, iar la altul vine poftă de romane și filme.

... Pe vremea moșilor și strămoșilor, pentru unul care greșea, tot poporul suferea; pentru unul care nu postea, tot poporul suferea; pentru unul care nu se ruga, tot poporul suferea; pentru unul care curvea, tot poporul suferea, să știți.

... Cum Îl iubești pe Dumnezeu? Știi cum? Cu dreapta te închini, și cu stânga faci păcat.

... Ce faceți voi? Vin oameni răi și vă iau la lucru duminica, vă iau din bisericuța Mea și vă duc unde vor. Israele tată, dacă ai fi puternic în credință și în rugăciune și în post, n-ar veni nimeni să te ia, că între tine și între lume ar fi gardul de post și de rugăciune.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 01-09-1974

***

... V-am spus, feriți-vă de câini, plecați urechile, că s-au făcut adunări împotriva voastră și sunteți păziți. Ei spun așa ca să vă prindă. Ei spun că vor să-i prindă pe cei care nu merg la biserică, dar nu pe aceia îi caută, ci pe voi, care mergeți la biserică. Ei nu vă opresc să nu mergeți la biserică, doar merge la biserică și conducătorul cu soția sa, dar feriți-vă de călăi, ca să nu cădeți în ghearele călăilor. Au fost mulți mucenici care au suferit și nu s-au dat pradă nici pe ei, nici pe păstorul lor. S-au făcut adunări împotriva voastră, că zic că și voi faceți parte din Oastea Domnului, nu că mergeți la biserică, unde și Ceaușescu merge, dar merge și la cârciumă și la dans. Ai să fii pus cu sila să mănânci carne în zi de post. Ai să fii întrebat de ce nu mănânci de dulce, iar tu să spui așa: *„Mama și tata m-au învățat, și așa îi învăț și eu pe copiii mei, și așa scrie și în carte, și în calendar"* . Și dacă te duci în biserică, aproapele de acolo te dușmănește că nu faci ca el.

... Fiilor, v-am lăsat să vă duceți la serviciu, dar acum Mă căiesc că v-am lăsat, că v-ați făcut serviciu. Ce faci tu cu banii pe care-i iei de la serviciu? Milă nu mai faci defel, și vine vremea când îți va părea rău că n-ai dat milă; vine, și va aduna mila, și tu, care n-ai dat milă, ce te vei face? căci cine ajută pe un necăjit, pe Dumnezeu Îl ajută. Dați-vă seama, că uite, la Pucioasa un bogat a încetat din viață, și după ce l-a îngropat, s-a dus vestea că are trei sute de mii de lei la C.E.C., și au rămas la stat, că nu a mai putut nimeni să-i ridice, și acum el e la vama zgârceniei și nu mai poate trece.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 08-09-1974

***

... Cetatea Ninivei, ca să nu piară, a postit, și a pierit trei sferturi din suflare prin post, că de la sugari și până la plete albe au postit toți trei zile și trei nopți, și să știți că trei sferturi din suflare a pierit. De ce? Că nu au avut putere să postească trei zile și trei nopți.

... Creștine, uită-te bine prin orașe, că n-ai să le mai vezi. Uită-te la zidurile înalte, că n-ai să le mai vezi. Uită-te bine la magazine, că n-ai să le mai vezi. Parcă văd cum ai să alegi ghiuluri și stofe de pe stradă și obiecte scumpe, și cu ele ai să mori în brațe.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 15-09-1974

***

... Între cer și pământ se pregătește un loc pentru poporul Meu, că aici, pe pământ, e ursit totul spre nimicire. Voi nu ştiţi. Se va usca pământul acesta şi toată tulpina plantelor şi izvoarele. Lipsiți-vă de toate mădularele, lipsiți-vă, tată, măcar că suferiți. Copilașii Mei, învățați-vă unul pe altul să cunoașteți semnele sfârșitului. Și copilul din brațe să știe semnele sfârșitului, și învățați copiii să știe zilele de post și să nu-i audă vecinii voștri pe copiii voștri plângând că le e foame. Să știe de la sine că astăzi e o zi dumnezeiască și că fiecare trebuie să trăiască duhovnicește. Nu acum s-au făcut zilele de post, nu acum s-a făcut lunea, nu acum s-a făcut miercurea, nu acum s-a făcut vinerea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 25-09-1974

***

... Nu slujești Mie dacă postești sau dacă te rogi, ci e pentru tine, fiule, căci pe portița cerului nu va intra nici un fir de păr nelegiuit, în împărăția Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 07-01-1975

***

... Nu vă leneviți, căci lenea este mama foamei, și pământește, și duhovnicește, și veți suferi foame prin lene. **Nu amânați rugăciunea, postul și milostenia pentru mai târziu, că nu știi ce va fi mai târziu.** Fiți la punct cu viața și cu faptele bune. Să nu vă treacă ziua fără rugăciune, fără milostenii și fără fapte bune. **Pentru posturi, vă mai aduc aminte să postiți ca strămoșii voștri: o dată pe zi să mâncați, seara, puțină pâine și apă.** Și vă mai amintesc despre sărbători și duminici: păziți-le și cinstiți-le ca pe lumina ochilor voștri; să nu lucrați și să nu le întinați cu vreun păcat.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 28-02-1975

***

... Se duc persoane și învață să fie preot, dar viața unui preot de azi nu este la treaptă cu cinstea care e scrisă. Și știi cum e? Nu a ieșit nici cât un bob de linte, atât este de mic pe lângă cinstea preotului numit. Fiilor, preotul de cinste sfântă și cu viață sfântă când predica, îi curgeau lacrimile pe piept, ca la copilul mic, de biberon. Când spunea la cineva, se lipea inima sa de cuvântul sfânt. Dar astăzi preotul dezleagă să mănânci în zilele de post, și știi cum vine aceasta? Preotul dezleagă de frica ta, ca nu cumva să te cerți cu el. Și apoi, dezleagă că scris este în carte: cine dezleagă ceva, să fie întâi lucrat de sine. Poporul Meu, vă spun să vă feriți de acest lucru. **Mănâncă și lunea, și miercurea, și vinerea, până vine învierea. Mănâncă mereu de dulce, și de aceea dezleagă.** O, copilașii Mei, sunteți rugați de Mine să nu-i urâți pe preoți, dar v-am spus că nu mai e nimeni să zică așa: *„Iertate să fie păcatele tale”*.

... Îmi pare rău că mulți bolnavi au darul ca prin post să se facă sănătoși, dar ei mănâncă de dulce. Sunt mulți păcătoși care umblă din preot în preot și îi roagă să facă slujbe, și preotul face, dar nu-i face sănătoși. De ce? Pentru că nu au post. Și pământul e plin de oameni care bolesc și nu-i face nimeni sănătoși.

Așa cum a avut Avraam soli cerești și a mâncat cu ei la masă, așa a venit cerul la tine, și când a venit înapoi, a venit cu lacrimile pe față de ce a văzut la tine. Fiule, îngrijindu-te pe tine, Mă îngrijești pe Mine, și îngrijindu-te de Mine, te îngrijești pe tine. Floricelele Mele, lucrarea Mea pe care o aduc la voi, nu e plasă de gunoi sau coș de obiecte de tot felul, ci este pentru vremurile voastre un acoperământ și o scăpare de moarte, e un lucru fin, că dacă le-aș spune pe toate, nu le-

ar cuprinde cartea. O, ce noroc ați avut voi, că nimeni dintre sfinți nu a avut așa ceva. Sărmanul Avraam, ce nu ar fi dat el să fi avut așa ceva! El trăia viață depărtată de soția sa, că era femeie cu mintea scurtă. Dar voi, ce știți, e lucru mare. Voi, ce aveți, nu are împăratul, nici solii cerești.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 03-04-1975

***

... Oițele Mele, nu vă lăsați să vă calce nici un fel de vreme rea. Stați în picioare și nu vă mai îmbuibați de mâncare. Va fi nevoie să fii ușor la mers, și dacă vei fi greu, vei cădea în șanț. Nu vă îmbuibați, ci fiți bine hotărâți. Nu vă îngrămădiți la mese bogate și la mâncare. Eu vreau să fiți desăvârșiți, ca să cunoașteți toate lucrurile lui Dumnezeu.

Fiule, crezi că sunt oițe care sunt în stâna Mea și sunt blagoslovite și tu nu le cunoști că ele mănâncă de dulce în zile de post?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 11-05-1975

***

... Scrie în carte că în bisericuță te poți vindeca de orice boală trupească sau sufletească, sau te poți arde din tălpi până în creștet. **Faceți-vă rost de lumânări de sâmbăta, ca să nu cumpărați duminica și să ieșiți din lege afară.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 01-06-1975

***

... Vine vremea să te folosești de credință și de fapte cum s-a folosit Ilie în pustie, să-L arăți la lume pe Dumnezeul Cel adevărat. Fiilor, veți avea nevoie de voi înșivă și de faptele bune pe care astăzi le faceți. Nu ești legat cu mâinile la spate ca să nu mai poți a te închina, dar vei fi legat. Dar la vremea de judecată, postul și rugăciunea te va scăpa.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 11-06-1975

***

... Nu mai fugiți de Mine din pricina lumii. Se aude ce vorbește lumea despre voi, dar nu vor ajunge să-și împlinească planul lor, căci când securea va ajunge asupra capului vostru, vine Dumnezeu și o întoarce asupra capului lor. Numai prin post și rugăciune, tată, dați înapoi pe oamenii cei care vor să strice viața voastră.

... Copilașii Mei, în orice loc în care vă aflați, post și rugăciune. Nu crede neputinței tale, că dacă o metanie o faci în neputință, Domnul o înmulțește. Copilașii Mei, încă o dată repet: rugăciune și post. Cine le face azi pe pământ, la ziua judecății se veselește. Aceia vor auzi: *„Vino, slugă bună și credincioasă, și moștenește în veci moșia cerească!”*.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 10-08-1975

***

... **Învățați rugăciunile pe dinafară, că veți călători din țară în țară și puntea voastră va fi rugăciunea și postul.** Faceți rugăciune pentru întoarcerea păcătoșilor și numiți pe cei adormiți. Să meargă rugăciunea voastră din neam în neam. Fiilor, sunt mulți creștini în lagăre. Rugați-vă pentru ei, că rugăciunea creștinilor îi scoate, descuie lacătele, și creștinii ies afară.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 17-08-1975

***

... **Postiți. Domnul Iisus Hristos a obligat pe poporul Său să postească, pentru că în vremea ce va veni, postul te va scoate. Lunea, miercurea și vinerea să mănânci numai de post, dar post uscat.** (*Fără untdelemn, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 09-10-1975

***

... Vor veni de la răsărit și de la apus și de la miazănoapte și vor sta la lucrarea Mea și vă vor mustra pe voi pentru necredința voastră. **Fiilor, postiți și rugați-vă neîncetat, că precum se mărește salariul unui salariat, așa se vor mări și darurile voastre, prin puterea credinței.**

... Fiilor, faceți rugăciune înainte de a da cuiva ceva, ca rugăciunea să dea rodul pământului unde semănați. Fiilor, vremea în care sunteți, e o vreme săracă și seacă, lipsită de duh. Dar precum Domnul Iisus a făcut din pământ trup și a suflat duh, așa și tu vei lucra cu nădejde în Dumnezeu. Precum S-a pogorât Duhul Sfânt în limbi, așa și Dumnezeu va coborî duh din Duhul Său și vei lua putere să vindeci și să propovăduiești prin credință. Nimic nu lucra fără credință. Scrie această profeție. Nimic nu zidi și nu semăna fără credință sfântă. Dacă faci rugăciune, fă-o cu credință. Nu te văita de ce nu rodește rugăciunea ta, ci vaită-te de necredința ta. Nu te văita de ce nu se vindecă bolnavul din casa ta, ci vaită-te de necredința ta și a lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 13-11-1975

***

... Să nu zici că-L iubești pe Domnul și să-l alegi pe demon, că mulți vor veni în numele Meu și vor avea îmbrăcăminte la fel ca a Mea și vor face semne și minuni mai mult decât am făcut Eu. Vor face pod peste apă, vor face pod peste groapă de morți, vor face pod peste foc și vei fi vândut de fratele tău, vei fi vândut de copilul tău, vei fi vândut de nașul tău ori de finul tău, vei fi vândut de prietenul tău care te iubește. A fost odată prigoana celor răi, care mai vine o dată. A fost odată vânzarea care mai vine o dată, și **să știți că nu veți slăbi în putere dacă veți posti cu plăcere.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 30-11-1975

***

... Feriți-vă și iar feriți-vă! Dacă vine cineva din lume la tine și îți cere blagoslovire, să nu-i dai, că au ieșit mulți diavoli din pământ care au furat binecuvântarea de la creștini și s-au dus și au puteri asupra voastră.

... Dacă cineva ți-ar arăta o greșeală, primește-o. Nu te supăra, ci mulțumește-i, că dacă nu ar fi să spună, ar scrie duhul rău greșeala ta. Am văzut că sunteți hotărâți să postiți, tată. Nu e nevoie să postiți numai câte trei zile, ci și câte două zile, și câte o zi, după dragoste, după putere, că acest post este pentru tot ceea ce este de valoare. Prin acest post și prin rugăciuni veți scoate pe mulți din foc.

V-am spus de nenumărate ori să învățați să cântați psalmii lui David.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 22-12-1975

***

... Voi aţi văzut om mâncând, murind? Eu am văzut om mâncând, murind. **Dar om postind, murind, nu am văzut.** Sunt persoane în poporul Meu care pot să postească mai mult decât se posteşte şi sunt persoane care nu pot să postească nici o jumătate de zi, dar au dragoste, şi Eu iau din bucata celui care posteşte şi îi dau şi lui. Umblaţi prin poporul Meu, că sunt unii care urăsc pe cei care nu postesc.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 29-01-1976

***

... Rugaţi-vă neîncetat, mai mult în miez de noapte când toţi dorm, şi postiţi, căci postul pe care l-aţi făcut şi rugăciunea pe care aţi făcut-o, au luat viaţa la multe fiare, şi ce veţi mai face de azi înainte, va nimici şi va zdrobi pe mulţi care vă urăsc.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 23-02-1976

***

... Păstraţi cuvântul Meu şi lucraţi lui Dumnezeu. Fă faptă bună, că pentru tine faci. Zice cineva: *„Mi-a pus Domnul sarcină grea ca să postesc atâtea ore. Parcă Domnul nu ştie că eu sunt bolnav şi nu pot să postesc"*. O, fiilor, înainte moşii şi strămoşii prin post şi rugăciune au săvârşit multe. Tu n-ai făcut nici o minune ca să se întoarcă lumea la Mine. Vino la Mine, poporul Meu, şi ia hotărâre pentru tine: *„Doamne, Ţie vreau să-Ţi slujesc"*.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 10-05-1976

***

... Strigă la Mine să piară duşmanul tău, dar strigă tu, că Eu îl văd. Poate e prieten cu tine. De aceea îţi zic: strigă tu. Pentru unii din voi vine mare bucurie, iar pentru unii, mare întristare; fiecare în a sa lucrare. Ascultă, creştine, să ai putere înaltă. Aşa se va da de la Dumnezeu şi robului Său puterea Fiului Meu, şi **orice vei porunci, se va împlini, şi nu te vei mai lupta cu sabia ori cu puşca, ci cu rugăciunea, cu postul, cu privegherea.** Aşa vei vâna, căci armele care s-au făcut prin fabrici şi uzine, vor rugini, că nu va mai fi timp să întindă puşca să te împuşte. Vor umple şanţurile şi cărările, cu trupurile lor neputincioase.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 22-02-1977

***

... Se aude din cer când lumea vă duşmăneşte şi vă porecleşte şi vă ameninţă, şi Dumnezeu plânge când vede pe poporul Său că nu tace şi ridică sabia împotriva celui rău. Nu mai e timpul să ridici sabia. **Sabia ta e rugăciunea, şi glonţul tău e postul, şi toiagul tău e crucea,** tată. Moise, cu toiagul a despărţit Marea Roşie pe jumătate şi a trecut poporul. **Acum, toiagul s-a prefăcut în cruce sfântă, şi dacă ai credinţă, eşti mult mai presus decât Moise cu toiagul.** Ia să vezi, tată, numai să vezi. Uită-te bine la cuvântul Meu care este către tine, că se face război între oamenii răi şi între oamenii Mei, şi Eu, Fiul lui Dumnezeu, am să le fiu comandant. Dar nu război ca în vremuri, cum se vorbeşte astăzi falsificând adevărul. Nu aşa se va întâmpla, şi va fi război fără arme şi se vor nimici răii de la sine. Să nu te iei după oamenii răi să te faci prieten cu ei, că vei pieri.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 15-04-1977

***

... Femeilor, duhovniceşte vorbesc: va veni în casă la tine şi te va chema la serviciu. Ce vei face? Şi zice o minciună, că munciţi pentru sinistraţi. Şi tu ai fost sinistrat, şi nu ţi-a băgat nimeni o pâine în casă. **Sinistraţii de azi sunt pedepsiţii care n-au crezut lucrul Meu.**

... Să ştiţi că mulţi vor fi sigilaţi în mormânt, că pe unde bagă Trupul Meu, bagă şi trupul duhului rău; pe unde bagă Sângele Meu, bagă şi sângele duhului rău.

... Fiecare să mănânce din această mană dulce. Nu cârtiţi în ziua postului. Nu cârtiţi în ziua duminicii. Nu cârtiţi în ziua sărbătorii, căci fiecare sărbătoare îşi va iubi ai ei copii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 17-05-1977

***

... Să nu te culci niciodată şi să nu mănânci niciodată fără Dumnezeu. Stai la masă, pune şi pentru El scaun şi lingură, şi crede cu adevărat că este cu tine la masă Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 23-06-1977

***

... Dacă copilul tău, ori cineva de al tău te dojeneşte pentru că ai postit, pentru că te-ai smerit, pentru că te-ai împărtăşit, pentru că mergi la bisericuţă, să ştii, mamă şi tată, să ştii, frate şi soră, că acela e cu inima necurată, şi acela nu va fi mântuit prin nimic, orice i-ai dărui. Acela care te dojeneşte că de ce posteşti şi de ce crezi în Dumnezeu, acela e vrăjmaşul tău şi vrăjmaşul Meu, şi de aceştia e pământul plin. Vai de cel ce trece hotarul între Mine şi lume!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 31-08-1977

***

S-a auzit din cer cum creştinii plâng de foame că nu le place mâncarea. Să ştiţi că medicamentul cel mai bun pentru această boală este postul, şi să vezi cum vei mânca. *„Mă doare stomacul. Nu mănânc mâncare de aceasta”*. Fă un ceai de floare şi vezi cum îţi trece stomacul. Daniele, sunt sfinţi în cer care au trăit numai cu ceai de flori, şi nu cu pâine, ci gol. Crezi?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 20-09-1977

***

... Poporul Meu, să faci dreptate, nu strâmbătate. **Aceasta să fie hrana voastră: rugăciunea şi postul.** Şi să nu mâncaţi mult, ca să nu întreacă grăsimea trupească pe cea duhovnicească. Să nu mâncaţi fără măsură, să nu trăiţi fără lucrare duhovnicească.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 24-11-1977

***

... Dacă v-aţi îmbolnăvit, ziceţi că aţi postit, că nu aţi mâncat. **Tată, să ştiţi că de post nimeni nu se îmbolnăveşte, că moşii şi strămoşii voştri aveau putere mare prin post.** Unde este Daniel, care trei zile şi trei nopţi nu a mâncat şi nu a băut? că s-a făcut prieten cu Daniel şi împăratul, că l-a pus pe el la masă şi l-a întrebat cum a făcut el de s-a împrietenit cu leii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 19-06-1978

***

... Nu vă îngrăşaţi trupul, şi să vă îngrăşaţi duhul, căci pe trupul îngrăşat pământeşte, toate durerile îl lovesc, iar **trupul îngrăşat duhovniceşte, toate durerile le biruieşte.** Cine este sănătos în duh, acela va sfărâma orice piatră care stă împotriva sa.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 14-07-1978

***

... **Întăriți-vă cu postul și rugăciunea și biruiți pe vrăjmașii care vă atacă pe voi. Aceasta e arma creștinului, că nimic nu-l biruie pe satana ca și acestea, că pleacă din fața ta.** Dar nu să postești astăzi și să mai postești la anu'. Nu să te rogi astăzi și să te mai rogi la anu'.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 01-08-1979

***

... **Dacă vrei să mai vin la tine, roagă-te cu post și rugăciune și voi veni**; prin ce tu nu știi voi veni. Viața trăită cu Mine Mă aduce la tine.

... **În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Și prin acest semn să-L cunoști pe Dumnezeu când vine la tine.** Acest semn va fi în lună. Acest semn va fi pe pământ. Acest semn va fi și la tine pe fereastră. Peste acest semn nu vine nici un rău. Nu te rușina cu semnul acesta. Pomenește-l, tată, când ai vreo suferință, când ai vreun necaz, dar pomenește-l, tată, cu credință înfocată.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 09-08-1979

***

... Fiilor, zilele de post să fie lucrate cu dragoste și cu smerenie, nu cu cârtire și laudă. Rugăciunea, feriți-o de lumea de astăzi, că lumea, dacă vede pe creştin că se roagă la Dumnezeu, în loc să facă și cel din lume așa, prinde ură pe creştin. Lumea când îl vede pe creștin că postește, îl ia în batjocură și râde, face haz de viața creştinului, dar voi nu vă păliți de hazul lor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 01-06-1983

***

... Întăriți postul. Când e post, să fie post. Postul oglindește ca oglinda și dă putere la orice pas. știu că vă vine greu că vă doboară munca, dar când postiți, Eu vă întăresc și mai mult. Postul a suit pe sfântul Ilie cu trup cu tot la cer. Trupul care postește se face ușor ca un fluturaș și vrednic de Dumnezeu, de fericire, de biruință în pasul spre mântuire.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 31-07-1985

***

... Postul și rugăciunea sunt arma cu care îl dai la o parte pe satana dinaintea ta. Toate le biruiești. Ai slăbit un pic rugăciunea și nu vrei să primești postul așa cum ți-l cere Domnul, nu poți să-l biruiești pe satana, ci te biruiește el pe tine. Nu mai alerga cu cele pământești. Cele pământești să-ți fie mai ușoare dacă te doboară cu trupul. Dacă alergi și iar alergi după bani și avere, atunci te doboară satana. Ai venit doborât de muncă și nu ai mai fost în stare să faci post cum trebuie și nici rugăciune cum trebuie; atunci ai întărit cureaua satanei și ai slăbit-o pe a ta.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 04-08-1985

***

... Când este post, postește desăvârșit. Nu mânca mâncare care te spurcă, mâncare din mâna lumii. Dacă comunismul de azi a dărâmat căsuțele, l-a mutat pe om la bloc, să nu mai aibă grădină și curte. N-au decât să trăiască de pe piață și să ia ce se găsește. Dacă îi moare cuiva un porc, îl duce și îl vinde pe piață și nu știi că e mort. Bine ar fi să facă omul soroace de post ca să-și ducă răposatul la fericire, că astăzi nu mai găsește nimeni mâncare curată. Dar voi, fiilor, mâncați mâncare binecuvântată și curată.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 27-12-1986

***

... Cu postul și rugăciunea învingi și despici și piatra în două. Cine împlinește cu dragoste, acela poate în toate. Lumea dacă nu pierdea dragostea de post nu pierdea puterea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 21-12-1987

***

... Pregătesc ce este al Meu și îl țin sub aripa Mea. Dacă ați vedea cu ochișorii cum merge satana cu fiecare om, de o parte îngerașul, și de cealaltă parte satana! Păi moșii și strămoșii trăiau pe placul lui Dumnezeu, țineau posturile, nici linguri de dulce nu foloseau în post, că ziceau că intră unsoarea de la mâncarea de dulce în ele, așa de mult țineau la post, și de aceea aveau hambarele pline. Acum nu mai are omul nimic. Se scoală și ia plasa în mână și pleacă după hrană.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 06-11-1988

***

... Dacă ar ști poporul Meu ce am pregătit Eu pentru el, nu i-ar mai trebui nimic; ar sta într-o veghe până M-ar vedea venind. Eu sunt Cel ce am întins mâinile pe cruce. În Duh sunt. Hrana Mea a fost mai mult postul. Cine știa când Mă răzbea foamea? Aveam mulțime de popor care se ținea după Mine și pe cel mai înalt munte. Dacă Eu nu mâncam o săptămână, nu mâncau nici ei. Tare aș vrea să am și acum așa popor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 03-05-1991

***

... Nu dați milă bețivilor, curvarilor, fumătorilor și celor ce-L hulesc pe Dumnezeu prin fărădelegi. Dați milă și celor din lume, dar numai celor care mai ascultă și mai primesc cuvântul lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 02-07-1992

***

Am trimis cuvânt ceresc peste poporul Meu și am spus **să se întoarcă la hrana cea din Eden creștinul, ca să rămână viu și ca să se sfințească.** Eu așa am lucrat cu tine, popor cules din lume, și ți-am adus de știre una câte una, cu ușorul, ca să nu ți se pară greu. Și când era calea mai largă, Eu strigam și îți spuneam că vine vremea să fie ușa strâmtă când va fi să intri în **odaia slavei lui Dumnezeu, Care va veni înaintea ta ca să te întâmpine în necazul cel mare.** (*Vezi selecția tematică: „Necazul cel mare”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; Issuu; n.r.*) Eu știu ca Mine și nu ca tine. Eu știu, tată, de ce-ți cer și această treaptă. **Eu nu vreau să te las să-ți fie greu atunci când nimeni nu-ți va mai da nimic,** și vreau să fii pregătit bine și din vreme, ca să te cunoască Dumnezeu și să-ți trimită atunci hrană cerească, așa cum i-am dat lui Israel în pustie, că și atunci am voit cu tot dinadinsul să-l fac curat pe cel ce era binecuvântat, dar el a poftit de pe pământ și a picat din cer, și nu s-a bucurat de mana care venea din cer. **Așa este și acum: nu se bucură creștinul ca să învețe cum să se întoarcă acasă, și vrea ca pe pământ, dar Eu voi face cer pe pământ, și va fi precum în cer așa și pe pământ.** (*Vezi selecția tematică: „Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut”, - și pe jumpshare; edocr; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

Primește, tată, vestirea Mea și hrănește-te cu cele ce au fost date la început spre hrana făpturii Mele, **că vreau să sfârșesc cu duhul cărnii,** cu duhul lumii din tine. Tu vezi bine că duhul poftește împotriva trupului, iar trupul, împotriva duhului. (*Vezi selecția tematică*: *„Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?”, - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; pubhtml5; archive; Google Drive; Scribd, n.r.*) Să biruiască duhul, tată, să-ți fie duhul mai tare decât trupul, căci ceea ce iese de la trup, trup este, iar ceea ce iese de la duh, duh este. Eu am binecuvântat, așa cum spui tu, și am zis să se mănânce dacă omul a mâncat, dar de la început n-a fost așa. La început l-am făcut pe om și i-am suflat viață fără de moarte, și omul nu M-a ascultat, și a cunoscut moartea și a murit. Dar Eu voiesc să-i dau înapoi viața cea fără de moarte și tinerețea cea fără de bătrânețe, și aceasta este lucrarea la care voiește Domnul să ajungă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1993

***

Sun din trâmbiță peste tine să te pregătești cu post de patruzeci de zile, și **vom întâmpina sărbătoarea deschiderii cărții, a desfacerii peceților cărții,** iar tu ești scris în cartea aceasta și te numești Israel, popor al Domnului. (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; archive.org; n.r.*) Să vină străjerii, să vină sutașii tăi înaintea ta și să-ți aducă cuvântul Meu ca să-l împlinești, și să rămâi apoi pe veci în sfințenie cerească pe pământ și în trupul duhului tău, căci trupul tău fi-va să se vadă templu al Meu în vremea care mai este, și va umbla după tine omul care va căuta pocăință și scăpare.

Fiule, poporul Meu, să postești, tată, patruzeci de zile; să nu te mai dai la mâncări timp de patruzeci de zile. Îți voi da putere mare, fiule, poporul Meu. Îți voi da saț ceresc, Israele, iubitul Meu fiu. (*Vezi selecția tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*) Mănâncă, tată, pâine după ce trece ziua. Mănâncă, fiule, grâu, așa cum a mâncat Rut, fiica Moabului, care a găsit milă în Israel culegând spice de grâu de pe urma secerătorilor. Rut era rudenie cu neamul lui Avraam, și am adăugat-o lui Israel și am scris-o în numărul strămoșilor Mei cei de după trup. Iată ce face postul, căci pe această fiică a condus-o spre Dumnezeul lui Israel. Omul care mănâncă grâu, acela se îndumnezeiește în duh și în trup, căci taina bobului de grâu este ca de aici și până la cer de mare, fiule, poporul Meu; este o putere mare în om. Eu i-am deprins pe apostolii Mei întru această taină, și vreau să te deprind și pe tine, Israele de azi, popor de apostoli de la sfârșit. Vreau și tu să mănânci grâu, și îți voi da multă, multă sănătate dacă Mă vei asculta să iubești hrana aceasta; și îți voi da duh de sfințenie, căci bobul cel viu de grâu va lucra în tine și Mă va crește pe Mine întru tine, și tu Mă vei iubi cu mare har și cu mare iubire. Vin să te pregătesc bine și să te învăț să mănânci sămânța de grâu și sămânța de untdelemn, lapte și miere din cele crescute de Mine pentru cel sfânt de pe pământ. Vin și Mă zidesc prin cuvânt înaintea ta și îți dau învățătură de înțelepciune a vieții fără de sfârșit, căci va fi să treci cu Mine o punte, ca să nu rămâi să guști și tu din sfârșitul lumii. **Iată, lumea va rămâne pe pământ și îi va sluji lui anticrist**, dar cu tine voi fi Eu, și îți voi sfinți trupul și mintea și îți voi binecuvânta pâinea și apa și sămânța de grâu și de untdelemn, și îți voi binecuvânta roadele cele curate, bucate curate din pământ binecuvântat de Mine. (*Vezi selecția tematică: „Antichrist și fiara apocaliptică”, - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) Postul este de folos numai celor ce iubesc postul. În vremea postului cel curat diavolii nu mai au curajul asupra ta, iar îngerii

se desfată cu cei ce postesc. În vremea postului trebuie să se stingă mândriile, pretențiile și vicleșugul cel ascuns din om, dar omul lumii de azi nu știe rostul și puterea postului. Postul însănătoșește pe om și îl hrănește sufletește. Tot trupul omului trece spre însănătoșire prin post. **Omul, tată, nu crede că toată boala trupului și a sufletului vine de la mâncare și de la pântecele cel cu mâncare.** Nu mai crede omul așa ceva. Zice omul că nu are vitamine dacă nu mănâncă, așa zice omul științei. O, are dreptate omul științei, dar nu știe cum să aibă. O, dacă omul omoară mâncarea și numai apoi o mănâncă, și dacă așa face cu toată viața din mâncare, de unde, tată, să aibă mâncarea viață și putere? Mâncarea este muncă trupească, iar postul este muncă duhovnicească, măi fiilor. Proorocii aveau postul peste viața lor, și de aceea vorbea Duhul Sfânt peste ei. **Cine, Israele, să mai creadă că glasul Meu cu tine este Duhul Sfânt de peste tine?** Tu, poporul Meu, ai avut rânduială de post și de mâncare și de trăire și de sfințire, tată. Ferice ție dacă M-ai ascultat! Iată, dacă nu M-ai ascultat întru toate, ascultă-Mă, poporul Meu, ascultă-Mă întru toate, până la punte, tată, și vei vedea apoi pentru ce M-ai ascultat.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru România, din 04-03-1995

***

Omul primitiv este omul care nu-L are pe Dumnezeu. Dacă acest cuvânt este adevărat, iată, acesta este rostul cuvântului primitiv, că adevărată este istorioara cea de pe pământ despre Mine, Domnul, Care eram casnic cu familia creștină și smerită, și nu este pildă această istorioară, ci este adevăr dumnezeiesc între oameni, și a rămas doar pilda lui. Eram casnicul familiei creștine și aveam adăpost în casa omului, și se spune că era o familie de oameni iubitori de Dumnezeu. Un om avea femeie și doi copilași, și trăiau iubind pe Dumnezeu și în mulțumire mare. Își făcuseră o căsuță, un adăpost de vreme rea, și intraseră în el și trăiau fericiți de pe o zi pe alta. Aveau un pat din lemn pe o parte a căsuței și se odihneau în el cu toții. În alt colț își făcuseră o sobică de lut, să-și facă focul în vreme de frig, și mai aveau în cui o mesică, și o luau să pună pe ea mămăliguța și udătura și ce mai aveau ei din darul lui Dumnezeu. Și se strângeau în genunchi pe lângă mesică și întindeau cu bucătura în blid și se aplecau pentru fiecare bucătură. Se așezau și se sculau cu rugăciune și cu mulțumire de la masă, și apoi luau mesica și o puneau în cui, și vorbeau de Dumnezeu, și vorbeau cu Dumnezeu, și Dumnezeu era cu ei pe pământ. Și M-am făcut om și M-am dus în casa lor ca să fiu casnicul lor, și ei M-au primit, și dormeam cu ei și mâncam cu ei și Mă înveseleam cu ei și cu Duhul lui Dumnezeu în casa lor și în traiul lor. Și a venit o vreme rea peste casa lor, peste inima lor. Duhul rău nu s-a bucurat de căsnicia Mea cu ei și a urzit ispită și M-a scos de la ei din casă, căci într-o zi a bătut la ei un om bogat din sat și l-a rugat să meargă să-l ajute la lucru, că-i va plăti pentru ajutor. Iar el, om blând ce era, s-a dus să ajute pe cel ce l-a rugat, și a văzut el atunci cum trăiește cel bogat și ce are în casă. Și când a terminat lucrul, a luat plata și a mers acasă și a spus ce a văzut la bogat, și cu banii s-a dus și a luat un pat mai bun, mai frumos, mai moale, și l-au pus în locul patului lor din casă. Eu când am văzut căldura inimii lor pentru patul cel bun și nou, M-am simțit sărac de iubirea lor și M-am sfiit, și nu M-am mai culcat cu ei în pat, că ei aveau altă bucurie. Eu stăteam alături de patul lor cel nou, și ei se strângeau în pat și se bucurau, că-și ziceau că i-a ajutat Dumnezeu. Și s-a dus iar și a lucrat, și și-a luat și o masă mai mare și mai luxoasă, și au pus-o în mijloc, iar Eu M-am tras mai în lături. Au mai adus și scaune, și alte lucruri, și casa lor s-a umplut, și Eu M-am tras la ușă. Mă rugau și ziceau: „De ce, Doamne, nu mai stai pe pat, pe scaun, pe ladă? De ce stai la ușă?“. Eu ziceam că nu am loc, și de aceea nu stau. Bucuria lor creștea pentru ceea ce aveau și strângeau. Munceau și își făceau ce le plăcea lor, și Eu am ieșit îndurerat și n-am mai încăput casnic în căsnicia lor. Ei n-au simțit durerea Mea, și ziceau mereu: „Doamne, Îți mulțumim că ne-ai ajutat și că ne-ai dat atâtea ca să avem“. I-am lăsat să-și aleagă iubirea, și ei și-au ales iubirea de sine. Eu eram de-acum mic în inima lor, mic și tot mai mic, și

Mă foloseau doar pentru obiceiul lor cel dintâi de a mulțumi Domnului pentru toate. Așa rămâne omul orfan de Dumnezeu. Așa rămâne omul singur și în duhul lui, prinzând curaj omenesc, pierzând frica de Dumnezeu și iubirea de Dumnezeu, bogăția cea mai de preț între bogății.

O, poporul Meu, frumos îi mai stătea omului care se strângea lângă măsuța cea scundă, în genunchi pe lângă ea. Se asemăna omul cu pasărea, care ridică în sus căpușorul după ce înghite apa, în semn de mulțumire lui Dumnezeu. Omul făcea plecăciune cu trupul și îngenunchere pentru fiecare bucătură, în chip de mulțumire către Cel ce dă spre ființă. Ținea omul mesica în cui, în semn de respect pentru lucrul sfânt, căci mesica era obiect sfânt, pe care omul rupea pâinea, și își punea pe ea hrana de la Dumnezeu. Acela nu era om primitiv, și era om sfânt, și avea de avere pe Dumnezeu, și era bogat în har și în cuvânt. Dar azi nimeni nu mai are pe Dumnezeu prin har. Nu mai este, tată, loc în casa omului pentru Dumnezeu. De aceea te-am crescut Eu pe tine, Israele nou, și te-am învățat, tată, să te întorci la Mine și să Mă iei pe Mine în casa ta și în viața ta, și în haina ta să Mă iei și să Mă încălzești, că mult te iubesc Eu pe tine, cel de azi care Mă ai pe Mine. Caută, poporul Meu, să lucrezi ce am lucrat Eu, și să nu lucrezi ce lucrează omul, că omul, tată, ai văzut ce ți-am zis, își face azi una, mâine alta, și uită ce trebuie să știe și să facă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-10-1995

***

Iată, dacă ești lângă fântână, Eu vin. O, ce mulți din voi Mă așteptați la fântână! Vin, fiilor, vin să stau de vorbă cu voi și să vă spun cum să stați de vorbă cu Mine, cum să lucrați întru Mine, căci neamul creștinesc începe acum vremea postului pentru serbarea Paștelui Domnului; ba chiar și neamul omenesc știe această orânduială. Nu te mira de cele ce vorbesc cu tine, Israele, că neamul creștinesc e un neam, iar neamul omenesc e alt neam, și nici nu trebuie să-ți mai deslușesc această înțelepciune. Dar ție, Israele, îți spun deosebit, și te numesc rămășiță, fiule, rămășiță pusă de Mine deoparte din neamul creștinesc, că nici neamul cel numit creștinesc nu mai postește, fiule, nici măcar ca după lege. Și ție iată ce-ți spun: binecuvântat să fie începutul pregătirii serbării Paștelui Domnului, că pentru tine n-am ce să-ți deosebesc la cele ale mâncării, că tu mănânci și azi tot ca în zi de Paști, fiindcă tu știi ce înseamnă Paști după adevăratul său cuvânt. Paștele tău este Mielul lui Dumnezeu, Care te-a spălat de păcate, Care S-a făcut pâine și vin pentru tine, ca să-L ai întru tine până la arătarea Sa pe nori, până la unirea cea mare a cerului cu pământul, fiule.

Neamul omenesc se scoală azi de dimineață și își frige cărnuri și își amestecă băuturi și își pregătește serbări cu cinste omenească, și se numește: „serbarea lăsatului de sec“, numire după datina neamului creștinesc, zice omul, și se duce cu serbatul și cu mâncatul până la Paștele Domnului, de parcă Domnul ar fi idol și nu Dumnezeu adevărat și sfânt.

Neamul creștinesc mai are ceva rămas din datina creștinilor, dar nu știe ce înseamnă post. Tu, Israele, știi de la Mine ce înseamnă post, că tu ești rămășiță aleasă și pregătită de Mine și frământată bine ca să știi să crești creștinește pentru Paștele Domnului. Îți amintesc cum ți-am spus: *«Mănâncă, fiule, grâu, și îți va mulțumi omul, din veac și până-n veac»*. Ce post am pus Eu peste tine, poporul Meu? Am pus post de cele rele, de cele oprite de legea poruncilor lui Dumnezeu, ca să încep cu tine mântuirea neamului creștinesc, care se va scula ca și tine să stea înaintea Mea. Am pus peste tine legea ascultării, poporul Meu, legea pe care am pus-o peste omul cel făcut de Mine la început. Ce i-am dat lui să mănânce, așa ți-am spus și ție. Ce i-am dat lui să asculte, așa ți-am cerut și ție, și ți-am mai spus să mănânci grâu, fiule, ca să-ți mulțumească omul, din veac și până-n veac. Pune, tată, bobul de grâu în apă, pune-l în baie și spală-l și moaie-l și pregătește-l

trei zile cu ploaie de apă peste el, cu apă pe măsură, iar a treia zi să ai și să mănânci, și așa să ai mereu grâu pregătit de trei zile și să-l adaugi la cele binecuvântate de Mine la început pentru ca să mănânce omul.

Copile Israele, să mănânci grâu, fiule. Să-l pregătești trei zile și să-l mănânci. Să adaugi grâu la mâncarea ta cea binecuvântată de Dumnezeu, că iată, iar spun: mâncați toată iarba verde care face sământă pe pământ și tot rodul pomului cu sământă în el. Aveți, tată, grijă de trup, că trupul este locașul Duhului Sfânt, și Duhului Sfânt Îi place casă și hrană după potriva Lui. Nu căutați să vă slăbiți trupul de nemâncare, că postul vostru este ca postul așezat în Eden. Eu lui Adam nu i-am spus când și cât să mănânce, ci i-am spus ce să mănânce și ce să nu mănânce; și vouă tot așa v-am spus, și v-am mai spus să ascultați spusele Mele, fiilor.

Este proorocit că în vremile cele din urmă lua-voi binecuvântarea Mea de pe pământ, și iată, fiilor, azi pământul nu mai are în el cele trebuincioase neamului omenesc, căci neamul omenesc M-a dat de peste el și a rămas sieși stăpân, și Eu am tras pe ale Mele, căci chiar și neamul creștinesc de azi e slab și nu mai merită cele trebuincioase firii trupești dacă nu slujește poruncilor lui Dumnezeu și înfățișării lui Dumnezeu. Omul a alungat de pe pământ rodul binecuvântării, și Eu am mai lăsat binecuvântare în rodul cel folosit de rămășița creștinească, cea care folosește ca hrană cele binecuvântate de Dumnezeu pentru hrană. Neamul omenesc nu citește pe Dumnezeu, nu știe ce trebuie să mănânce și cum și când și cât să mănânce, nu știe nici măcar ca în legea cea creștinească să mănânce mâncare cu îngăduință de lege. **Neamul creștinesc e neamul Meu, iar neamul Meu este cel ce se împărtășește cu Trupul și Sângele Meu, cu Paștele Domnului, prin biserica lui Iisus Hristos, cea sobornicească și apostolească**, dar nu cea numai de formă așa, nu cea pe deasupra sobornicească și apostolească. Neamul creștinesc nu este cel ce pronunță numele lui Hristos, ci este acela ce se pregătește, și apoi mănâncă Trupul lui Hristos. Dacă M-aș coborî văzut și aș întreba pe un creștin de rând ce înseamnă Hristos, n-ar ști să spună nimic. Cine să-l învețe, cine, că și preotul ia nepregătit pe Hristos. De aceea ți-am spus Eu azi răspicat, poporul Meu, despre taina grâului pregătit cu trei zile înainte de a-l lua spre hrana trupului tău. E mare pildă această taină, căci bobul de grâu, îngrijit, înmuiat și udat trei zile, dă colț, prinde viață și are binecuvântare de viață și de sănătate, fiilor. Așa trebuie să fie apostolul în sobor de biserică a lui Hristos, și așa trebuie să fie creștinul.

Vin cu grai dulce și vă binecuvintez serbarea începutului de pregătire a serbării Paștelui Domnului. Eu vă știu micile voastre slăbiciuni, și nimic nu vă cer mai mult decât să le lucrați pe toate ale voastre cu bună orânduială și cu duh de rugăciune, care vă dă putere bună în toate. Postul vostru este ascultarea; pe ea v-o pun Eu vouă post, nu nemâncarea, fiilor. Eu altfel socotesc lucrarea voastră. Eu inima și iubirea și buna orânduială între voi, aceea o iau Eu ca post de cele stricăcioase. Postul avea și el nume în poporul Meu, nume și cuvânt când erați și voi ca tot celălalt neam creștinesc. Dar acum, dacă v-am adus până la hotarul ascultării cea de Eden, nu vă mai spun decât ce i-am spus lui Adam: lucrați și păziți legea raiului Meu din voi, legea dragostei Mele din voi și dintre voi, ca să vadă și cerul și pământul ai cui fii sunteți.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica izgonirii lui Adam din rai, din 25-02-1996

***

Sunt două feluri de păcătoşi. Sunt păcătoşi umiliţi, şi sunt păcătoşi îngâmfaţi şi mândri. Eu vă dau vouă învăţătura Mea, iar voi, slugile Mele, daţi hrană la timp celor fără de hrană, că e timpul să vin, şi să vă găsesc făcând aşa. Amin.

Postesc oamenii post pentru serbarea naşterii Mele. Postesc unii oameni şi nu ştiu oamenii ce înseamnă post, nu ştiu oamenii căile dreptăţii şi ale curăţeniei de inimă înaintea Mea. Am întărit prin strămoşii cei sfinţi patru vremi de post, ca să fie biserica o casă tare cu patru stâlpi tari şi întăriţi prin post şi prin veghe de suflet, iar oamenii cei care s-au aşezat slujitori ai Mei pe pământ, au scos din rădăcina lui pe unul din cei patru stâlpi, şi au făcut stricăciune peste orânduiala cea tare. (*Vezi selecţia tematică: „Schimbarea sărbătorilor şi lepădarea de credinţă", - şi pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*) Dar pe tine, poporul Meu, te-am întors cu faţa spre părinţi, ca să fii ocrotit în ziua cercetării, că oamenii s-au încumetat să schimbe până şi vremile, iar glasul sfinţilor din cer Mă întreabă mereu: ***«Doamne, până când?»,*** dar **Eu le-am spus mereu să aibă răbdare până la plinirea vremilor, până la plinirea numărului sfinţilor Mei, până la cei mai mici ai Mei.** Amin.

Pe vremea trupului Meu, Eu am iubit postul şi rugăciunea către Tatăl. La fel şi Maica Mea, la fel şi sfinţii Mei. Postul trebuie să fie însoţit de rugăciune, şi rugăciunea trebuie să fie însoţită de post. Dar scris este în Scripturi şi în prooroci că în zilele cele de pe urmă puterea bisericii, puterea poporului sfânt va fi ruinată de la locul ei. Scris este în prooroci că în zilele din urmă când se va isprăvi de strivit puterea poporului sfânt, atunci va lua sfârşit împlinirea Scripturilor cele pentru venirea Mea.

Să ştii, poporul Meu iubit, că puterea bisericii Mele este postul şi rugăciunea. Să ştii, fiule, că fiii bisericii nu sunt fiii Domnului dacă nu sunt îmbrăcaţi cu această putere. Să ştii, fiule, că Eu te-am îmbrăcat cu această putere ca să-Mi fii Mie fiu şi să te am, şi să nu ajungi fără de putere, căci cei ce nu au această putere, aceia sunt slabi de tot, şi la orice încercare se smintesc şi se pierd de pe cale, după cum este scris în Scriptura care spune: ***«Mulţi se vor sminti, se vor vinde unii pe alţii, se vor urî unii pe alţii şi vor cădea prin profeţii minciunii, iar din pricina fărădelegii, iubirea multora se va răci, dar Evanghelia Mea se va vesti pe sine în toată lumea spre mărturie, şi atunci va veni şi sfârşitul a toate, şi atunci va veni şi venirea Mea cu putere şi cu slavă multă. Amin».*** Şi Îmi voi trimite slugile Mele cu glas de trâmbiţă ca să adune pe cei aleşi ai Mei, şi iată, Eu vă trimit pe voi ca să răspândiţi cuvântul venirii Mele până la toate marginile, şi fericită este sluga aceea pe care venind Stăpânul ei o va afla făcând aşa, căci Stăpânul nu întârzie. Amin.

Postesc oamenii postul naşterii Domnului, şi sunt patru vremi de post pentru sărbătorile cerului pe pământ. Este apoi postul în care oamenii se pregătesc pentru serbarea învierii Mele. Este postul cel pus înaintea serbării sfinţilor apostoli, şi este apoi postul cel pus înaintea Măicuţei Mele, şi sunt patru vremi de post, aşezate de părinţii şi de sfinţii care au întărit biserica Mea pe patru stâlpi tari, dar unul din aceşti stâlpi nu mai este. Era scris de proorocul Daniel că puterea poporului sfânt va fi sfărâmată, **iar oamenii bisericii de azi nici gând nu au să se întoarcă cu faţa spre părinţi şi să-i întoarcă pe părinţi cu faţa spre ei ca să nu vin să lovesc cu blestem fărădelegea şi pe fiii ei.** Postul cel de dinaintea sărbătorii sfinţilor apostoli nu mai este, că oamenii s-au încumetat să schimbe vremurile, după cum era proorocit că va fi să fie. O, nu se poate această fărădelege peste biserică. Până când? O, până când, oare? Strig cu glasul sfinţilor, şi sfinţii strigă peste pământ prin cuvântul Meu: ***«Până când? Până când? O, până când, oare?».*** Eu am măsurat altfel vremea pentru om. Eu am zis o seară şi o dimineaţă măsura zilei, iar oamenii au dărâmat

măsura Mea. O, unde sunt serbările sfinților? Până când această fărădelege? (*Vezi „Unde sunt serbările sfinților„ n.r.*)

O, popor român, n-ai mai vrut să fii român adevărat, n-ai mai vrut. Unde sunt zilele tale de serbări cerești pe pământul tău? De ce, tată, te-ai încântat? De ce, tată, ai fost nepăsător? De ce, tată, nu mai ești creștin, creștin adevărat? Au trecut șaptezeci de ani peste tine de când ți-ai stricat credința ta cea din strămoși[1], și după șaptezeci de ani **Eu am așezat la loc serbările cerești pe pământul tău, și te-am vestit, tată, să te întorci cu fața spre strămoșii cei sfinți, care strigă la Mine: *«Doamne, până când?»*.** Vreau să te iert, poporul Meu român, că tu ești poporul Meu la care vin la a doua Mea venire. Vreau să fac act de împăcare cu tine pentru acest păcat săvârșit împotriva sfinților Mei și ai tăi, împotriva strămoșilor, tată. Vreau să te iert. Amin. Ia aminte ce-ți spun, că la sărbătorile tale mari, cei mari de peste tine întocmesc când și când act de iertare pentru mulți vinovați care au greșit împotriva legii. Așa și Eu voiesc să fac la sărbătorile Mele. Vreau să te iert, poporul Meu român. Ție îți poruncesc cu poruncă cerească**: întoarce-te cu fața spre părinți și așează la locul lor praznicele sfinților Mei, că am așezat în mijlocul tău început nou și piatră de aducere-aminte și de împăcare cu cerul, și tu n-ai înțelepciune ca să pricepi vremile Mele și împlinirea lor.**

Să fie patru vremi de post, căci așa este din părinți. Amin. Să fii român, poporule român. Să fii român, tată, și să fii creștin, fiule român. Amin. Sulul zilelor căzute din numărătoarea ta, stau sul înaintea Mea spre mărturie împotriva ta, că tu ai fost înșelat de neam străin și n-ai fost cu veghe înaintea Mea. Dar vin cuvânt spre tine și zic: întoarce-te și fii popor adevărat înaintea Mea! Nici un popor n-a fost atât de lovit în credința lui, în legea lui cea sfântă, nici unul mai lovit ca tine. O, nu e bine să dormi. Veghează, tată, veghează de acum, ca să nu mai vină tâlharii de suflet și să-ți vândă sufletul tău în vremea nevegherii tale.

A venit vremea să te iert, țară cu Mire și mireasă. Eu sunt Mirele, și am în tine popor mireasă și cuvântez peste el pentru tine, țara Mea de nuntă. Trezește-te și fă voia Mea și fii nuntașa Mea, că am în tine taina Mea, venirea Mea în cuvânt peste tine. Și iarăși îți zic: scoală-te și umblă și stai cu veghe înaintea Mea, că sunt în tine cu venirea Mea, și din tine Mă vestesc peste tot pământul și neamul de pe el, Mă vestesc din tine întru venirea Mea. Amin.

Postesc oamenii postul nașterii Domnului. Postesc unii oameni, și nu știu oamenii ce înseamnă post. O, oamenilor, cine vă învață pe voi legile Mele cele sfinte ca să le puneți peste voi? Eu am fost dus de duhul în pustie ca să fiu ispitit de diavolul, și am postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți ca să pot birui ispitele. Dar M-am hrănit cu cuvântul Meu cel către Tatăl, și cu cuvântul Tatălui cel către Mine, și n-am lăsat pe diavol să Mă ispitească și i-am spus: ***«Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău!»,*** după cum este scris. Iar când diavolul a zis să-Mi dea împărăția lumii ca să Mă plec lui, Eu i-am zis: ***«Du-te, satano, că scris este: Domnului să te închini și să-I slujești».***

---

[1] Calendar bisericesc de până la 1924 a fost același cu cel de la Niceea, având la bază severe canoane apostolic, dar în anul 1924, s-a împlinit Scriptura proorocului Daniel: ***«oamenii s-au încumetat să schimbe și vremile»,*** când Mitropolitul primat de atunci, Miron Cristea, a introdus calendarului gregorian (catolic) ca urmare a unui congres „pan-ortodox“, întrunit în 1923 la Constantinopol. La acel congres, patriarhul de atunci, Meletie, propune acceptarea calendarului iulian „revizuit“, ce coincidea cu cel catolic pe o durată de până la anul 2800 și *«permitea să fie celebrate toate sărbătorile odată cu cei de alte confesiuni»*, n.r.

O, oamenilor, cu ce biruiți voi ispitele diavolului? **Postul și rugăciunea sunt putere cerească în omul cel credincios și iubitor de Dumnezeu. Postul și rugăciunea au cu ele smerenia cea dinăuntru și cea din afară. Postul și rugăciunea înseamnă să-L iubești pe Dumnezeu și să nu ai alt dumnezeu, să nu furi, să nu ucizi, să nu fii desfrânat, să nu mărturisești strâmb, să nu lovești pe aproapele pentru cele ce sunt ale lui. Asta înseamnă postul și rugăciunea, iar fără acestea lângă postul cel de bucate, nu înseamnă post.** O, cine vă învață pe voi toate acestea ca să le faceți? Sunt pline locașurile cele sfințite, sunt pline de trupuri vopsite și fardate și fără nici o lege sfântă, și postesc zile de post fără să știe ce înseamnă post.

Dar Eu ies cu tine, poporul Meu cel cu cuvântul Meu peste tine, ca să dau oamenilor învățătură vie. Ieșirea ta cu Mine în lume, știu, fiule, știu că e greu, știu mai bine ca tine, știu, dar trebuie să împlinim Scriptura care spune că voi aduna pe cei ce vor fi ai Mei din lume din cele patru vânturi, și îți voi da putere peste puterea ta, căci postul și rugăciunea, pe care tu le împletești ca să-ți faci punte spre Mine și Mie spre tine, acestea sunt puterea ta, poporule sfânt, care te sfințești încă, după cum este scris. O, iubește legea raiului, căci ți-am dat-o ca să te așezi în ea și să fii cuprins de ea și să Mă cuprinzi în ea ca să am loc să-Mi plec capul în tine, poporul Meu, biserica Mea cea vie, cea de la sfârșit, cea de la venirea Mea. Amin.

… În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, sună glasul trâmbiței lui Dumnezeu, sună din cer pe pământ. Amin.

… Arde duhul meu de dor, ca să te învăț, poporul meu, să stai cu veghe înaintea Domnului și să ai milă de Domnul, Care trudește din greu să nu se strivească bobul de grâu în vremea strângerii neghinei, care va fi pusă pe foc, unde este partea ei și soarta ei. Eu sunt trâmbița cea vestitoare peste grâu și peste neghină ca să se tragă la locul lor fiecare, că vine Domnul și nu sunt ascunzători ca să se poată ascunde cineva de la fața Lui cea cu slavă cerească. Să se întărească peste voi puterea cea pentru cer, postul și rugăciunea, puterea poporului sfânt. Amin. Iubiți postul, nu numai de bucate. Postiți de toate cele rele care se învârt pe lângă voi, că mare este amăgirea pe pământ. Cel ce voiește să se mântuiască și nu poate lupta împotriva duhului lumii, acela să stea cuminte și departe de lume ca să se mântuiască rugându-se lui Dumnezeu pentru biruința mântuirii. Postiți de la bucate și de la cele rele pentru minte și pentru inimă; postiți și cu privirea și cu auzul și cu mirosul și cu gustul și cu tot trupul. Învățați să postiți post desăvârșit. Învățați să fiți mântuire unii altora, mântuire și nu slăbiciune, că vremea de azi e friguroasă pentru suflet, și sufletului îi trebuie haină groasă, haină scumpă, haină din cer, nu de pe pământ.

Postiți și vă rugați neîncetat. Amin. Nu mâncați să vă săturați, că pântecele plin golește inima de plinul Domnului, golește mintea de Duh Sfânt, căci trupul poftește împotriva Duhului, fiilor. Mâncați ca să trăiți. Amin. Mâncați ca să nu muriți. Nu mâncați ca să muriți și mâncați ca să trăiți, fiilor, și toate să le faceți spre zidire laolaltă, spre iubire în Domnul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creştin, din 28-11-1997

***

O, poporul Meu, omul cel dintâi n-a voit să postească o singură dată, și prin aceasta s-a prăbușit neamul omenesc. Dar cel ce nu postește de atâtea ori prin porunca postului, ce-și face lui și neamului lui și casei lui?

E zi de veghe, e sărbătoare de veghe peste bisericile de pe pământ, care au astăzi scris începutul postului pentru pomenirea patimilor Mele. E zi de pomenire pentru ziua când omul cel întâi zidit a fost izgonit din rai prin porunca cea călcată în ceasul al șaselea din zi, întinzând mâna să ia cunoașterea lui Dumnezeu și să fie Dumnezeu, ca și Creatorul său. De aceea mâna omului Mi-a bătut cuie în mâini și în picioare în ceasul al șaselea din zi, asemănându-se cu Adam și cu fapta sa, ridicând mâna asupra Mea în ceasul al șaselea din zi. Atunci s-a făcut întuneric mare până la ceasul al nouălea, și Adam a fost scos din rai prin însăși fapta sa, fapta neascultării de Dumnezeu. Eu de atunci nu mai am odihnă și umblu suspinând între cer și pământ, căutând după omul cel lucrat de mâna Mea, omul cel întâi zidit, omul prin care neamul omenesc și-a pierdut nestricăciunea și fericirea cea din rai. Tatăl M-a trimis din cer pe pământ acum două mii de ani, ca să iau asupra Mea firea cea căzută a omului, și am luat-o pe deplin, căci în ceasul al șaselea din zi când omul cel întâi zidit a întins mâna asupra Mea ca să ia cunoașterea Mea, Eu am fost întins pe cruce și pironit de mâna omului căzut, iar în ceasul al nouălea când omul a fost căzut din rai prin fapta nesupunerii, Eu, Domnul, fiind pe cruce, Mi-am dat sufletul și Duhul în mâna Tatălui Meu, pentru răscumpărarea omului cel zidit de Dumnezeu.

Am venit pe pământ ca să mor ca omul, iar înainte de patima Mea cea care a șters păcatul lui Adam, Eu am postit patruzeci de zile rugându-Mă Tatălui pentru ca să se șteargă păcatul omului cel întâi zidit, care n-a voit să postească de neascultare, care n-a voit să nu mănânce neascultare. De ce i-am spus Eu lui Adam să nu mănânce fruct din pomul cunoașterii? Pentru că era a lui Dumnezeu cunoașterea, nu a omului, pentru că nu voia Domnul să moară omul prin cunoaștere. Eu așa i-am spus omului: *«Dacă vei întinde mâna să iei din pomul cunoașterii binelui și răului, vei muri negreșit»*.

Fiilor, fiilor, ce este carnea și cine a făcut-o și cine o crește ca să fie? De ce mănâncă oamenii carne? De ce mănâncă animalele carne? De ce se mănâncă, fiilor, carne? De ce carnea mănâncă carne? De ce nu se mănâncă ce am lăsat Eu spre mâncare? Cine poate să-Mi răspundă? Eu sunt Cel ce aud pe cel ce-Mi răspunde.

O, unde ești, făptura Mea? Omule cel întâi zidit, răspunde-Mi! Răspunde-Mi, ca să audă tot neamul omenesc că Eu sunt Dumnezeul celor vii și al celor adormiți. Răspunde-Mi, tu, cel zidit de mâna Mea din pământ! Amin, amin, amin.

– Iată-mă, Doamne. Cine poate sta împotriva cuvântului Tău? Este, oare, cel ce poate să-Ți răspundă în afară de mine? Eu sunt omul cel întâi zidit; zidit de mâna Ta și de iubirea Ta. M-ai zidit din cuvânt și din iubire și din pământ, și m-ai numit om. Nu m-ai numit carne, și m-ai numit om. Eu sunt cel ce am păcătuit împotriva Ta și a mea, iar Tu erai Cel Preaînalt. Tu ești Ziditorul meu și a toate cele văzute și nevăzute care înseamnă Dumnezeu, dar eu m-am făcut fur prin nesupunere. Mi-ai dat tot ce ai creat Tu pentru mine, dar eu am râvnit la ale Tale, Doamne. Tu erai Cel Drept și n-ai ascuns de mine pe cele ale Tale, și le-ai pus în mijlocul raiului, ca să fie ale Tale, nu ale mele; ca să fie semnul Tău în calea mea, ca să fii Tu cu semn înaintea mea mereu, iar eu să am voie liberă și cu ea să Te iubesc și să fiu iubirea Ta, și Tu să fii iubirea mea în toate ale mele, și ca să fiu al Tău, și nu al meu. Dar eu m-am înălțat. O, cum de m-am înălțat? Nu mai era nimeni pe pământ peste care să mă înalț. M-am înălțat împotriva Ta, Doamne. Am voit să fiu ca Tine și mai mult ca Tine. M-ai așezat în raiul cel din Eden și mi-ai dat mie tot ce ai făcut pentru om, și eu m-am semețit cu gândul că sunt mare peste toate și mi-am zis: **„Sunt Dumnezeu și stau pe scaunul lui Dumnezeu“.** *Din pricina frumuseții mele inima mea s-a îngâmfat și prin trufia*

mea mi-am pierdut ascultarea și înțelepciunea, după cum este scris în Scripturi despre fapta mea, despre trufia inimii mele în raiul cel din Eden. Tu când ai văzut că mi-am făcut înțelepciunea mea din trufia mea, ai avut grijă de viața mea și mi-ai spus cu poruncă: ***«Din toți pomii raiului poți să mănânci, iar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca, vei muri negreșit».***

Ai venit din cer acum două mii de ani, ca să lucrezi să-l sui pe om la locul de unde eu am căzut. Ai stat nemâncat patruzeci de zile și patruzeci de nopți pentru mine, cel care am mâncat fără voia Ta din ale Tale, păcătuind cu semeția și cu neascultarea mea de Dumnezeu. Patruzeci de zile și patruzeci de nopți n-ai mâncat, și Te-ai lăsat ispitit de duhul cel rău mai mult decât m-am lăsat eu, dar ispita lui a fost biruită în trupul Tău. Ai biruit Tu ce trebuia să biruiesc eu. Eu am înființat pe duhul rău, iar Tu i-ai strivit puterea prin smerenia Ta și prin ascultarea Ta de Tatăl Tău. Ai plâns cu lacrimă dumnezeiască patruzeci de zile pentru mine, că Tu pe mine mă cauți de șapte mii de ani. În orice om voiești să mă afli, că Tu mă voiești așa cum am fost mai înainte de semeția mea. În orice om mă voiești așa cum am fost când m-ai așezat la începutul meu în raiul cel din Eden.

Iată-mă, Doamne. Sunt în venirea Ta și îi spun neamului omenesc că nu trebuie să mănânce omul carne, și nici o vietate nu trebuie să mănânce carne. Eu sunt omul cel întâi zidit și am greșit pentru tot neamul omenesc care a greșit prin mine.

Mărturisesc păcatele mele cele din Eden. Cunoașterea este a lui Dumnezeu, nu este a omului, iar eu am greșit atingându-mă prin femeie de cele ale lui Dumnezeu, și luând și mâncând prin femeie.

Eu sunt făcut din pământ român, și sunt român, și sunt omul cel întâi zidit din pământul cel întâi ivit din apă la facerea cerului și a pământului.

Doamne, curăță-mă de vina mea, care a căzut peste tot neamul omenesc, că am ieșit cu ea în fața cerului și a pământului, ca să vină apoi împlinirea făgăduințelor venirii Tale pe pământ, în lucrare de cer nou și de pământ nou pe pământul român pe care Tu stai și cuvintezi cuvântul venirii Tale, chemând toate neamurile pământului înaintea Ta, pentru ziua cea mare a răscumpărării. Amin, amin, amin.

– O, poporul Meu de azi, omul cel întâi zidit Mi-a răspuns și a venit când l-am strigat. Vino și tu în taina cuvântului Meu și stai în ea, că tu ești rodul cel văzut al tainei cuvântului Meu și ești așteptat de omul cel întâi zidit și de toți urmașii lui. Eu sunt Cel ce pe toate le-am adus din neființă la ființă atunci când le-am creat. Nu le-am creat ca să se mănânce unele pe altele. Nu le-am zis să fie carne de mâncat unele pentru altele. Vreau să repar stricăciunea pe care Mi-a făcut-o omul cel întâi zidit, și după el tot omul cel ieșit din om. Vin și vărs din Duhul Sfânt peste duhul oamenilor, iar tu, poporul Meu, ești unealta cu care-Mi lucrez lucrarea cea pentru împlinirea venirii Mele și a făgăduințelor Mele pentru răscumpărarea trupurilor. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 01-03-1998

***

Astăzi biserica lumii are scris peste ea de la sfinți și de la părinți sărbătoarea duminicii sfintei cruci, înjumătățirea vremii postului cel mare pentru întâmpinarea sărbătorii răstignirii Mele și a învierii Mele pentru om. Cu cine să vorbesc Eu despre post? Ce știe lumea despre această putere? căci postul este putere în om, nu este slăbire în om. Scris este în Scripturi cuvântul Meu: ***«Este, oare, acesta un post care-Mi place, o zi în care omul își smerește sufletul său: să se aplece ca o trestie, să stea în sac și în cenușă? Oare, acesta se cheamă post și zi plăcută Mie? În fiecare zi aceștia Mă caută pentru că ei voiesc să știe căile Mele, ca un popor care lucrează dreptatea Mea, ca un popor care nu se abate de la legea lui Dumnezeu».*** O, nu acesta este post, ca să nu mănânce omul mâncare bună sau deloc mâncare; **nu numai atât înseamnă post**. **Post înseamnă iubire de Dumnezeu și de oameni. Post înseamnă să ai și să dai tot ce-ți prisosește, căci de la Dumnezeu ai, nu de la tine ai.** Sunt oameni plini de bogății și postesc zile de post. O, bogații care postesc așa, nu știu, n-are cine să le spună ce înseamnă post. Bogatul care nu postește de bogății, acela nu atinge cu mintea lui taina postului. Bogatul nu postește, și el nu știe acest adevăr. Precum săracul nu postește, tot așa și bogatul, dar nici unul, nici altul nu știu ce înseamnă taina postului. Dar cine sunt cei ce postesc?

Vine duhul înțelepciunii lui Dumnezeu pe pământ ca să învețe pe oameni adevărul cuvintelor. Eu sunt Domnul, și locuiesc în ceruri, iar cerurile spun slava lui Dumnezeu, spun adevărul lui Dumnezeu. Ce sunt cerurile? **Cerurile sunt sfinții, care au trăit și trăiesc cu închinare înaintea lui Dumnezeu. Cine sunt cei ce postesc? Aceia sunt cei ce-și închină viața lui Dumnezeu și sfinților cei asemenea Lui.** Cine-și închină viața lui Dumnezeu și celor plăcuți lui Dumnezeu, aceia sunt oameni care împlinesc Scripturile lui Dumnezeu, voile lui Dumnezeu între cer și pământ, și aceștia lucrează taina și lucrarea postului. (*Vezi selecția tematică*: *„Cerul - scaunul de domnie, pământul - așternut picioarelor - omul îndumnezeit”, - și pe Jumpshare; edocr; joomag; authorstream; archive; pubhtml5; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Cine trebuie să postească? Cel ce nu postește, acela trebuie să postească. Ce înseamnă să postească omul? Omul nepostitor este omul care calcă poruncile lui Dumnezeu, nu omul care mănâncă. Cel ce calcă voia lui Dumnezeu în el, acela poate să nu mănânce cât o vrea să nu mănânce, dar Eu îi spun unuia ca acela că nu știe ce este postul.

Ce înseamnă om care postește? Acela face binele lui Dumnezeu în trupul său; acela pune acest bine înaintea oamenilor ca să fie văzut spre înțelepțirea multora care vor să învețe taina bisericii, taina lui Iisus Hristos, pâinea omului îndumnezeit; acela împarte pâinea aceasta cu cel flămând de pâine, că nu este o mai mare milostenie între cer și pământ ca atunci când înveți și deprinzi pe om să mănânce pâine din cer, căci Eu așa am spus: ***«Eu sunt pâinea care se coboară din cer spre viața oamenilor».*** Amin. (*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*)

Adevăr adevărat grăiesc ție, Israele: săracul și bogatul nu postesc. **Nu știu oamenii adevărul cuvintelor acestea, sărac și bogat; căci după mintea omenească, săracul este cel ce nu are, iar bogatul este cel ce are de toate. Dar după mintea cea dumnezeiască, săracul este cel ce nu voiește să aibă cele ce nu sunt de folos sufletului, ca să aibă pe Dumnezeu bogăție și slavă și bucurie și mulțumire, iar bogatul este cel ce are de la Dumnezeu pentru ca să dea celor fără de griji pământești și care poartă grijă de cele cerești pentru el și pentru oamenii închinători lui Dumnezeu. Când nu ai și nu mănânci, nu înseamnă că postești.** Când nu voiești să ai, aceasta înseamnă post de cele ce sunt și nu sunt spre viață veșnică. **Iată postul ce este: când**

ai de toate și nu le folosești tu, ci le chivernisești spre cele care folosesc lui Dumnezeu și sfinților lui Dumnezeu, aceea înseamnă închinare lui Dumnezeu și post pentru Dumnezeu, post pentru postitori, jertfă pentru postitori, nu pentru săracii care nu mănâncă pentru că nu au și care ar mânca orice și ar face orice dacă ar avea, ca și lumea cea păcătoasă. Săracii Mei sunt alții decât săracii pământului. Săracii cerului e una, iar săracii pământului e alta. Bogații cerului e una, iar bogații pământului e alta.

O, poporul Meu, nu știu oamenii adevărul cuvintelor. Vine duhul înțelepciunii lui Dumnezeu, vine din cer pe pământ ca să învețe pe oameni adevărul cuvintelor. Nu cel ce postește de bucate este om postitor și smerit înaintea Mea. Omul cel smerit lui Dumnezeu, omul postitor, este omul care se închină Mie cu cugetul și cu inima și cu sufletul și cu virtutea lui, iubind pe Dumnezeu cu acestea ale lui.

O, fiilor din grădina cuvântului Meu care-Mi sunteți poartă Mie între cer și pământ! Deslușiți bine tainele acestor cuvinte, ca să învețe Israel de la Mine prin voi, căci aceste cuvinte sunt adânci, și Israel se încurcă în ele. Închinare lui Dumnezeu, e mare taină această lucrare. Să se plece omul înaintea lui Dumnezeu și să stea aplecat sub voia Domnului și să stea cu iubire, nu numai cu aplecare, căci adevărata aplecare este iubirea de Dumnezeu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci. Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-1998

***

Eu, Domnul Iisus Hristos, strig la voi: treziți-vă! Amin. Treziți duhurile voastre, întoarceți Duhul lui Dumnezeu în voi, și trăiți cerește întru venirea Mea. Am așezat pe poporul Meu de azi să țină postul venirii Domnului și să trăiască înaintea Mea ca omul cel dintâi în rai, că Eu vin să le dau viață veșnică celor ce s-au așezat înaintea Mea cu post și cu veghe întru venirea Mea. (*Vezi selecția tematică: „Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii", - și pe Slideshare; my.edocr; Google Drive; Scribd, n.r.*) **Trageți-vă în părți dinaintea mâniei Mele, căci vin cu foc și cu pucioasă pentru cei ce defaimă numele Meu între neamuri.** Trageți-vă sub mantia Mea, ca să vă iert depărtarea voastră de Mine. Veniți spre bucuria care va rămâne pe pământ cu cei plăcuți Mie, că vin să fac cerul sul, și pământul să-l înnoiesc și să-l dau de moștenire veșnică celor ce trăiesc dreptatea Mea pe pământ. Deschideți Scripturile și citiți în ele venirea Mea, care se împlinește curând, curând. **Antichrist și îngerii lui sunt pregătiți să înșele toate neamurile cu venirea lui Hristos, venire făcută din minciuna lui antichrist.** Timpul s-a făcut sul și nu mai este timp pentru necredință, că vine coasa lui antichrist ca să strângă pentru foc pe toți cei care n-au iubit pe Dumnezeu cu trăirea lor. (*Vezi selecția tematică: „Trâmbițele apocaliptice", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

Extras din Trâmbițarea lui Dumnezeu și a sfintei Virginia peste cetatea Pucioasa și peste cei din casa ei. Sărbătoarea izvorul tămăduirii, din 24-04-1998

***

Vai omului care strică cuvintele Mele, că acela are ca hrană pomul morții, pomul oprit, pomul care oprește pe om de pe cale cu Dumnezeu, și rodește omul om supus morții. **Omul care rodește om din femeie, este om care mănâncă din pomul morții, așa cum a făcut omul cel dintâi,** pierzând viața cea din Eden, viața cea fără de păcat. Eu i-am spus omului așa: ***«Din toți pomii raiului poți să mănânci, dar din acesta să nu mănânci, că vei muri când vei mânca».*** Dar

omul a mâncat și n-a mai avut viață veșnică din clipa aceea, și de atunci, omul cel ieșit din om mănâncă mereu din pomul morții, și omul este pom al morții, rod al pomului oprit, pomul din care i-a zis Dumnezeu omului: ***«Să nu mănânci!».*** Dar Eu am zis apostolilor Mei***: «Nu toți pricep taina aceasta, ci numai cei ce le este dat de la Dumnezeu să priceapă».***

… O, a fugit omul de darul vieții veșnice, iar Eu am venit acum două mii de ani să-l plătesc înaintea Tatălui ca să-i dau omului viață dacă voiește. Dar tot așa fuge și azi omul de acest dar, căci **omul iubește fructul pomului morții, omul iubește femeia, și nu iubește pe Dumnezeu.** Dar cine pricepe aceasta? Cine să le spună la oameni ce mănâncă și cu ce se hrănesc ei? Cine să le spună de pomul vieții, care s-a lăsat din cer pe pământ ca să vină omul spre înviere și apoi spre pomul vieții veșnice? Omul cel înviat este omul care nu mai păcătuiește, primind în el pe îngeri. Cuvântul Meu este înger trimis din cer peste oameni ca să le vestească venirea Mea după două mii de ani, după șapte mii de ani.

O, fii ai oamenilor, auziți! **Cuvântul Meu de azi este numit în Scripturi al șaptelea înger, Eu și cuvântul Meu. O, fii ai oamenilor, toate sfârșitu-s-au! Toată taina Mea cea scrisă în Scripturi am împlinit-o. Toate sfârșitu-s-au! Nimic nu mai am pentru voi.** Am trimis tot ce am avut de trimis pentru întoarcerea voastră. **Am trimis peste voi și ultima strigare, glasul celui de al șaptelea înger, cuvântul Meu cel de azi, slujit de îngeri. Auziți ce a spus Cuvântul: toate sfârșitu-s-au!** Amin, amin, amin. De la început și până la sfârșit am trimis tot ce a fost scris să fac pentru om. Sfârșitu-s-au toate câte am avut de făcut pentru salvarea omului. Acum este scris în Scripturi plată pentru orice faptă. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Înfricoșata Judecată”, - și pe edocr; archive.org; jumpshare; aurhorstream; joomag; pubhtml5.com; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Proorocul mincinos, care se ridică de peste tot și vestește pace între Mine și omul care păcătuiește mereu, acest prooroc mincinos este plată pentru fapta omului depărtat de Dumnezeu, că scris este în Scripturi: ***«Când ei vor vesti pacea, atunci fără veste va veni mânia Mea și îi va prinde pe toți sub ea».*** S-a ridicat proorocul mincinos și s-a dat făcător de pace între Dumnezeu și omul care păcătuiește mereu slujind idolii veacului acesta, care sunt: mâncare și băutură, însurat și măritat, și toate câte ies din acestea ca rod al pomului morții. Proorocul mincinos se dă prieten al lui Dumnezeu înaintea oamenilor, dar Eu îl vădesc și îi spun că nu este prietenul Meu, ci este vrăjmașul Meu, ca și omul cel dintâi, care a răsturnat scaunul Meu din el ca să stea el și să mănânce din pomul oprit, pomul morții, care l-a omorât pe om. (*Vezi selecția tematică: „Proorocul mincinos și ecumenismul”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; pubhtml5; joomag; Archive; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Fiilor, pregătiți calea cuvântului Meu, pregătiți pacea cuvântului Meu peste voi, pregătiți în voi locaș pentru Duhul Sfânt, ca să fie pururea cu voi. Amin, amin, amin. (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-1998

***

Fiilor din grădina cuvântului Meu, deschideți cartea Mea din zilele acestea, căci prin ea învăț pe om calea spre viața cea veșnică, viață care nu moare. Am spus vouă că voiesc să-i încununez pe cei ce știu adevărul cuvintelor. Grăiesc cu voi din cer, ca să audă tot omul cuvintele Mele din cer, că Eu grăiesc în cer, iar voi Mă auziți din cer. Cerul este scaunul Meu de domnie, scaunul Domnului, scaunul Împăratului Cel veșnic, Care grăiește peste pământ, căci poate.

Ia aminte, pământule, că grăiește peste tine Cel ce te-a făcut. Amin, amin, amin. Nu te-a făcut omul care te stăpânește, ci Eu te-am făcut, căci Eu le-am făcut pe cele ce sunt. Care om pe pământ știe adevărul cuvintelor Mele? Care om știe care sunt cele ce sunt? Cele ce sunt, sunt cele făcute de Dumnezeu. Amin. Să audă tot omul că tot ceea ce face el, nu este. Să auziți și voi, copii din grădina Mea; și voi, copii care trăiți legea cea sfântă a grădinii Mele; și voi, cei ce luați din grădina Mea ca să mâncați și ca să vă așezați în viața cea care nu moare.

Moare viața omului, moare mereu, moare până la ultima picătură, căci omul nu știe ce este viața care nu moare. Omul rămâne dator vieții și nu caută să-și plătească datoria. Viața din om, de la Mine este, și omul i-o dă diavolului. Cum să nu i-o dea dacă el nu știe că este dator lui Dumnezeu pentru viața din el? Nu viața pe care o trăiește omul înseamnă viața din om. Aceea este moartea din om, trupul care poftește împotriva duhului. **Sufletul este viața omului; asta înseamnă viața.** Și iată, moare viața omului, moare mereu, căci omul nu știe care este viața lui și nu știe să Mi-o închine Mie, să Mi-o dea Mie.

Viața ta, omule, Eu sunt. Sufletul din trupul tău este rupt din suflarea Mea de viață. Ți l-am dat când ai fost înființat la început, prin omul cel întâi zidit. Prin el are tot omul viața cea care nu moare, căci Eu sunt Cel ce nu mor. Suflarea Mea de viață din om, nici ea nu moare, dar omul este fără minte și nu știe nimic, nimic. Nu știe să postească de moarte, nu știe să nu mănânce moarte, nu știe să nu-i dea sufletului să mănânce moarte. O, nu știe nici un om ce înseamnă postul, postul cel adevărat. Cine postește pe pământ, postește de mâncare. Cine postește de mâncare, acela postește ca să se mântuiască, sau ca să scape de necazurile care vin peste el, sau ca să scape de vrăjmași sau de boli, sau ca să-i meargă bine lui și la cei din casa lui. Așa știe omul despre pricinile postului. Pentru el postește omul, nu pentru Mine, căci cel ce postește pentru Mine, acela nu mai trăiește pentru sine, ci pentru Mine și pentru cei ce seamănă cu Mine.

O, fiilor care auziți din cer cuvântul Meu peste pământ, omul nu trebuie să trăiască pentru sine, iar cel ce face așa, acela nu știe ce este viața care nu moare. Omul trăiește pentru el și pentru cei ieșiți din el, și nu trăiește pentru Mine. Omul nu postește pentru Mine când postește, ci postește pentru el, pentru binele lui postește. Dacă omul ar posti așa cum trebuie să fie postul, atunci el n-ar mai munci atât cât muncește. Dacă omul n-ar iubi lăcomia de cele ce nu sunt, ar fi om fericit întru multe daruri veșnice. Dar omul aleargă și muncește pentru cele ce nu sunt, și își dă sufletul spre ele, iar sufletul lui este de la Mine, prin omul cel întâi zidit. Iată, așa își hrănește omul sufletul.

Am pus suflare de viață în omul cel zidit de mâna Mea, și el s-a smuls de la Mine și s-a tras în sine cu tot cu darul Meu, cu suflarea de viață pe care am pus-o Eu în el, fiindcă Eu ce am pus în el n-am luat înapoi, dar îi cer omului socoteală de darul vieții care nu moare. Sufletul nu moare, și se întoarce la Mine, dar îi cer omului socoteală pentru cele ce a făcut sufletului.

Omule, spune tu ce este cuvântul *„post“,* ca să te încununez dacă știi. Cine este cel ce știe ca să nu rămână dator științei? căci omul, după ce s-a smuls din Mine, a furat știința lui Dumnezeu

și știe, și este dator științei lui Dumnezeu dacă n-o știe pe ea. Eu i-am spus omului să mănânce și să nu mănânce, și l-am învățat ce înseamnă mâncare și ce înseamnă post, dar omul a căzut din ascultare, și nu știe omul ce este ascultarea. Ea este postul; ea, și nu cum știe omul că înseamnă post. **Cel ce nu ascultă, poate să postească el cum o vrea, că nu pentru Mine postește**. Omul trebuie să postească de voile lui, că altfel nu poate împlini poruncile Mele cele de viață veșnică. Dar omul de pe pământ nu știe ce înseamnă cuvântul *„ascultare"* și nu-i place omului să trăiască pentru Mine și nu pentru sine; pentru altul și nu pentru sine. Cel ce trăiește pentru sine, acela nu face viață nici pentru Mine, nici pentru altul, nici pentru sine. Cel ce trăiește pentru sine, acela stă în voile lui și nu trăiește, că nu are pentru cine.

Omul s-a smuls din Mine și s-a tras în sine pentru neascultare, pentru desfrânare, pentru voia simțurilor lui căzute din viața cea care nu moare. Omul care s-a sculat împotriva Mea și-a ales neascultarea de Dumnezeu și desfrâul simțurilor lui. Să nu mai zică omul neascultător și omul desfrânat că Mă iubește și că Mă crede și că Mă cunoaște; să nu mai zică așa ceva, că în zadar zice, și lui își zice, nu Mie. Omul ascultă numai de el însuși și de simțurile lui căzute pe pământ. Și iată întrebare din cer de la Dumnezeu: cine este cel ce știe ce înseamnă postul pentru Dumnezeu? Omul postește de mâncare dacă postește, dar de lăcomie nu postește. De ură, de bucurie lumească, de grăire de rău, de mândrie, de poftă și de desfrânare nu postește omul. De haine lumești, de bogății, de zgârcenie nu postește omul. De toate acestea este lacom omul atunci când postește de bucate. Cine să-l învețe pe om ce înseamnă adevărul cuvântului *„post"*? Iată, vin Eu și îl învăț.

Ia aminte, pământule, că grăiește peste tine Cel ce te-a făcut. Nu te-a făcut omul care te stăpânește, ci Eu te-am făcut, omule care te-ai așezat stăpân pe pământ. Eu ți-am spus să mănânci și să nu mănânci. Când ți-am spus să mănânci, te-am învățat ce este mâncarea și ascultarea. Când ți-am spus să nu mănânci, te-am învățat ce este postul și neascultarea. Ascultarea înseamnă iubire și viață, iar neascultarea înseamnă mândrie și moarte, iar între cele două stau credința și necredința. Cel ce crede în Mine are viață veșnică, viață care nu moare, iar cel ce nu crede în Mine, acela este judecat pentru fapta necredinței. Curând, curând aduc peste tot trupul plata necredinței, plată dreaptă după faptă, că omului nu i-a plăcut să asculte de porunca vieții. Iată, omul a făcut *da* din *nu*, și *nu* din *da*. Eu l-am învățat ce înseamnă *da* și ce înseamnă *nu*. I-am spus că ascultarea înseamnă *da*, iar neascultarea înseamnă *nu*, iar când Eu i-am spus *da*, el a zis *nu*, și așa a făcut; și când Eu i-am spus *nu*, el a zis *da*, și așa a făcut. Din clipa aceea omul n-a mai știut ce înseamnă postul. A trebuit apoi să cobor Eu din cer ca să-i arăt omului ce este postul. Când am postit de bucate, am zis *nu* la orice rău care venea să Mă tragă spre împărăția lumii acesteia, iar la Tatăl am zis *da*, că ***«în Dumnezeu toate sunt da»***, precum este scris.

Omul când își zice să nu mănânce nu-și zice și de cele ale lumii, ci numai de bucate își zice, și acesta nu este post pentru Dumnezeu. Postesc în zilele de post femei desfrânate și fardate și descoperite și mândre prin cele lumești. La fel și bărbații, și postesc aceștia de bucate și nu știu ce este postul, iar alții nici nu vor să audă de post de bucate, căci dacă cei ce sunt peste ei nu calcă dumnezeiește între cer și pământ, tot așa și cei de sub ei.

Fiilor învățători din partea Mea, fiți oglinda Mea pentru cei ce au viață care nu moare, și pentru cei ce caută viața Mea cu ei. Fiți oglindă pentru cei ce trebuie să-și vadă sufletul și trupul în oglindă, că Eu n-am pe pământ oglindă pentru oameni. Oamenii au oglindă pe pământ pentru ei, dar Eu n-am. **Fiți oglinda Mea, ca să vadă omul oglinda Mea.** Nu-i place omului oglinda

Mea, dar nu vreau să fiu învinuit de om că nu i-am ieșit în cale ca să-l ajut. În curând vin cu plata pe care și-a agonisit-o tot omul, căci omul este obosit de fărădelegi. Bucuria fărădelegii a fost până acum plata omului despărțit de Dumnezeu, dar acum este altfel, și va fi durerea fărădelegii, căci omul n-a zis *nu* fărădelegilor lui, dar voi zice Eu, și voi zice cu durere și prin durere, căci sunt obosit de durere. Omul este obosit de fărădelege, iar Eu, Domnul, sunt obosit de durere. Omul a căzut pentru mâncare și pentru desfrânare, și este îngreuiat la inimă de acestea, iar Eu vin ca un fur și așa îl găsesc pe om, căci omul nu priveghează și nu știe ziua Mea. **Cel ce priveghează nu trebuie să mai știe ziua Mea, căci Eu sunt ziua lui**, și el este smerit pentru Mine și stă înaintea Mea cu ușa deschisă, cu casa curată și cu inima cerească, loc luminat, loc cu verdeață, viață care nu moare.

Iată, oamenii se pregătesc cu cele ale lor pentru venirea Mea; se pregătesc cu cârciumi, cu desfătări lumești, cu inimi lacome de slavă deșartă, cu lucrul mâinilor lor, care este închinare la idolii zilelor de apoi, făcături omenești, care robesc mintea și inima și duhul și trupul omului. Aceștia chiar dacă-și mai aduc aminte de Dumnezeu și de zile de post, totul e zadarnic, căci credința în Mine și postul de bucate fac bine numai la cei ce s-au lepădat de întunericul acestui veac, și nu fiilor veacului acesta. Fiii veacului acesta sunt cei născuți din om, și fac cele ale veacului acesta, iar fiii lui Dumnezeu sunt cei născuți de sus, la cuvântul Meu, cuvânt propovăduit, și fac cele de sus, nu cele de jos, și ridică pe cele de jos, sus, ca să lucreze pentru Mine și pentru planul venirii Mele cu slavă, venirea Mea cu împărăția Mea. Atunci împărăția omului își va vedea întunecimea ei, iar Eu, Domnul, voi fi Împărat peste cele ce sunt, peste tot ce fac Eu ca să fie, căci ceea ce fac Eu, este, și se arată celor ce sunt, se arată celor ce au viață care nu moare, precum Eu am.

Când Eu M-am făcut Om, nu pentru Mine am făcut aceasta, ci pentru om, și de aceea am viață care nu moare, că Mi-am dăruit-o pentru om. Când omul trăiește pentru sine, acela nu are viață și nu dă din ea, că zice că-i trebuie lui, dar când omul trăiește pentru Mine și pentru cei ce sunt ai Mei cu sinele din ei, aceia se dăruiesc cu viața, și au viață și sunt, precum Eu sunt, iar ei prin Mine sunt, și de sus sunt, căci Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei cruci, din 14-03-1999

***

O, rău e de omul care se scoală să Mă urmeze și apoi se întoarce de la Mine. Aceluia i se fac faptele cele de apoi mai rele decât cele dintâi, căci duhul necredinței este demon care se întărește de șapte ori mai tare în omul care-L părăsește pe Dumnezeu după ce gustă harul cel sfânt al credinței și al iubirii de Dumnezeu. O, fiilor din porți, nu este pe pământ om care să învețe învățătură adevărată. Fapta bună este de două feluri: pentru om, și pentru Dumnezeu. Când un om ajută pe alt om în nevoile lui, nu înseamnă că-L ajută pe Dumnezeu, așa cum cred atâția oameni când ajută pe cei asemenea lor. N-a vrut omul să înțeleagă cuvintele cele rostite de gura Mea. Eu am spus că celor ce vor sta de-a dreapta Mea le voi spune: ***«Veniți, voi, binecuvântații Tatălui Meu, că Eu am fost străin și gol și flămând și însetat și bolnav și închis, iar voi ați avut grijă de Mine de câte ori ați avut de cei mai mici ai Mei»***. Omul a luat acest cuvânt al Meu și l-a împlinit pentru orice om, dar Eu am zis de cei ce sunt ai Mei, de cei ce Mă au pe Mine în ei cu lucrul Meu, de cei ce împlinesc Evanghelia Mea peste pământ. Omul însă n-a voit să facă așa cum i-am spus Eu prin Evanghelia Mea, și s-a întors să facă bine omului, nu Mie, nu celor ce seamănă cu Mine.

Mare preţ are înaintea Mea cel ce Mă ajută atunci când am Eu nevoie în lucrul Meu peste pământ. Voi, fiilor care aţi crezut venirii Mele peste pământ, aţi lăsat toate ale voastre şi aţi luat pe ale Mele ca să le purtaţi între cer şi pământ. Voi aţi învăţat de la Mine învăţătură adevărată, şi ştiţi că sufletul este mai mult decât hrana, iar trupul, mai mult decât îmbrăcămintea. Cel ce înțelege taina aceasta, acela este de mare preţ înaintea Mea şi de mare ajutor pentru Mine. Iată, una este să-l ajute omul pe om, și alta este să Mă ajute pe Mine și pe cei ce seamănă cu Mine, pe cei născuţi din Mine, din faptele Mele săvârşite din cer peste pământ. Eu Însumi M-am dovedit Învăţător şi Dumnezeu peste pământ, prin învăţătura Mea, prin jertfa Mea cea pentru cei ce vor crede în Mine, şi prin învierea Mea întru slavă văzută. Aceasta înseamnă să facă omul faptele lui Dumnezeu, faptă bună înaintea Mea; aceasta, şi nu altfel. Evanghelia Mea peste pământ este ceea ce trebuie să facă omul care vrea să facă milostenie, căci Eu am spus: ***«Sufletul este mai mult decât hrana, și trupul decât haina»***. Amin, amin, amin.

Am venit în grădina Mea cu cei din cer, cu cei ce M-au iubit, cu ucenicii și cu ucenițele Mele la praznic de nou Ierusalim, la praznic de înviere. Lucrarea Mea cea peste grădină, şi din ea peste pământ, este lucrarea învierii. Lucrarea de nou Ierusalim este lucrare de înviere, este învierea omului dintre morţi. Vestirea cuvântului venirii Mele de la margini la margini este cea mai mare faptă pe care o poate face omul cel sfânt din zilele acestea, căci cel ce face fapta aceasta se va numi cu cei sfinţi şi va auzi chemarea Mea care va spune: ***«Veniți, voi, cei care Mi-aţi făcut bine Mie, și celor ce lucrează asemenea Mie!».***

Grăiesc din mijlocul ucenicilor Mei cei de atunci şi cei de acum şi Mă dau omului izvor de învăţătură adevărată. Unesc începutul cu sfârşitul aici, în grădina cuvântului Meu. Mă întâlnesc în grădină cu cei ce M-au iubit atunci, şi cu cei ce M-au iubit acum. Am venit să-Mi desăvârșesc pe pământ Evanghelia Mea, Evanghelia învierii, că aceasta este lucrarea Evangheliei. Învierea lumii este lucrarea ei, căci omul nu găsește pe pământ învăţător adevărat. Omul își face bine trupului lui şi trupului celui asemenea lui, dar trupul nu foloseşte la nimic, căci duhul este cel ce dă viaţă, nu trupul, iar trupul fără duh, este mort, este fără de lucrare, este trup şi atât. De unde este hrana păsărilor și haina crinilor? De la Domnul duhurilor este, căci duhul este cel ce dă.

Se întâlneşte cerul cu pământul în sărbătoare de iubire. Cei ce M-au iubit atunci, au crezut, şi apoi au făcut fapta pocăinţei, şi apoi au făcut faptele credinţei, faptele iubirii, şi nu s-au mai întors iar la fapta pocăinţei, căci ei lucrau, și nu mai aveau timp de ei, ci aveau timp pentru Mine. Femeile sfinte, mironosiţele Mele, Îmi slujeau Mie şi ucenicilor Mei, nu mai slujeau celor lipsiţi şi săraci din jurul şi din calea lor, căci aceia pururea sunt în preajma oamenilor, şi dintre oameni erau, dar Eu veneam de la Tatăl, din cer. Faptele credinţei lor erau slujirea lor pentru răspândirea împărăţiei cerurilor cu care Eu venisem de la Tatăl pe pământ. Aceasta înseamnă faptă sfântă şi nu altfel, dar iată ce este pe pământ: omul este creştin şi face fapte bune unul altuia în toate nevoile trupului. Aşa este omul. Dar ucenicul este altfel. El face faptele Stăpânului, aidoma ca şi Stăpânul, căci slujeşte Stăpânului, iar Stăpânul Se bucură şi Se mândreşte de ucenicii Lui, aşa cum un părinte se bucură când îşi vede copilul înzestrat şi cu rang între oameni. Iată, de două feluri este fapta bună: pentru Dumnezeu, sau pentru om, dar la Mine este de mare preţ cel ce Mă ajută pe Mine la vreme de lipsă pentru lucrul aşezării împărăţiei Mele în oameni şi cu oamenii.

E plin pământul de creştini numai cu numele. Aceştia Îmi vor spune curând, curând: *„Doamne, n-am fost noi cu Tine? Nu Te-am miluit? Nu Te-am urmat?“,* dar Eu le voi spune că nu-i cunosc, fiindcă şi-au slujit lor cu numele Meu, nu Mie, că altceva este să-Mi slujească omul

Mie. Cel ce face mereu faptele pocăinței, acela nu poate lucra faptele credinței, că e mereu căzut unul ca acela și se scoală când și când, ca să facă iar și iar fapta pocăinței, și nu-Mi poate sluji unul ca acela. Dar faptele credinței sfinților sunt slujirea lor pentru Mine, așa cum au fost faptele mironosițelor învierii Mele, că ele slujeau Mie și ucenicilor cuvântului Meu, iar Eu, cu ei mergeam și semănam peste pământ, așa cum și cu voi merg; cu voi, cei care sunteți azi cu Mine pentru răspândirea vestirii venirii Mele cu împărăția cerurilor pe pământ, fiindcă iarăși spun, și să Mă audă tot pământul ce spun: împărăția cerurilor va fi pe pământ! Amin, amin, amin.

Iată cum vin pe pământ, și omul stă în voile lui când vin, ca în vremea lui Noe, dar Eu vin, și voi zădărnici toată știința omului, toată osteneala lui. Vin să Mă slăvesc peste România cu cuvântul, căci pământul ia foc de la cuvântul Meu din România. Ea este calea Mea din cer pe pământ a doua oară. În ea am fii prin care lucrez între cer și pământ faptele credinței sfinte, căci credința lor este sfântă, și lucrez prin ea venirea Mea. Iată, așa vin pe pământ și găsesc pe tot omul în voile lui, slujind unul altuia, și nu Mie, că e plin pământul de creştini numai cu numele, și nu Mă cunosc aceia ca să-i pot și Eu cunoaște când vin să Mi-i cunosc pe ai Mei și să-i așez apoi moștenitori ai cerului cel nou și ai pământului cel nou. Mă port de la o margine la alta și arunc ca sământa cuvântul venirii Mele, iar voi, umpleți-vă pumnișorii de sămânța cea de la Mine, că foc este cuvântul Meu, și din foc, foc iese. Umpleți-vă pumnișorii de foc și aruncați-l pe pământ, fiilor împărțitori din partea Mea. Foc și pucioasă este cuvântul Meu pentru cei ce nu vor cu Dumnezeu, iar pentru voi este miere și lapte, este împlinirea făgăduințelor Mele peste voi, Ierusalim nou în cer și pe pământ, unirea cerului cu pământul în praznic de nou Ierusalim înaintea Mea. Amin.

Eu Mă voi încălzi tot mai mult în cuvânt și Mă voi înfierbânta ca focul și voi birui peste tot pe unde voia omului biruiește încă voia Mea, peste tot pe unde omul este împărat, și voi spune: Omule, Eu sunt! Eu, și grădina Mea de pe pământ, din care Eu suflu peste tine foc, cuvânt de foc, ca să te lămuresc prin foc, căci aurul în foc se lămurește. Amin.

Fericit este cel ce Mă ajută în vremea venirii Mele. Fericit este cel ce lucrează faptele cele bune pentru împlinirea venirii Mele, pentru Dumnezeu, și nu pentru om. Iar voi, copii străjeri în grădină, stați și prânziți praznic de înviere cu cei din cer, care vin cu Mine la voi. Iubirea lor a fost răspândirea Mea peste pământ prin ei. Iubirea voastră tot așa să fie, că spre aceasta ați fost chemați. Curând, curând Mă las descoperit la voi și cu voi, și voi bucura pe toți cei ce au luat de la voi în vreme de strâmtorare lumină din cer, lumina învierii făpturilor lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica a treia după Paşti, a mironosițelor, din 25-04-1999

***

Nu mai știe omul care merge la biserică, nu mai știe ce este cu adevărat postul și rugăciunea, lucrarea omului cu Dumnezeu, lucrarea omului împotriva diavolului și a trupului, care poftește împotriva duhului. Dar pe voi vă învăț mereu, ca să ia și omul învățătură; iar și iar vă învăț, ca să se audă povața Mea cea pentru creștin. Rugați-vă cu post, așa cum i-am învățat și pe ucenicii Mei cei de atunci. Rugați-vă cum v-am învățat, ca să se desăvârșească lucrurile Mele prin voi. **Nu vă așezați să mâncați, în zilele când mâncați, nu mâncați până la ora zece din zi, căci voi sunteți creștini, și trebuie să trăiți ca cei din cer.** Amin. **Vindecarea trupurilor se face prin iubire de Dumnezeu, adică prin post, prin rugăciune, prin umilință și prin pocăință, căci trupul, cum îl învățați, așa vă cere.** Nu vă temeți de post. Temeți-vă de mâncare, și mâncați cu umilință, căci voi sunteți creștini. Amin. Iar în zilele peste care este scris post, postiți așa cum v-

am învăţat, ca să fiţi sănătoşi cu duhul, cu sufletul şi cu trupul, şi să se desăvârşească lucrurile Mele peste pământ, căci voi sunteţi creştini. Uitaţi-vă în învăţătura Mea cu care stau de peste patruzeci de ani în mijlocul celor ce cred. Uitaţi-vă în cuvântul Meu, că e cuvântul dragostei peste cei ce aleg viaţa cea veşnică cu Mine, că nu e păcat să nu posteşti, ci e păcat să nu împlineşti cuvântul lui Dumnezeu în care nu numai postul este cuprins. **„Dar pentru ce se posteşte?“,** zic unii. Iată pentru ce: se posteşte pentru sănătate, pentru cuminţenie, pentru umilinţă, pentru dragoste de Dumnezeu şi pentru desăvârşirea lucrurilor lui Dumnezeu, care vin spre arătare prin post, prin pregătire sufletească şi trupească, fiindcă trupul este pentru Domnul, după cum scrie în Scripturi. Când omul îşi iubeşte propriul său trup, el nu poate să-L iubească pe Dumnezeu, căci nu poate omul să slujească doi stăpâni odată. Eu aşa am zis: ***«Nici o slugă nu poate să slujească la doi stăpâni, fiindcă sau pe unul va urî şi pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va ţine şi pe celălalt îl va dispreţui».*** Nu omul a fost făcut pentru sâmbătă, ci sâmbăta pentru om. Nu omul a fost făcut pentru mâncare sau pentru post, ci mâncarea şi postul au fost făcute pentru om. Iar cel ce aude, să şi înţeleagă. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-1999

***

Iată, cel ce are bogăţii şi nu ştie pentru ce le are, acela este de plâns. Dar pentru ce are omul bogăţii? Hai să facem sfat ceresc, fiilor de la iesle. Hai să unim cerul şi pământul în lucrare de Duh Sfânt şi să bucurăm pe Tatăl Savaot. Rodul lucrului Meu cu voi este lauda Mea înaintea Tatălui. Fiilor, pentru ce are omul bogăţii?

− *Tu, Doamne, eşti Cel ce ai şi Cel ce dai omului bogăţii. Unii din oameni lucrează cu ele pentru ca să îndemne pe mulţi pe drumul faptelor bune şi al rugăciunii şi al mulţumirii pentru ajutorul cel de la Tine, şi al curăţiei minţii şi a trupului şi a sufletului. Aceşti bogaţi sunt iconomii Tăi pentru lucrarea sfinţilor de pe pământ şi pentru ajutorul lipsiţilor care aşteaptă de la Tine în lipsurile lor. Aceşti bogaţi îşi lucrează locaş şi bogăţie în corturile sfinţilor Tăi, ale drepţilor Tăi, Doamne. Alţii însă au bogăţii ca să-şi primească plata pe pământ pentru puţinul pe care-l dau celor lipsiţi, dar nefiind ei dăruiţi pentru Tine cu cele ce le dai ca să aibă. Aceştia nu-l îndeamnă pe cel lipsit spre Tine, de vreme ce nici ei nu caută cu cele ale Tale, şi aşa, nici cei miluiţi de ei nu caută cu Tine, ci doar se folosesc de ajutorul de la cei bogaţi.*

− O, copii ai venirii Mele, Eu v-am învăţat pe voi cui să daţi din munca mâinilor voastre, din avutul Meu şi al vostru, fiilor, şi v-am spus că cei la care daţi nu trebuie să aibă mai mult ca voi, şi nici voi mai mult ca ei, căci bogatul care are de la Mine şi nu lucrează aşa, acela este bogat pentru paguba sufletului lui în vremelnicie şi în veşnicie. Cine are bogăţii şi le păstrează pentru el mai întâi, acela le iubeşte pe ele, şi nu poate să Mă iubească şi pe Mine şi pe ele, de vreme ce el nu se mai satură de ele, şi acela caută prin milostenia lui să Mă facă pe Mine dator. Iată, cu voi puţini s-au tras din cei ce au luat de la voi dreptarul Meu, dreptarul vieţii. Bogăţiile sunt piedica cea spre libertate. La fel şi cei bogaţi de învăţătură şi de ştiinţă, tot aşa păţesc, şi au piedică bogăţia lor. Omul care îşi face lui ca să aibă, acela este un om bolnav şi nu poate merge spre cer şi nu poate fi liber. Tânărul bogat a fost împiedicat de bogăţii ca să Mă iubească şi să Mă urmeze pe Mine pentru faptele lui bune pentru împlinirea poruncilor vieţii. Dar cea dintâi poruncă nu poate omul avut s-o împlinească, pentru că inima lui este legată de toate câte el îşi agoniseşte ca să aibă pentru el. Cel învăţat se foloseşte de cele ce a învăţat şi nu poate ajunge din urmă pe cel cu mintea curată şi cu învăţătura curată; nu poate decât dacă leapădă ştiinţa lui, ca să se facă liber de ea, şi

să Mă poată apoi iubi pe Mine, Cel blând şi smerit cu inima. Eu n-am învăţat de la om ştiinţa acestei lumi, pe care omul o aseamănă cu cele de la Dumnezeu. Cum poate fi blând şi smerit cu inima cel care-şi strânge în inima lui multă cunoştinţă? Cel ce-i place să ştie multe, de îngâmfare face aşa. La ce-Mi foloseşte Mie mintea lui? La ce foloseşte altora? Nu foloseşte decât ca şi lui, ca şi fariseului care s-a rugat Mie rugăciune de mulţumire împotriva vameşului care îşi vedea păcatele umilindu-se înaintea Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica vameşului şi a fariseului, din 20-02-2000

***

Am venit de la Tatăl să păstoresc oile; am venit să le adun şi să le păstoresc. **Sun din trâmbiţă, că aşa este scris să fac. Cuvântul acesta este trâmbiţa cu care sun, şi sun să se audă, şi se aude,** dar cei ce sunt evrei la inimă şi la cuget Îmi zic „demonul“ şi Îmi zic că Eu hulesc, şi Îmi zic „omul“, căci ei sunt evrei răstignitori. O, nu e omul, căci am zis că omul nu poate fi păstor, nu poate fi învăţător, fiindcă Eu sunt Păstorul, nu omul. Dar de unde să aibă omul înţelepciune ca să înţeleagă cu ea dacă el este prihănit în toată clipa şi nu se scutură ca să se umilească şi să rămână apoi în umilinţă? Omul nu poate fi păstor, căci Păstorul este Cel răstignit pentru viaţa oilor. Peste tot Eu sunt Cel răstignit ca să miluiesc pe oi. Nu e loc pe pământ să nu fiu răstignit în toată clipa de fiecare om. Peste tot stau răstignit, şi omul îşi face voia sa peste tot. Pe nicăieri nu Mă pot da jos de pe cruce ca să cinez cu omul în zi de odihnă, căci omul e învăţat să fie el liber, iar Eu, răstignit. Omul Îmi scoate ochii cu jertfe pentru Mine, dar Eu milă voiesc, că jertfa sunt Eu şi nu jertfa omului e jertfă**. Se duce omul la Ierusalim în loc să facă voia Mea peste el oriunde este el ca să vin Eu la el şi să Mă bucur de el. Dar el se duce la Ierusalim şi zadarnic se duce, că nu atinge duhul şi adevărul cu dusul lui la Ierusalim.** Se duce omul şi în alte părţi ca să Mă găsească, dar ca să facă voia Mea nu se duce nicăieri omul. **Nimeni nu-şi cheltuieşte averea ca să facă voia Mea, ci şi-o cheltuieşte ca să vadă pe unde am trecut Eu, şi atât; pe unde am lucrat Eu, şi atât, şi apoi se făleşte că a dat de urmele Mele, că a călcat omul pe urmele Mele.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor, din 27-02-2000

***

N-a vrut omul să asculte de Cel ce l-a făcut. N-a vrut omul să postească aşa cum i-am spus Eu să postească, ci, din contra, a gândit să se facă el dumnezeu peste tot ce am făcut Eu. Iată, aşa face omul, nu-i place să postească, nu-i place să trăiască, nu-i place să asculte. Şi am venit Eu, şi am postit Eu, că Eu nu sunt supărat pe om, ci omul e supărat pe Mine de nu ascultă de poruncile vieţii. Şi zic: deschide, omule, să intru, căci Eu sunt Dumnezeu, şi tu eşti om, şi nu poţi ajunge Dumnezeu, dar poţi să te îndumnezeieşti din Mine şi să fii cu Mine. Amin.

O, cum să fac să te scap de jalea din tine, omule îndurerat? Numai Eu ştiu cum e fericirea ta care trece odată cu tine, şi Mi-e milă de tine, fiindcă porţi chipul Meu. Voiesc să-ţi fiu Dumnezeu, şi salvator să-ţi fiu. Iată cum vorbesc cu tine. Mi-am făcut cărare spre tine. Grădina cuvântului Meu este cărarea, iar în ea, străjerii Mei care iau de la Mine şi îţi dau ţie ca să Mă cunoşti că vin din cer la tine să-ţi grăiesc. Îţi scriu din cer scrisori de dor; scrisori de judecată îţi scriu, omule. Nu te mai mări, nu te mai crede, nu te mai îngâmfa. Cuminţeşte-te şi te apleacă Mie, căci Eu sunt Dumnezeu, şi nimeni nu scapă de cele ce-şi strânge. Ieşi înaintea Mea umilit, omule. Nu eşti decât un umilit şi un vrednic de plâns, căci stai întru stricăciune. Toată făptura suspină din pricina ta. **Zadarnic cauţi doctorii pentru durerile trupului; în zadar îţi vindecă doctorul trupul dacă nu-ţi vindecă sufletul de la pierzare, omule supus stricăciunii.** Vindecarea vremelnică te face

iar să te duci la păcat, căci te crezi în putere. Este scris în Scripturi: ***«Cine suferă cu trupul o isprăveşte cu păcatul»,*** dar tu dai să te scoli din suferinţă ca să trăieşti pentru păcat şi pentru vremelnicie, omule. Tu însă tot bolnav eşti, căci omul cel fără Dumnezeu este om fără de sănătate, este cel mai bolnav om, este de plâns şi de jelit. Nu mai e de cântat şi de jucat şi de păcat, ci e de plâns pentru tine, omule. Cum să fac să te scap de jalea din tine? Fericirea după care alergi mereu e din pricina jalei din tine, omule îndurerat, şi numai Eu, Domnul, ştiu cum e fericirea ta pe care n-o mai prinzi, şi Eu, Domnul, plâng de mila ta, omule.

Iată, fiilor împărţitori de leac dumnezeiesc, plâng de mila omului. Îl bat pe om, şi el se roagă Mie să-l iert de păcate şi să-l scap de jale şi de durere, şi Eu aşa fac, şi apoi omul uită de bătaia de la Mine şi de vindecarea de la Mine şi iar Mă părăseşte, şi apoi i se fac toate cele ale lui mai rele decât cele dinainte, precum este scris de casa cea curăţită de rău, pe care duhul rău o găseşte iar, şi iar intră şi îşi face cuib în ea pentru nestatornicia omului. Omul se teme să se întoarcă în rai. Fiilor cu care-Mi plâng durerea pentru om, se teme omul să se întoarcă în rai şi Mă pleacă mereu spre dorinţele lui, spre voile lui în loc să se plece el spre voia Mea, spre dorul Meu de el, spre viaţa lui cea din rai.

Iată, numai vorba vine că începe postul Paştelui. Petrece omul cu mâncări şi cu băuturi şi cu păcate şi zice că e lăsatul secului de acestea. Numai vorba vine că e lăsatul secului. Mănâncă omul păcate în tot felul până la Paştele Meu, şi apoi vine la biserică şi ia Paşti de la preot. O, de ar învăţa omul de la Mine ce înseamnă Paşti, ce înseamnă post pentru Paşti şi ce înseamnă înviere prin post, şi Domnul cu omul prin post şi prin mâncare, prin mâncare şi prin post!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 12-03-2000

***

O, fii ai oamenilor, taina postului e taină cerească. Lucrarea postului e mare taină, dar oamenii care-şi zic „teologi“ au ridicat păcatul la rang de taină, iar postul îl iau de peste om, şi omul mănâncă mereu şi nu mai posteşte; mănâncă cu poftă, **mănâncă să-i placă şi îşi face bucurie din mâncare uitând că pentru mâncare a murit omul şi moare pentru ea şi azi.** Fericit este omul care mănâncă în vremea aceasta cu ascultare de Dumnezeu. Apropiaţi-vă şi voi, fii ai oamenilor, şi ascultaţi de Dumnezeu, căci am aşezat peste cei plăcuţi Mie postul cel pentru venirea Mea, mâncarea cea plăcută lui Dumnezeu pentru viaţa cea veşnică a omului, ascultarea de legile raiului. Amin. Apropiaţi-vă şi ascultaţi, căci Eu, Domnul, am aşezat pe pământ post pentru venirea Mea cea cu slavă întru slava Tatălui, că Eu pentru slava Lui vin, nu pentru slava Mea. Iubiţi şi voi ce iubesc Eu; iubiţi slava lui Dumnezeu şi lepădaţi-vă de slava voastră, că slava voastră trece ca iarba, dar slava lui Dumnezeu este în veac. Veniţi şi luaţi înţelepciune! Veniţi şi aflaţi pe Domnul! Veniţi şi învăţaţi! Amin, amin, amin.

Lucrarea postului e taină mare**. Ea înseamnă să postească omul de cele pentru el şi să le facă pe ale Mele.** Cine se hrăneşte cu trupuri, trup este, iar cine se hrăneşte cu Dumnezeu, acela se face mare cu duhul şi cu harul, biruind lucrarea trupului. Amin. Când l-am zidit pe om din pământ, i-am spus să mănânce tot din pământ, dar el n-a ascultat, şi a voit să mănânce din cer, şi a mâncat fără de ascultare. De aceea astăzi zic: fericit este omul care mănâncă cu ascultare de Dumnezeu în vremea aceasta a venirii Mele. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci, din 02-04-2000

***

Omul nu știe ce este postul când vorbește despre post, că dacă ar ști, ar posti omul de tot răul care-l desparte pe el de Mine. El vrea să se apropie de Mine prin postul lui de bucate, dar așa nu ajunge el la Mine. Iată, omul nu știe ce este lumina și din ce se face ea ca să aibă omul lumină. Iar Eu zic: **luați lumină de la cuvântul Meu cel făcător, o, fii ai oamenilor**! Luați facerea voastră de la Mine prin acest cuvânt care curge de atâta vreme peste pământ pentru facerea omului. Dați-vă lui Dumnezeu Făcătorul ca să vă facă. Amin. A venit vremea înnoirii lumii, și trebuie om nou pentru vremea aceasta, că vine Fiul Omului, vine ca să-Şi aşeze masa împărăției Sale pe pământ cu oamenii. Fiii nunții nu vin, căci singuri s-au făcut fii ai nunții Mele, și dacă-i chem, nu vin la masa nunții.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 04-03-2001

***

O, duhul rău aduce în om păcat, și apoi se lasă în om cu nepăsare, cu răceala care-l face pe om să se închidă înăuntrul său ca într-un nor de întuneric. Dar Eu străbat de două mii de ani cu vestea învierii peste toată făptura. Îngerul învierii Mele se împarte până azi cu urarea cea de bucurie pentru cei ce Mă iubesc, pentru cei ce s-au bucurat și se bucură pentru Mine de învierea Mea.

Sunt atâția oameni pe pământ care se bucură pentru ei, și cu bucuria lor în ziua de serbare a învierii Mele. **Dacă dădeam astăzi soare și căldură, se umpleau poienile verzi de oameni cu cărnuri pe jar și cu veselie omenească și cu ospăț lumesc, și cu durere pentru Mine și pentru sfinți și pentru îngeri.** Dar am slobozit din cer vreme ploioasă ca să opresc bucuriile omenești care se zic bucurii în numele creștinismului. Dar neamul creștin este neamul cel plin de umilința bucuriilor sfinte care se urcă până la Mine întru miros de bună mireasmă pentru mângâierea cerului, că e cerul plin de suspin de sfinți și de îngeri care nu se mai pot apropia de oameni din pricina necurățiilor și a desfătărilor omenești și trupești care-i fac pe oameni să se îngroape în propriile lor trupuri spre despărțirea lor de Dumnezeu. Vouă însă, vouă și celor ce dau să semene cu voi prin păzirea cuvântului Meu, vă dau mângâiere și înviere ca să le lucrați între voi spre venirea Mea cu înviere, **spre păzirea vieții sfinte pe care Eu o cer de la fiecare fiu care-și dă Mie iubirea și paza vieții lui și lumina lui cea pentru Mine**, ca să aibă bogăție de har și să poată prin har, căci harul este cel ce-l face pe creștin, harul Meu cel dătător de viață. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 15-04-2001

***

Poporul Meu, să nu uiți să te măsori cu sfinții, fiule, că dacă uiți să te măsori, nu vei fi ca sfinții. Să nu uiți ce ești tu, că dacă uiți, cum ai mai fi tu muntele Domnului? Toți sfinții se încredeau în Mine în vremea mărturisirii lor și nu se clătinau întru Mine, căci ***«cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului»,*** precum este scris. Ei aveau grijă de suflet, nu de trup, căci cine are grijă de trup nu știe să aibă grijă de suflet, nu știe din pricina grijii de trup, că una este să nu-ți lași trupul să sufere, și alta este să-i dai trupului ceea ce nu-i trebuie, ceea ce nu-i face cinste sufletului sfânt și nici trupului care stă înaintea lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-2001

***

O, copii care-Mi sunteţi porţi, învăţaţi mereu, mereu pe poporul Meu şi pe cei ce vor să se nască din Duhul Meu Cel dătător de viaţă, învăţaţi-i ce înseamnă cei scrişi de la întemeierea lumii în Cartea Vieţii Mielului. Învăţaţi-i să iubească duhul pocăinţei mereu, şi duhul prorociei, **cuvântul acestei cărţi care prooroceşte sfârşitul veacurilor şi începutul văzut al împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii.** Amin.

Ioan, botezătorul Meu, aşteaptă să intre în cartea Mea cu voi, pe care Eu am deschis-o şi în care încă şi încă Mă scriu până la ziua Mea cea mare şi strălucită când tot şi toate vor păli sub strălucirea ei, şi apoi vor învia, şi tot prin strălucirea ei, fiilor copii. **Cartea Mea este cuvântul care are în el duh dătător de viaţă, şi toţi cei ce sunt scrişi în ea de la întemeierea lumii, intră în ea şi ies din ea cu cuvântul mărturisirii lor peste pământ.** Amin, amin, amin.

– Sunt botezătorul cu botezul pocăinţei, Doamne, şi am lăsat botezul cu apă după pocăinţa omului, iar apoi Tu ai împlinit taina botezului cu Duhul Sfânt şi cu foc, că pentru aceea am venit noi pe pământ acum două mii de ani, Doamne, şi unul pe altul ne-am mărturisit în noi înşine pe Tatăl şi pe noi înşine şi unul pe altul cu lucrarea pe care am avut-o de lucrat şi de mărturisit, căci scris este că tot ceea ce se va lucra tainic, se va mărturisi apoi de pe acoperişuri, şi aşa s-a împlinit, şi aşa se împlineşte, Doamne, Mielule al Tatălui.

Eu voiesc să suflu cu cuvântul meu peste oameni duhul pocăinţei spre iertarea păcatelor, căci oamenii nu Te primesc pe Tine din pricina iubirii lor de păcat şi nu au învăţători care să-i înveţe că păcatul este moarte, el şi toate roadele lui. Biserica de pe pământ care-şi zice a Ta, nu este a Ta, căci ea iubeşte păcatul dimpreună cu învăţătorii ei, care nu au milă nici de sufletul lor, nici de al celor mânaţi de ei, că aceia nu-i mână pe ei spre împărăţia Ta, ci spre împărăţia lumii, Doamne, de vreme ce fac faptele diavolului oamenii. Voiesc să le grăiesc celor de pe pământ despre pocăinţa de păcate şi despre viaţa veacului ce va să fie, căci veacurile omeneşti s-au sfârşit, şi aşteaptă după ele veacul ce va să fie, veacul cel nesfârşit al sfinţilor, Doamne, căci Ioan cel iubit a scris de la Duhul Sfânt că sfinţii Îţi vor spune Ţie atunci: ***«Mulţumim, Ţie, Doamne, Cel ce eşti, Cel ce erai şi Cel ce vii, că ai luat puterea cea mare şi ai început să împărăţeşti şi să răsplăteşti pe prooroci şi pe sfinţi»,*** *iar Daniel proorocul a proorocit pentru veacul cel nesfârşit:* ***«Judecata se va face pentru totdeauna, iar regatul şi stăpânirea şi mărirea regilor de sub ceruri se va da poporului sfinţilor Celui Preaînalt, şi împărăţia Lui e veşnică, şi toate stăpânirile Îi vor sluji Lui, şi pe El Îl vor asculta*** *». Amin.*

Eu, botezătorul Domnului, dacă n-am făcut minuni peste oameni, minunea mea a fost aceea că strigam fără să-mi cruţ viaţa să se pocăiască Israel, să se pocăiască lumea de păcate, şi apoi să creadă în Cel ce vine după mine cu botezul Duhului Sfânt, iar cel ce crede, să se boteze în apă, căci apa spală şi poartă în ea taina spălării. Amin. Când cămaşa omului este murdară prea tare, el o pune în apă şi o fierbe la foc, iar focul o înălbeşte pe ea. Domnul a venit după mine cu botezul cu Duhul Sfânt şi cu foc, şi cine a crezut în El, s-a mântuit, iar cine n-a crezut, s-a osândit, şi Domnul a lucrat pentru unii cu Duhul Sfânt, iar pentru ceilalţi, cu foc; pe cei ce s-au făcut grâu i-a pus în hambarele Lui, iar pleava a pus-o în foc nestins.

O, fii ai oamenilor, vă trebuie credinţă în Domnul Iisus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, Mielul Cel junghiat, Care spală păcatele lumii, că de aceea a venit şi S-a făcut om. Voi alergaţi numai pentru cele din viaţa aceasta, dar vine Domnul şi vă întreabă de faptele vieţii veşnice, care moştenesc împreună cu omul veacul ce va să fie, şi nu aveţi învăţători curaţi care să vă dea

păşunea vieţii cea de sus, şi voi rătăciţi în moarte, fii ai oamenilor. Iată minunea pe care o fac eu peste voi: strig la voi să vă pocăiţi, căci cu dulceaţa pe care o găsiţi voi în păcate, nu rămâneţi, dar cu plata păcatelor rămâneţi, şi este grea. Pocăiţi-vă, că împărăţia cerurilor e cea mai dulce comoară, şi o găsiţi în voi, fiindcă locul ei, de la începutul lumii a fost să fie în om. Omul cel de la început, cu care s-a început neamul omenesc, a închis în el uşa împărăţiei cerurilor, dar eu vă spun să vă deschideţi inima şi să găsiţi în ea pe Dumnezeu, Care aşteaptă să-I daţi viaţă în voi şi să nu-L ţineţi necunoscut în voi. Bate Domnul din afara voastră cu cuvântul ca să auziţi înăuntrul vostru şi să-I deschideţi dinăuntru şi nu din afară, căci descuiatul cel pe din afară este cu foc, şi focul ustură peste trup şi peste suflet, dar descuiatul cel pe dinăuntru este Duhul Sfânt Mângâietorul, dacă-L veţi trezi în voi la vestea pocăinţei, căci eu, Ioan Botezătorul, vă strig acum aşa cum strigam acum două mii de ani la Iordan: pocăiţi-vă, că s-a apropiat de voi împărăţia cerurilor! Intraţi în ea şi în faptele ei, ca să vă găsească Domnul aşa, şi ca să vă dea Duh Sfânt şi nu foc. Vă strigă Domnul din grădiniţa cuvântului Său din România, ţara strălucirii venirii Lui cuvânt peste pământ după două mii de ani. Vă strig şi eu de lângă El, că lângă El sunt, şi îmi fac lucrarea cea înaintemergătoare vestindu-vă vouă pe Mielul lui Dumnezeu, Care vine să-Şi cerceteze via, şi vai, dacă va găsi în ea aguridă, căci ea nu este bună la nimic, iar Domnul voieşte să facă vin nou, vin cu gust bun, şi să pună pe pământ masa nunţii Lui, pâine şi vin. Amin.

O, fii ai oamenilor, duhurile rele sunt toate pe pământ şi lucrează prin oameni ca să nimicească împărăţia lui Dumnezeu din om. Uitaţi-vă în poruncile lui Dumnezeu şi veţi găsi în ele să-L iubiţi pe El şi să faceţi faptele iubirii de Dumnezeu, care sunt scrise în poruncile vieţii. Duhurile rele sunt rele şi vă trag în prăpastia lor cea ademenitoare, căci vă pun acestea ochi pentru ele ca să le vedeţi şi să le lucraţi în voi. Dar vin eu şi vă spun că vine Domnul şi va pedepsi pe duhul rău din om cu tot cu casa sa, căci omul este casă ori pentru Dumnezeu, ori pentru diavolul, iar omul care nu face voia lui Dumnezeu, este fiu al diavolului. Minunea pe care eu o fac peste voi este că vă îndemn la pocăinţă şi la viaţă fără de moarte apoi, ca să vă găsească Domnul veghind ziua şi noaptea pentru faptele vieţii veşnice în voi, iar acestea încep în voi cu credinţa care poate să vă facă fii ai lui Dumnezeu şi să vă dea faţă şi cămaşă de sărbătoare înaintea Lui, căci El vine cu strălucirea Sa pe pământ, iar cei ce vor fi asemenea Lui cu viaţa şi cu duhul, vor străluci ca El. Amin.

Minuni eu n-am făcut ca alţi sfinţi, dar am făcut minunea arătării Domnului la Iordan, că după ce L-am botezat cu apă, s-au deschis cerurile şi a venit glasul Tatălui peste Fiul, mărturisindu-L Cel întru Care El binevoieşte, şi a venit Duhul Sfânt ca porumbelul şi a stat peste Domnul. Această minune s-a săvârşit la Iordan, iar eu am fost martorul ei, căci L-am atins pe Domnul şi L-am botezat ca pe un om, ca să rămână apoi peste om botezul cu apă, care mărturiseşte botezul cu Duhul Sfânt, precum Duhul Sfânt mărturiseşte botezul cu apă. Amin.

O, fii ai oamenilor, botezul este taină din ceruri. Dar unde mai este această taină întreagă în bisericile lumii? Unde este Duhul Sfânt, Care trebuie să lucreze în biserici cu puterea şi cu lucrarea Lui cea din cer peste cel ce se botează şi peste martorii lui? Credinţa în Dumnezeu aduce iubire de Dumnezeu în om şi veghe şi faptă de Duh Sfânt pe pământ. Moare om de la om şi nu mai este învăţător pentru pocăinţă pe pământ şi nu mai este botezător peste om, căci preotul care botează trebuie să fie apostol de Duh Sfânt, iar altfel botezul rămâne obicei fără de lucrare din cer, de vreme ce toţi cei ce botează şi toţi cei botezaţi fac faptele diavolului şi nu ale lui Dumnezeu, căci cei ce nu urmează pe Domnul, urmează pe diavolul.

Pe pământ e iadul şi faptele lui, iar voi, fii ai oamenilor, lucraţi această lucrare, dar eu vă spun că vine Domnul şi va strica toată lucrarea diavolului şi a slujitorilor lui, şi nimeni nu vă va acoperi pe voi în ziua aceea, şi veţi plânge plâns zadarnic şi nu veţi mai putea păcătui de groaza ce va fi, şi nu veţi mai putea muri, căci va fi plata cea pentru fapte, după cum este scris: ***«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinţi ai Săi, şi va da fiecăruia după cum este fapta sa».*** *Amin.*

Vă dau duh de pocăinţă prin cuvântul meu de peste voi, fii ai oamenilor. Luaţi acest duh în voi, că eu am fost sfânt cu viaţa şi cu duhul în toată vremea mea de pe pământ, şi tot am stat în duhul pocăinţei, căci această lucrare am avut de aşezat peste om pe pământ, şi orice învăţător are peste el învăţătura pe care o împarte. I-am mustrat pe regi şi pe oamenii de vază ca să-i doară şi să le vădesc drumul lor spre pierzare, şi ei să-l vadă şi s-o ia pe calea pocăinţei, care este calea vieţii. Şi dacă i-am mustrat numindu-i cu lucrarea pe care o fac ei, asta înseamnă că am arătat lucrarea pe care o aveam eu peste mine, căci stăteam cu mare fior de duh înaintea Domnului şi îmi era tare milă de El, că era sărac de om, în timp ce duhul acestei lumi, care trece odată cu cei înghiţiţi de ea, era şi este bogat de atâta mulţime de suflete. Îmi este tare milă şi acum de Domnul slavei şi vreau să vă dau Lui prin duhul pocăinţei, dacă voi îl veţi lua în voi, căci pocăinţa aduce apoi pe Duhul Sfânt peste voi, şi veţi crede că Domnul vine şi că a şi venit când staţi sub glasul Lui ca să-I împliniţi cuvântul cu care vă strigă acum din mijlocul ţării Lui de venire şi îl cheamă acasă pe om. Amin.

Te dau fiilor oamenilor, Doamne, căci eu Te mărturisesc din cele ce nu se văd că Tu pleci cerurile şi vii pe pământ, şi duhurile sfinţilor mărturisesc din Tine venirea Ta şi împărăţia Ta cu oamenii care se fac sfinţi, fiindcă sfinţii vor împărăţi pe pământ, precum este scris în Scripturi. Amin. Te rog, deschide-le ochii, deschide-le inima şi dă-le darul credinţei şi dă-le iubire din cer fiilor oamenilor şi fă-i pe ei înviaţi din moartea cea de la păcate şi cuprinde-i în lucrarea Duhului Sfânt, care să mărturisească mereu credinţa lor în Tine, Doamne. Învaţă-l pe om credinţa în Tine şi puterea ei, că eu l-am îndemnat la pocăinţă spre iertarea păcatelor lor, dar ajută-le înţelepciunea cu care să-şi vadă păcatele şi să le arunce în focul pocăinţei şi să scape de sarcini, şi apoi să vadă calea cea dulce a mântuirii şi a venirii Tale cu bucuria cea veşnică pe pământ, şi apoi să-i faci veşnici şi părtaşi ai bucuriei şi nu ai durerilor, Doamne. Amin, amin, amin.

– O, botezătorul Meu, Eu n-am venit să pierd lumea, ci am venit s-o mântuiesc, şi am cu venirea Mea botezul cu Duhul Sfânt şi cu foc, şi pe mulţi îi voi mântui prin Duhul Sfânt şi, iarăşi, pe mulţi, pe mulţi îi voi mântui ca prin foc, că nu vor să se întoarcă de bunăvoie, iar Eu voiesc, şi de aceea îi mân spre voia cea care-i va curăţi pe ei fără voia lor, căci sunt Cel milos şi vreau să-l scot pe om din căderea lui din rai. Amin.

Iar voi, fii ai venirii Mele, râvniţi la darurile duhovniceşti şi mai ales râvniţi să proorociţi, căci duhul pocăinţei din voi aduce peste voi pe Duhul Sfânt, duhul proorociei, prin care lumea iarăşi se va face şi nouă va fi. Amin. **Împărăţiţi pe pământ iubind pe cele ale împărăţiei Mele.** Căutaţi această dragoste în voi şi lucraţi cu strălucirea Mea între oameni, că alegerea voastră a fost ca să Mă faceţi pe Mine cunoscut oamenilor, iar ziua Mea din voi să strălucească, fiilor, şi Eu am grijă de toate cele ce se vor adăuga vouă când voi căutaţi să fiţi împărăţie a Mea. **Cartea Vieţii Mele cu voi să vă cuprindă în ea, plini fiind de Duhul Sfânt Mângâietorul şi de lucrarea Lui peste pământ.** Căutaţi această dragoste în voi şi lucraţi cu călăuză, fiindcă aveţi pildă pe Israel, care dacă a lucrat ca el şi nu după călăuza pe care i-o dădusem Eu, a pierit cu tot numărul lui, în timp ce el se credea al Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2004

***

Iar voi, copii ai bisericii Mele de nou Ierusalim, fiți fii-copii, că Eu am zis că numai copilului îi este teamă singur, fără învățător mereu, fără ocrotitor mereu, fără păzitor de cel rău mereu. **Voi în ziua aceasta de pomenire a credinței sfinte învățați de la Mine că omul care nu iubește pe Duhul Sfânt, acela să postească de hrana cea pentru trup până ce va iubi cu putere pe cele nădăjduite prin credință și, stăruind așa și crezând așa, să le dovedească a fi, și nu numai atât, ci a le și mărturisi.** Amin.

Eu vă învăț pe voi că cel ce postește de mâncăruri și nu are pe Duhul Sfânt lucrător și mărturisitor din el, acela nu are nici o plată, precum diavolul, care nu mănâncă mâncare, nu are plată din Duhul Sfânt. Eu vă învăț pe voi că Duhul Sfânt este al sfinților, iar sfinții au duhul umilinței, duhul înțelepciunii de sus, care este curată, pașnică, îngăduitoare, miluitoare, roditoare de roade bune, neîndoielnică și neprefăcută, și este ascultătoare, fiilor, iar blândețea înțelepciunii își arată faptele ei și purtarea ei, precum neorânduiala și tot lucrul ei își arată faptele ei. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 29-02-2004

***

O, copii palizi sub încercări, Eu am putere să vă întăresc în răbdare şi în rugăciune spre Mine şi să vă zic: cereţi şi veţi afla, bateţi şi vi se va deschide, căci Eu am putere pentru voi, că sunteţi mici şi lipsiţi, şi cu voi Îmi găsesc Eu plăcerea. Vă rog însă, cu plânsul pe obraz, aveţi grijă de plăcerea Mea şi umblaţi pentru ea ziua şi noaptea. Aveţi grijă de zilele de post, să fie ele pline de pace şi de răbdare şi de rugăciune şi de iubire de Dumnezeu şi de iubirea Mea dintre voi, şi cereţi şi vi se va da, şi bateţi şi vi se va deschide. Amin, amin, amin.

Vă amintesc, fiilor, de Maria Egipteanca, cea care a rămas în amintirea neamului creştinesc. Învăţaţi de la ea iubirea de Dumnezeu şi răbdarea şi pocăinţa şi nădejdea şi credinţa, fiilor. Mulţi sfinţi aveau mare, mare grijă de vremile cele pentru postul cel cu trupul, căci acesta trebuie cu multul să fie însoţit de postul cel cu duhul. Cei din obşte, pentru dragostea lor de Mine se duceau spre singurătate cu binecuvântare, ca să nu greşească ei cu cuvântul, cu mintea, cu fapta, şi ca să fie plăcut Domnului postul lor de bucate, şi ca să-Mi găsesc Eu în ei plăcerea, căci ei cereau şi băteau la uşa milei Mele aşteptând mântuirea şi iertarea greşalelor lor, iar Eu le dădeam şi le deschideam, aşa cum am lucrat cu Maria Egipteanca de i-am dat apoi Trupul şi Sângele Meu, cea mai vie hrană, hrana vieţii veşnice, pe care voi o aveţi din destul şi pe care, Eu, Domnul, vă rog, cu obrajii plini de lacrimi, s-o preţuiţi, fiilor, ca să aveţi de la aceasta toate câte vouă vă sunt de trebuinţă pentru viaţa Mea cu voi, pentru lucrarea Mea cu voi şi pentru care-Mi trebuie ajutor de pe pământ, ca să răspândesc pe pământ vestea cuvântului care iese din gura Mea spre voi, şi pe voi să vă vestesc ai Mei, să vă vestesc poporul Meu, mireasă cu candela aprinsă, cu inima arzândă de dorul venirii Mele la voi.

O, cereţi de la Mine şi Eu vă voi da, şi voi trezi pe cei ce au şi le voi muia inima şi gândul spre Mine şi îi voi trimite spre voi, că sunteţi ai Mei. Amin.

Acum, Eu, Cel ce vă ocrotesc iubindu-vă şi miluindu-vă, vă voi slobozi iarăşi de sub greu, că sunteţi cu inimioarele strânse de griji şi de lipsuri, ca nişte micuţi ce sunteţi. Fiţi mari însă în

post şi în rugăciune stăruitoare, cu vreme de pace şi de bună armonie între voi, că Eu am spus că unde sunt copiii Mei vieţuind împreună întru Mine şi sub greul Meu cel greu, acolo Eu sunt, acolo Eu hotărăsc şi binecuvintez în veac şi în veacul veacului. Amin.

O, ce să vă mai dau ca să fiţi cu inimioarele uşoare sub poveri şi dulci sub duhul iubirii Mele pentru voi? Vă dau: Pace vouă! Iar voi, de la voi, spuneţi şi voi: „Pace Ţie, Doamne, între noi, căci Tu eşti Cel adevărat, Cel ce deschide şi nimeni nu va închide, şi închide şi nimeni nu va deschide, şi eşti Martorul Cel credincios, începutul zidirii lui Dumnezeu". Amin.

Iar Eu, Domnul, Cel ce sunt viu în vecii vecilor, vă dau puteri din puterea Mea, ca să aveţi înţelepciunea cea de sus în toate, căci înţelepciunea Mea a fost şi este găsită dreaptă de către toţi fiii ei. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca, din 29-03-2004

***

O, poporul Meu, mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis pe Mine şi să săvârşesc lucrul Lui. Aşa este şi cu voi, chiar dacă voi pricepeţi mai puţin taina voastră cu Mine, taina Mea cu voi, fiilor. Voi însă fiţi înţelepţi pentru iubirea voastră pentru Mine înaintea oamenilor ori de câte ori Eu Mă slăvesc prin voi, căci cel ce este frumos este iubit, iar cel ce este iubit este cel ce Mă iubeşte. Cei ce văd, vă văd pe voi că sunteţi ai Mei, iar cei ce nu văd, nu vă văd pe voi ai cui sunteţi voi şi cui slujiţi voi între pământ şi cer.

Am spus vouă prin cei prin care Duhul Meu lucrează că omului îi este foame pentru că mănâncă mereu, dar cine să-i spună lui în afară de voi pe pământ că **sănătatea şi puterea şi frumuseţea nu vin de la trup?** Eu eram Cel mai frumos între oameni, şi mâncam când şi când, ca să fiu Om adevărat şi Dumnezeu adevărat. Nu mâncam mereu şi oricum, fiilor. Nu ştiu cum să-i spunem omului că **mâncarea îl îmbătrâneşte pe om** şi că omul nu ştie aceasta şi se zbate, săracul, pentru ca să aibă şi să mănânce. El ca să nu mănânce nu mai poate să înveţe, nu mai poate omul să fie frumos cu duhul şi cu trupul, şi e bolnav cu tot trupul, şi de aceea Eu, Cel milos, îl chem pe om să-l învăţ şi să-i dau înţelepciune şi să priceapă cu ea şi nu fără ea, că nu este om care să vadă mai bine ca omul care are înţelepciunea cea din cer înăuntrul lui şi peste viaţa lui. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paşti, a samarinencei, din 09-05-2004

***

Ia aminte, popor al cuvântului Meu din zilele cele de acum, ia aminte la cuvântul Meu cel de peste tine, căci Eu din mijlocul tău sunt Învăţătorul lumii, iar tu din mijlocul ei eşti poporul de la care omul trebuie să înveţe carte de la Domnul Învăţătorul, căci cartea Mea cu tine este adevărata carte după care omul trebuie să înveţe carte, că dacă omul are carte învăţată de pe pământ şi nu face roade pentru veşnicia lui, atunci el nu este un om învăţat, ci este un om fără de cale, căci calea Eu sunt; Eu şi nu omul, şi cine umblă după Mine nu va umbla în întuneric, ci se mută de-a pururi de la moarte la viaţă şi, părăsind păcatul cel întunecat, se sfinţeşte şi înţelege apoi că el nu poate avea vrăjmaşi mai mari ca el însuşi pentru el, ca voia lui care nu lasă voia Mea să se aşeze în el. Dar azi cobor cu dragoste mare în cuvânt, cu hrană tare pentru viaţa cea de veci a omului, şi pe car de heruvimi şi de serafimi **Mă port pe deasupra însoţit de îngerul Meu, arhanghelul Mihail, şi lângă el, însoţitorul lui, Gavriil, şi lângă ei, toţi cei ce sunt căpeteniile îngerilor după cele**

nouă cete de îngeri care Mă slujesc, căci cea dintâi ceată între cele zece cete îngereşti de la început de veşnicie, şi de facere apoi, s-a prăbuşit din cer prin semeţie şi se războieşte cu Dumnezeu pentru căderea ei, pentru semeţia ei care nu o lasă pe ea să-şi ridice peste ea pe Creatorul ei, pe Domnul îngerilor şi a toate stăpâniile şi domniile şi scaunele cele cereşti care-L slujesc pe Dumnezeu purtându-L pe car de îngeri şi de slavă nevăzută, precum îngerii, fără de trup fiind, nu se pot vedea decât de cei cereşti, în cer şi pe pământ cereşti, cu trup şi fără de trup în cer şi pe pământ. Amin.

O, fiilor copii care Mă aduceți pe pământ prin credința voastră în Scripturile Mele, și prin Mine, Cel ce am găsit sprijin în voi! Spuneți voi celor iubiți de Mine și de voi că Noi nu iubim pe om pentru că merită, ci pentru ca să se mântuiască omul, fiilor. **O, dacă omul nu ar uita aceasta nu s-ar mai semeți, ci și-ar birui trupul și ar cunoaște cu duhul lucrarea smereniei de duh, și nu și-ar birui trupul cu post de mâncare și de păcate, că nu este post mai mare ca și ascultarea de Dumnezeu,** dar cine să-i arate omului această desăvârșită cale spre Mine, Cel ce sunt Învățătorul lumii și de la Care lumea toată ar fi să învețe carte și nu de la om, copii care cunoașteți pe Dumnezeu cu iubirea Mea din voi!? Și de aceea iubi-vă-voi pe voi cu toate ale Mele cele din cer și cele de pe pământ și vărsa-Mă-voi în voi cu dragostea Mea ca să-l învățați pe om să Mă iubească cu dragostea Mea din el și nu cu dragostea lui de Mine, că rău Mă rănește omul care-și mărturisește dragostea lui de Dumnezeu când el nu are ascultare de porunca dragostei care spune așa: ***«Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău și din toată puterea ta și, apoi, să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2004

***

O, poporul Meu, roagă-te cu ascultare, roagă-te cu post, şi nu uita că **cel mai desăvârşit post lângă rugăciune este viaţa cu ascultare de Dumnezeu**. Am în mijlocul tău fii-copii. Ascultă-i, că au nevoie de mângâiere, au nevoie de bucurii, iar bucuriile lor nu pot fi nimic decât ucenicii cei frumoşi ai cuvântului Meu cel plin de umilinţă şi care-i învaţă pe ei duhul credinţei, şi apoi al ascultării, duhul care-l face copil frumos pe om. Ascultă-i, poporul Meu, că nu e bine să te asculte ei pe tine, ci e bine să fii credincios, să ai credincioşie, să ai recunoştinţă, să ai mulţumire cu ascultare şi să înveţi, poporul Meu, duhul umilinţei. Am în mijlocul tău pe cei ce se umilesc pentru tine. Uită-te la ei şi nu fi mai mare, şi să fii mic cât ei, că nu este ucenic mai mare ca învăţătorul său, poporul Meu. Dacă vrei să fii scris ucenic, să fii mic ca ei, să nu fii mai mare ca ei înaintea lor şi înaintea Mea, să nu fii mai mare peste ei, căci ei au nevoie de bucurii, au nevoie de iubirea Mea în ucenici, are cerul din ei nevoie de ucenici cu iubirea Mea în ei, poporul Meu. O, Eu sunt Dumnezeul răbdării şi al mângâierii pentru cei mici, iar pentru cei mari în duhul lor sunt Dumnezeul dreptăţii şi sunt Domnul umilinţei, ca să înveţe omul de la Mine frumuseţea iubirii dumnezeieşti şi să se hrănească cu ea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la treisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2004

***

Iar voi, copii ai bisericii Mele de nou Ierusalim, fiți fii-copii, că Eu am zis că numai copilului îi este teamă singur, fără învățător mereu, fără ocrotitor mereu, fără păzitor de cel rău mereu. Voi în ziua aceasta de pomenire a credinței sfinte învățați de la Mine că omul care nu iubește pe

Duhul Sfânt, acela să postească de hrana cea pentru trup până ce va iubi cu putere pe cele nădăjduite prin credință și, stăruind așa și crezând așa, să le dovedească a fi, și nu numai atât, ci a le și mărturisi. Amin.

Eu vă învăț pe voi că cel ce postește de mâncăruri și nu are pe Duhul Sfânt lucrător și mărturisitor din el, acela nu are nici o plată, precum diavolul, care nu mănâncă mâncare, nu are plată din Duhul Sfânt. Eu vă învăț pe voi că Duhul Sfânt este al sfinților, iar sfinții au duhul umilinței, duhul înțelepciunii de sus, care este curată, pașnică, îngăduitoare, miluitoare, roditoare de roade bune, neîndoielnică și neprefăcută, și este ascultătoare, fiilor, iar blândețea înțelepciunii își arată faptele ei și purtarea ei, precum neorânduiala și tot lucrul ei își arată faptele ei. Amin.

…O, poporul Meu, te-am învățat să-ți arăți și tu jertfa credinței și a iubirii tale de Dumnezeu, și ți-am spus că te binecuvintez cu putere pentru vremea înfrânării de la bucate până la ziua de prăznuire a învierii Mele, căci Eu sunt Păstorul Care Și-a pus viața pentru oi ca iarăși să Și-o ia, și apoi să Și-o dea oilor Sale ca să aibă viață în ele. Tu însă nu uita de tine, nu de altul, fiule, și fiecare din voi să dea Domnului după măsura pe care o are, ca să primească de la Dumnezeu.

Unii din voi trebuie să postiți pentru voi, fiilor, spre binele vostru. Alții din voi postesc pentru Mine, spre binele Meu. Alții din voi, iarăși, postesc pentru dragostea de oameni, precum Eu am făcut aceasta. Alții postesc pentru puterea celor neputincioşi cu duhul sau cu trupul, după câtă dragoste au cei care postesc așa. **Și iată, nu se pot asemăna feluritele daruri, chiar dacă ele lucrează întru același duh și spre același Dumnezeu**, și iată, nu toate trupurile sunt la fel, și unii trebuie să vă jertfiți mai mult pentru cei ce nu fac tot așa, căci dragostea sau putința nu sunt la fel în toți. Amintiți-vă de mama copilului care avea să piardă cununa muceniciei spre mântuire și mai puțin spre dragoste de Dumnezeu, iar mama lui l-a dus în spate până la cununa lui.

O, fiilor, unii din voi postesc frumos și cu bucurie și cu credință, fiilor. Alții din voi postesc poftind și așteptând să treacă postul pentru ca să mănânce, dar înfrânarea aceasta nu e bună din datorie, ci e bună cu dor și cu dragoste, fiilor mici. Am pe câte unii din voi care câștigă de la Mine notă mare pentru o mai mică înfrânare de la bucate, dar în același timp pentru o mai multă hrană pentru Mine de la el, pentru o viață mai dulce pentru Mine în el, pentru o împărăție mai mare a Mea în el, fără ca el să caute să o măsoare pe a altuia câtă este, căci cel plin de duh de iubire și de umilință plăcută Mie nu face așa ceva ca să ia model sau nemodel de la altul, ci Mă ia pe Mine de model și Eu sunt Cel ce măsor, după cum este aluatul fiecăruia.

O, poporul Meu, Eu numai înțelepciune presar în calea ta, ca să te poți tu deprinde cu calea iubirii Mele, fiule, și la Mine să priveşti, nu la fratele tău, căci nu tu, ci Eu trebuie să măsor dragostea ta de Mine și jertfa dragostei tale. Dacă ți-o măsoară omul, rămâi fără plată, dar dacă ți-o măsor Eu, Eu știu bine să cântăresc făptura ta și creșterea ta și jertfa ta cea pentru ea. Pe pământ unii ajung sfinți cu inima, și apoi cu trupul, și aceea este cea mai dulce jertfă înaintea Mea. Alții ajung sfinți cu trupul, iar inima le este puțină în umilință și în jertfire, și aceasta este o măsură mai mică, mai uşoară. Iar alții sunt iubirea care ajunge la rana Mea și sunt doctoria Mea prin mila din inima lor, căci fără inimă omul nu poate să fie un sfânt plăcut lui Dumnezeu, chiar dacă și-ar pune și pe jar trupul.

O, fiilor, nu vă faceți singuri socoteala, și nici celorlalți să nu le-o faceți. Lăsați-Mi Mie aceasta, căci Eu sunt Cel ce știu inimile și multul sau puținul lor cel pentru Mine, cel pentru locul Meu în om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-2005

***

Tu, poporul Meu, să nu fii fără de Mine întru smerenia ta, căci cei cu adevărat smeriți sunt cei ce au harul lui Dumnezeu peste ei. Tu, poporul Meu, să Mă lași pe Mine să știu și să spun, iar tu să știi să iubești așa, ca să ai tată pe Domnul, fiule. Ai grijă, când postești cu trupul, să faci aceasta pentru suflet și nu pentru trup, căci Eu sunt Dumnezeul celor sfinți și îi învăț pe ei pacea Mea și lucrarea ei care are plată de la Dumnezeu peste om. Pe toate cele bune ale tale să le faci pentru Dumnezeu și nu pentru tine, și îți vei agonisi în Mine pe toate cele bune ale tale. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor, din 19-02-2006

***

O, poporul Meu, e mare nevoie de învățătură din cer peste pământ, căci omul nu poate fi fiu al zilei dacă nu știe ce înseamnă ziua și ce înseamnă noaptea pentru om. Este scrisă acum înaintea omului vreme de post de bucate, și nu știe omul care este puterea postului, și nu știe, bietul de el, de ce trebuie să țină el post de bucate. Cel ce postește de bucate este mai cuminte, mai harnic pentru suflet, vede mai bine, lucrează mai frumos, mai curat, se curăță mai mult de cele rele din el, căci înfrânarea pântecelui îi micșorează omului grijile și patimile care vin de la pofta trupului și de la pofta ochilor, și acestea îl duc apoi pe om la trufie și se face omul fiu al diavolului, și n-are cine să-l învețe pe om că nu Mă poate avea pe Mine Dumnezeu al lui dacă el lucrează așa. Postul de bucate trebuie să fie împletit cu lucrul cel de la Dumnezeu peste om, căci altfel omul nu poate scăpa de lucrarea diavolului când își oprește doar pântecele de la îmbuibare și nu-și oprește și sufletul de la aceasta. Eu sunt blând și smerit cu inima, și aceasta l-am învățat Eu pe om să învețe și să lucreze, iar cel ce se oprește de la pofta trupului nu i se pune lui dacă nu are lucrare din cer peste sufletul lui umilința și iubirea, care-l fac pe om blând și smerit cu inima pentru lucrarea păcii în el și în jurul lui apoi, spre desăvârșirea lui Dumnezeu în el, și iată, aceasta este taina postului și puterea lui cea bună în om apoi. Amin.

Îmi amintesc cu durere fără de hotar de omul cel zidit de mâna Mea și așezat apoi în rai și în ascultare de Mine în grădina aceea. O, n-a ascultat de Dumnezeu, n-a ascultat omul, ci a ascultat de sine și de om și de diavol. Iată, dacă omul nu-L iubește și nu-L ascultă pe Dumnezeu, în zadar se oprește el de la bucate, căci dacă el se ascunde în el cu cele ale minții și ale inimii lui, toate ale lui se întorc spre întuneric apoi, așa cum Adam s-a întors spre neascultare din pricina neiubirii de Dumnezeu după ce el a fost doi din unul singur și n-a mai fost un singur trup înaintea Mea, o singură voie, o singură iubire pentru Cel ce l-a făcut pe el.

O, omule neputincios, întoarce-te la Mine ca să scapi de dușmanul tău și al Meu, căci cine îți este dușman nu-ți poate face bine. Cine te scoate din Dumnezeu, acela îți este dușman, omule neputincios, iar tu fără Mine nu poți face nimic, nimic din ceea ce zici tu că faci ca să ai și ca să le pierzi apoi, căci tot ceea ce faci tu, le faci ca să le pierzi, și tu nu mai știi aceasta dacă stai în afară de Mine și fugi de pe calea Mea. O, hai să te ajut de-acum, hai, omule neputincios! O, lasă-

Mă să-ţi stau în cale şi să te iau în barca salvării. **Aşează-te să te înfrânezi de la mâncare şi dă de la tine carnea şi fă voia Duhului Sfânt,** omule neputincios! Amin.

O, fii ai oamenilor, nu mai mâncaţi carne! Nu vă mai lăsaţi târâţi de această ispită care naşte în voi duhul desfrânării, de care voi nu vă mai pocăiţi. Ajunge! Nu mai mâncaţi carne! Nu mai beţi băuturi nimicitoare, fii ai oamenilor! Scuturaţi-vă de pofta trupului şi de pofta ochilor, care vă trag la desfrânare, şi nu mai hrăniţi prin acestea duhul trufiei vieţii şi al desfrânării vieţii, căci viaţa este numai cea de la Dumnezeu, numai cea cu Dumnezeu trăită, şi altfel nu este viaţa. Luaţi de la Mine calea vieţii şi pocăiţi-vă de cele rele din voi şi învăţaţi de la Mine, căci Eu sunt blând şi smerit cu inima, şi aşa să vă învăţaţi şi voi să fiţi în toate zilele de post de bucate, căci altfel postul vostru nici pentru voi nu vă este de folos, **fiindcă nu numai cu trupul, ci cu duhul trebuie să înveţe trupul să postească. Şi dacă vreţi viaţa cea de veci, nu mai mâncaţi carne, nu mai mâncaţi carne, o, fii ai oamenilor, şi iubiţi-L pe Dumnezeu ca să puteţi aceasta, şi pentru El să puteţi aşa,** căci El vă iubeşte şi vă aşteaptă să-L iubiţi, şi aşa să scăpaţi voi de robie, şi aşa să învăţaţi voi să fiţi vii. Amin. Binecuvântată să vă fie iubirea de Dumnezeu şi zilele de post pentru biruinţa lui Dumnezeu în voi, dacă veţi iubi pe Dumnezeu în ele. Eu vă dăruiesc putere de iubire şi credinţă prin iubire. Eu vă dau pacea Mea, şi nu precum vă dă lumea vă dau Eu, ci vă dau precum am dat-o celor ce s-au mântuit prin iubirea lor de Dumnezeu, o, fii ai oamenilor, căci Dumnezeu este mântuirea omului şi slava celor ce-L iubesc pe El pentru slava Lui pe pământ. Amin.

… O, poporul Meu, te binecuvintez pentru lucrarea Mea cu tine şi cu care să lucrezi tu peste tine puterea postului de bucate, dar nu uita: fii blând şi smerit cu inima, şi învaţă de la Mine aceasta, aşa cum Eu i-am îndemnat şi pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani. O, nu învăţa de la om lucrarea aceasta. Învaţ-o de la Mine, căci Eu aşa am spus: ***«Învăţaţi de la Mine, căci Eu sunt blând şi smerit cu inima».*** Te binecuvintez cu acest bun, poporul Meu, şi aşa să împleteşti tu lucrul postului de bucate, şi fiecare fiu al poporului Meu să aibă grijă mare de duhul păcii şi al neîncordării în tot lucrul cel cu mâna şi cel cu duhul, iar înfrânarea voastră de la bucate să vă fie ajutată de duhul acesta blând şi de smerenia inimii, fiilor, şi acestea să le lucraţi pentru Mine, pentru izbânda Mea cea lucrată cu lacrimi şi cu mare răbdare şi aşteptare după om ca să-i aduc Eu omului izbăvirea şi răscumpărarea pe care i-am plătit-o când M-am lăsat pe cruce pentru el. Iubirea Mea pentru om să Mi-o întoarcă omul, şi să Mă asculte el ca să-l pot Eu ocroti pe el, căci diavolul îl trage mereu pe om din Mine prin neascultarea de Mine a omului, şi iată, omul trebuie să înveţe cum să se întoarcă în Mine şi cum să stea în Mine, şi ca să nu-l mai găsească diavolul pe el în afara Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 18-02-2007

***

Am lăsat poveţe mari în carte, şi voiesc să fie ele trezitoare, tată. Vremea postului este vremea curăţeniei a toate: şi a iubirii, şi a umilinţei, şi a răbdării sfinte. Nimeni să nu întristeze pentru el însuşi pe fratele său, căci mustrarea cea plăcută Mie are lucrare pentru Mine peste om, şi nu pentru om. Să înveţe acest popor lucrarea neîntristării de la cele pământeşti între frate şi frate, căci Eu sunt Cel ce cunosc inimile, şi nimeni să nu voiască altfel şi nimeni să nu-Mi ia această lucrare a cunoaşterii inimilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci, din 11-03-2007

***

Iată, taină îți spun, poporul Meu, căci stau cu tine mult ca să te învăț dacă te-am luat la sân în ziua aceasta de slavă a îngerilor Mei. O, fiule, când satana a stat față în față cu Mine și întreit M-a ispitit, după ce am ieșit la Iordan din apa botezului și când cerurile s-au deschis ca să grăiască peste toți Tatăl că sunt Fiul Lui iubit întru Care El a binevoit pe pământ, M-am întors apoi de la Iordan plin de Tatăl și de Duhul Sfânt și M-a dus Duhul în pustie, și acolo n-am mâncat patruzeci de zile, și apoi am flămânzit. Satana când a văzut că am flămânzit, dădea să Mă aibă la mână și Mi-a zis: ***«Dacă zici că ești Fiul lui Dumnezeu, rostește peste această piatră să se facă pâine»,*** dar Eu l-am întâmpinat zicându-i lui: ***«Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu».*** Satana M-a dus apoi pe un munte înalt, ca să văd o clipă împărăția lui și Mi-a zis: ***«Mie mi-a fost dată stăpânirea aceasta, și o dau cui voiesc; închină-Te mie, și toată va fi a Ta».*** Eu însă, i-am zis lui***: «Mergi înapoia Mea, satană, căci scris este: „lui Dumnezeu să te închini și să-L slujești pe El“»***. Și, iarăși, a treia oară M-a ispitit sus, pe aripa templului, și Mi-a zis satana: ***«Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, că scris este: „Domnul va porunci îngerilor pentru Tine ca să Te sprijinească, și ei Te vor purta pe mâini ca să nu Te lovești“»,*** dar și Eu a treia oară i-am răspuns lui satana și i-am zis că s-a scris: ***«Să nu ispitești pe Dumnezeu»***. Și dacă i-am zis așa, s-a îndepărtat satana, iar Eu M-am dus în Galileea și în Nazaret și peste tot și Mă vesteam cu puterea cuvântului împărăției Mele, de se mirau toți, și Tatăl era întru Mine. O, iată, poporul Meu ce înseamnă Dumnezeu în om! Învață, fiule, lucrarea Mea peste tine, căci duhul proorocesc îl cunoaște pe satana că e satana, dar duhul cel omenesc nu-l cunoaște pe el, și îl cade satana pe om în ispită, măi tată. O, nu te lua, poporul Meu, după cel ce defaimă omul, că nu are omul dreptul acesta. Eu, Sfântul sfinților spun aceasta, fiule. Tu ia-te după omul care te mustră spre înțelepțire, tată, dar **nu te lua după mâncare ca să te apleci lui satana pentru pâine, și nu te lua după bunurile lumii ca să le dorești și să te închini lor și stăpânului lor, și nu te înclina nici să-L încerci pe Dumnezeu, căci este scris: *«Să nu ispitești pe Dumnezeu».*** Primește, poporul Meu, povața Mea, primește-o, tată, și caută să rămâi, și caută să nu păcătuiești prin neîmplinirea cuvântului Meu. Am numai și numai învățătură pentru tine, că iată, lucrarea Mea de venire are acum dușmani din mijlocul tău, poporul Meu, și-Mi este defăimată, tată, calea Mea spre pământ, și Eu Mă voi scula acum pentru Mine și voi da să-i curăț de întuneric pe cei care lucrează cu voie și fără de voie pată pe lucrarea Mea ca să-ți încerce credința ta și a multora care se mângâie de la râul Meu de cuvânt, poporul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2007

***

O, fii ai oamenilor, este scris în rânduiala bisericii lui Hristos vreme de post pentru curățirea păcatelor omului și pentru gătirea cea pentru sărbătoarea învierii Mele. O, tată, nu cei ce postesc de bucate vor fi cei fericiți, ci vor fi fericiți cei curați cu inima, cei blânzi, cei milostivi, cei drepți, cei ce aduc pacea, cei huliți pentru numele Meu, cei prigoniți pentru dreptate, nu cei ce postesc de bucate. În vremea postului căutați să vă vindecați de răutate, tată, și să vă împodobiți sufletul cu umilință și cu pocăință, căci **dacă postul de bucate nu vă aduce vouă pe Dumnezeu în voi, blând și smerit cu inima așa cum este El ca să învețe oamenii cum să fie și ei, atunci voi nu veți învăța calea spre împărăția Mea** și nu-i veți afla pe cei prea mici frați ai Mei, care stau înaintea Mea pentru slava Mea, pentru lucrările Mele între pământ și cer. Veniți spre izvorul cuvântului Meu, care vă învață și pe voi calea împărăției Mele în om, și aici îi veți afla pe cei ce stau înaintea Mea pentru tot neamul omenesc de pe pământ, căci Eu pentru toți vin și cuvântez

cuvânt de facere și de chemare a omului de la moarte la viață, de la păcat la sfințenie, de la lume la Dumnezeu. Veniți și voi pe calea împărătească, pe calea vieții, tată! Veniți și vă faceți slujitori ai bisericii Mele, care veghează înaintea Mea ziua și noaptea, și nu înaintea lumii slujeşte ea, ci ea veghează slujind. Veniți să învățați ce înseamnă biserică și ce înseamnă s-o iubiți pe ea așa cum ea iubeşte! Veniți să înțelegeți că nu lumea înseamnă biserică a lui Hristos așa cum vă învață cei ce-și zic azi învățători ai bisericii când ei nu ajută biserica nici măcar cu un pai, ci doar își agonisesc loruși slavă și numelui lor, care nu este după faptele lor, ci este prea mare față de viața lor, care nu seamănă cu a Mea, căci Eu Mi-am dat viața pentru biserica Mea și sunt blând și smerit cu inima, iar cuvântul Meu stă în putere și stă în împlinirea lui. Amin.

Lepădarea de sine, pe care i-o cer Eu omului care voieşte să-Mi urmeze cu crucea vieţii lui, aceasta este nejudecata minţii lui asupra celor din jurul lui, iar cel ce judecă face aceasta pentru că este semeţ şi pentru că se simte nedreptăţit, uitând că omul nu merită decât tăierea voii lui pentru ispăşirea păcatelor lui. Te învăţ, poporul Meu cel mai apropiat lucrărilor Mele cu tine, te învăţ pentru vremea postului, că voiesc să-ţi fie cu putere pentru viaţă postul cel de bucate, fiindcă acesta stă lângă lucrarea lepădării de sine, fără de care omul nu are nici o putere. Fiţi atenţi, fiilor, că lepădarea de sine se lucrează de către duhul dragostei, care nu cere, ci care se dăruieşte dumnezeieşte şi pentru Dumnezeu, nu pentru om, şi toate în Domnul să se strângă din câte faceţi voi cu trupul şi cu duhul, fiilor. Şi pentru duh şi pentru trup v-am învăţat să treceţi din trup în duh, căci acestea două împreună vieţuiesc, în Duhul lucrând ele când sunt ale lui Dumnezeu, şi nu uitaţi că Eu am spus: ***«Duh este Dumnezeu, iar cei ce se închină Mie trebuie să se închine în duh şi în adevăr»***. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica înfricoșatei judecăți, din 02-03-2008

***

O, poporul Meu! Eu, Domnul Dumnezeul tău, Cel minunat întru sfinții Lui, întăresc peste tine binecuvântarea Mea pentru vremea rugăciunii fierbinți spre salvarea omului din marea necredinței de pe pământ. Postul de bucate fără de rugăciune sfântă lângă el nu are nici o putere nici pentru trup, nici pentru suflet, nici pentru duh, dar tu, poporul Meu, fii mare, tată, fii puternic prin duhul rugăciunii sfinte, și vom păși spre sărbătoare de înviere, tată, și vom ieși cu alai sărbătoresc și ceresc, ca să vadă lumea că Eu sunt sărbătoarea ta și învierea ta, cu care Mă arăt peste pământ, și să vadă ea că Eu vin la tine ca să fiu cu tine pe pământ, precum este scris să fie, și iată, așa este, precum este scris, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 09-03-2008

***

O, roagă-te, poporul Meu, pentru tine și pentru toți cei strâmtorați pe pământ, căci și Eu Mă rog Tatălui pentru mângâierea celor strâmtorați de la toate ticăloșiile care se săvârșesc în mijlocul lor. Îngerii Mei merg cu Mine și îi însemnează pe cei strâmtorați, căci scris este să fie așa și să Mi-i ocrotesc pe cei ce sunt ai Mei, dar iată, vin și îi învăț pe ei din gura Mea și le spun lor așa:

Voi, cei ce vreți să învățați de la Dumnezeu scăparea voastră de ceasul ispitei care va să vină pe pământ să-i încerce pe toți oamenii, o, umpleți-vă inimile voastre de iubire de Dumnezeu și apoi de credință neprefăcută! Așezați-vă în credință și apoi în post și în rugăciune, împlinind cu iubire poruncile vieții! Eu, Domnul, vă ocrotesc pe voi de ceasul ispitei ce va să vină să încerce pe toți oamenii, dacă voi veți aduce înaintea Mea inimile voastre și

stăruința în veghe cu Mine pentru viața voastră cea cu Dumnezeu. Lăsați plăcerile, căci sunt înșelătoare! Lăsați învățătura cea mincinoasă, căci numai Dumnezeu va fi pe pământ adevărat, și veți vedea aceasta! O, lăsați-vă de păcate, căci ele fac moartea în om! Dați de la voi păcatul și trăiți în sfințenie, căci fără de sfințenie nimeni nu va vedea mântuirea cea de la Mine, fiindcă așa este scris! O, e vremea să privegheați împreună cu Mine, Mielul Tatălui, ca să biruiesc minciuna împreună cu cei iubitori de Dumnezeu și să biruiesc lucrarea satanicească de pe pământ. Opriți-vă de la păcat, ca să-L puteți ajuta pe Dumnezeu pentru salvarea voastră! Postiți post sfânt, nu numai post de bucate! Postiți de păcate, tată, și dați de la voi necredința, căci vremea este cu necredință în ea, și oamenii necredincioși o fac pe ea să fie, și de aceea este ea. În loc de teamă din pricina lucrării satanicești, care dă să vă însemneze pe trup cu semnul ei cel tainic lucrat ca să nu-l pricepeți când el vine spre voi, o, postiți post sfânt și privegheați cu rugăciune în glas și în suspin după Dumnezeu, ca să vină El să vă păzească de ceasul ispitei, căci voi sunteți neputincioși. Luați pildă din cuvântul Meu cel de acum două mii de ani, rostit peste poporul Israel, căci așa am spus atunci: *«Oricine se va înălța pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește pe sine se va înălța»*. Amin.

O, nu puteți voi fără Dumnezeu să biruiți ceasul ispitei, tată! Înarmați-vă, dar, cu Dumnezeu și nu uitați, nu uitați semnul sfintei cruci, însemnați-vă cu el pe frunte și pe tot trupul, cu cele trei degete apropiate, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, ca să nu aibă putere peste voi lucrarea lui satana! Păstrați-vă mâna pentru ca să faceți cu ea semnul sfintei cruci, și faceți cruce pe voi cu mâna, și mult să faceți, și tot mereu să vă însemnați cu acest semn, **căci satana a luat putere mare prin cei botezați, dar care nu-și mai fac semnul crucii pe trupul lor și peste toate ale lor cu cele trei degete împreunate ale mâinii drepte, cu mâna mărturisindu-L pe Dumnezeu întru Treime slăvit și închinat, iar cu inima și cu gura lăudându-L de-a pururi!** Aprindeți în casele voastre candele cu untdelemn și faceți-vă miruitor și muiați-l în candelele aprinse mereu și însemnați-vă trupul și mersul cu semnul sfintei cruci, și **căutați untdelemn netrecut prin foc, căci nu trebuie să se atingă focul de untdelemn, ci untdelemnul trebuie să se atingă de foc prin feștila care-și hrănește din el arderea ei, lumina ei pentru casa creștinilor Mei**, căci candela aprinsă cu bilețel scris în ea cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh este slujitoare din partea Domnului peste cei credincioși și sfinți, care așteaptă pe Domnul de izbăvire a lor. Așa să vegheați voi cu Mine, Mielul Tatălui, în vreme de strâmtorare, și așa vom fi biruitori. Amin. **Așezați peste voi post sfânt, post de păcate și de plăceri trecătoare și mult înșelătoare, și apoi așezați peste voi post de bucate și postiți trei zile în săptămână: luni pentru îngerul păzitor, iar miercuri și vineri pentru Mine, ca să am ucenici pe pământ, căci soiul de diavoli din zilele acestea nu pot fi biruiți decât așa cum i-am biruit Eu, cu post sfânt și cu rugăciune sfântă, cu viață plină de Duh Sfânt în ea și peste ea. O, întoarceți-vă la portul cel creștinesc și curățiți-vă de podoabele cele vremelnice și îmbrăcați-vă întru cuvioșie duhul și trupul, iubind și hrănindu-vă cu tot cuvântul Meu** și învățându-vă să vă hrăniți așa, căci sufletului îi trebuie hrană ca să poată pentru trup și pentru Domnul. Veniți spre înțelepciune sfântă, veniți, tată, și învățați din izvorul Meu, cu care vin pe pământ spre voi ca **să vă învăț lucrarea mântuirii față de vremea cea cu ispită care este acum pe pământ cu fața ei cea ascunsă de ochii și de mintea voastră. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu și sunt întru cea de a doua venire a Mea de la Tatăl la om ca să-l învăț pe om venirea Mea cu sfinții**, ca să-l deprind pe om cu Dumnezeu pe pământ, cu împărăția Mea în mijlocul oamenilor. O, curățiți-vă de cursele în care sunteți și care vi se întind, căci iată, v-am dat povață sfântă; luați-o în voi, că e dulce ca viața Mea cea iubită de omul iubitor de Dumnezeu! Aduceți Domnului inimile voastre! Eu, Domnul, vă voi

povățui cu milă și vă voi face fii ai lui Dumnezeu dacă veți lua în voi puterea aceasta, cuvântul Meu cel învățător peste om. Amin.

O, poporul Meu, tu ești cărarea Mea spre oameni, tată. **Tu ești împărăția lui Dumnezeu pe pământ, și din tine Eu ies spre oameni ca să-i miluiesc pe ei cu învățătură trezitoare și veghetoare apoi.** Întărește-te spre ajutor Mie, tată. Eu sunt Mieluțul Tatălui, și cu ai Mei trebuie să biruiesc toată proorocia mincinoasă și toată lucrătura ei. Amin.

Am învățat neamul român și pe toți care iau din învățătura Mea, i-am învățat să postească post sfânt și îi învăț încă să nu mai facă ucidere ca să mănânce din vietăți ucise de om. Îl îndemn pe om să mănânce așa cum i-am dat Eu omului poruncă în rai pentru ceea ce trebuie să mănânce, căci vremea cea de acum îl prinde în cursa ei pe om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica vameșului și a fariseului, din 08-02-2009

***

Dar tu, neam român, pe tine te doresc mult al Meu să fii, și voii Mele aplecat să fii, căci **alegerea ta cea pentru mântuirea cea de la Mine a omului e mare, e de la Tatăl alegerea ta,** și satana știe și-ți pune gând rău, că e supărat pe Mine și pe tine pentru căderea lui din cer, dar tu ești mâna Mea de biruință și dau să-ți spun aceasta și dau să te fac să Mă auzi ca să te tămăduiesc de satana, tată, că el vrea să-și desfacă cortul său în tine, iar **tu ești muntele Meu cel sfânt din pricina cuvântului Meu, care curge în tine izvor peste pământ, acum, și se face râu al vieții ca să adape pământul în lung și în lat, căci Duhul Meu poate aceasta.** O, neam român, o, tată, te povățuiesc cu dor: **acest soi de demoni nu ies din tine decât cu post și cu rugăciune, tată.** Am pe poporul cuvântului Meu în mijlocul tău și l-am pus pe el la lucrul mântuirii tale, dar scoală-te și tu și crede, tată, și scutură de pe grumazul tău jugul pe care dă satana să-l pună acum spre batjocura ta. Nu uita că strămoșii tăi puneau peste ei înaintea Mea zile sfinte, zile de post și de strigare la Dumnezeu și își puneau păzitori sfinții și îngerii și veneau sfinții și biruiau pentru ei, pentru neamul tău, țara Mea. Mila Mea te roagă să înveți și să asculți, că iată, **te vestesc pentru zile de post și de strigare către cer, căci mama Mea Fecioara se așează înaintea Mea pentru tine cu strigare nouă ca să nu te prăbușească pe tine în țărâna pământului satana. Așez în mijlocul tău zile numite de post și de strigare la cer, ultimele trei zile ale lunii florilor, (luna aprilie - n.r.), și te învăț, tată, să aprinzi candele și să pui în ele scrisă rugăciunea ta și să scrii așa: „Izbăvește, Doamne, neamul român de satana și de lucrarea lui cea neagră, cu care dă să ne despartă de Tine și de izbăvirea noastră cea de la Tine. Fii pentru noi biruitor, căci zilele grele sunt și nu se văd. Învață-ne bunătatea, învățătura și cunoștința, căci mai înainte de a fi umiliți am greșit, și de aceea dă-ne putere să păzim cuvântul Tău și scoate-ne Tu de sub mâna satanei, căci Tu ești Mielul Tatălui și este scris să biruiești. Amin".**

O, țara Mea română, o, Sionul Meu de azi, temeliile Sionului Meu de azi sunt în tine, și **ele sunt muntele Meu cel sfânt, de pe care Eu grăiesc.** O, Eu iubesc porțile Sionului tău mai mult decât toate locurile tale, iar cetatea aceasta am vestit-o, și Eu Mă nasc în ea cuvânt, căci Tatăl Meu a întemeiat-o pe ea pentru Fiul Său. **O, fă-ți trupul curat de păcat, fiu român, căci Noe a trăit curat, curat de păcat, el și toată casa sa, care a intrat în corabie mai înainte de venirea potopului, și așa au fost salvate de potop cele opt suflete și toate viețuitoarele din corabia lor. O, aleargă spre Mine cu zile de post și de strigare și de sfințire a trupului și a sufletului și a cugetului tău spre Dumnezeu, neam român, ca să scapi, tată, de cursele satanei, căci tu ai în mijlocul tău pe Domnul Dumnezeul tău cuvântând și învățându-te bunătatea, învățătura și**

cunoștința, tată. Scoală-te, neam român, și stârpește din mijlocul tău păcatul și pune legi sfinte peste tine ca să te ocrotească ele, tată. Dă de la tine beția și fumatul, desfrânarea și necredința și oprește-te la cuvântul Meu de la mâncarea de carne, căci omul ucide ca să mănânce carne, dar curând, curând Eu voi opri omul să mănânce carne, căci nu va mai avea, că pe pământ va veni cerul cel nou și pământul cel nou și Ierusalimul cel nou, precum este scris în Scripturi, și cu omul le voi lucra pe acestea, dar nu după voia lui și după planul lui, ci după voia și planul Tatălui Meu, Care lucrează prin Duhul Său și prin prooroci, prin poporul Său cel sfințit și pus la sfințit în mijlocul neamului român pentru toate popoarele de pe pământ, care vor vrea și Mă vor asculta pentru bunătățile care vin de la Domnul pe pământ curând, curând.

O, neam român, pune, tată, candele pe masă și scrie în ele rugăciunea ta cea dată ție de Mine ca să ardă ea spre Dumnezeu odată cu tine, odată cu inima ta spre Mine și scoală-te cu strigare și cu zile de post înaintea Mea pentru ca să biruim pe satana, care dă să te pecetluiască sub voia și sub pecetea sa pe tine, dar Eu te învăț să-L strigi pe Dumnezeu în ajutorul tău ca să-ți dau Eu apoi biruința, neam român. O, preoții tăi își văd de-ale lor, tată, și joacă în placul lui satana cu viața și cu voirea lor, dar Eu, Păstorul Cel bun și milos, te chem sub curcubeul biruinței și al mântuirii tale, turmă română. **Ia, tată, cuvântul Meu peste tine, și din gură în gură să-l dai, din român în român să meargă el, iar cine va da cuvântul Meu din gură în gură român către român pentru vestirea zilelor de post și de strigare pentru salvarea cea de la Mine a acestui neam, acela nu-și va pierde plata. Amin, amin, amin.**

Izvor de tămăduire este cuvântul Meu, iar mama Mea Fecioara se dă cuvânt prin izvorul Meu spre tămăduirea multora. O, mamă, te sărbătoresc sfinții cerului în cer și pe pământ, că ești tămăduitoare, mamă. Duhul tămăduirii îl dăm omului, numai să ne audă și să ne asculte omul, mamă. Amin, amin, amin.

– O, fii ai Domnului, și voi, fii ai oamenilor! Hristos a înviat pentru voi! Am suferit cu El și pentru El și pentru voi când El a fost pus pe cruce de satana ca să moară, dar satana s-a înșelat atunci, căci Domnul a înviat și a biruit, și stăpânitorul acestei lumi a fost judecat atunci.

„Hristos a înviat!“, neam român, îți spune ție mama Mielului Cel junghiat pentru mântuirea ta, pentru mântuirea celor credincioși Lui, Mielului lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii! O, ți-a dat Domnul veste cerească. Nu cumva să calci cuvântul Său cel de sus și cel de jos, căci cerul lucrează cu pământul pentru biruința Mielului lui Dumnezeu și pentru biruința ta, spre salvarea multora. Ți-a dat Domnul veste pentru zile de post și de strigare cu candele aprinse și rugătoare pe vatra ta. Cele trei zile de la sfârșitul lunii florilor le-a scris Domnul în cer și pe pământ zile de post de mâncare și de păcat, post și strigare, neam român. O, să nu mănânci în zilele acestea, ci să strigi cu lacrimi ca cetatea Ninivei pentru salvarea ta de sub mâna lui satana și pentru învierea ta apoi întru Hristos Cel înviat. Să mănânci fructe curate și apă curată să bei dacă nu poți să stai flămând pentru bucuria ta cea de apoi. Să mănânci numai fructe și legume, așa cum mânca omul în rai, fiule, și dacă poți, dacă ești sănătos, să mănânci după apusul soarelui, iar dacă în tine cel neputincios este biruit de slăbiciunea sa, acela să mănânce fructe și legume și să bea apă curată, cu zile lepădate de păcat și de fumat și de băut băutură nebinecuvântată, căci băutura cea de la Domnul este numai apa și vinul, iar orice altă băutură este potrivnică vieții omului și binecuvântării lui cea de la Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Izvorul tămăduirii, din 24-04-2009

***

O, Mi-e milă de tine, popor român! Grăiesc iarăși cu tine, tată, și stau cu cartea deschisă între Mine și tine ca să te vestesc prin ea să faci voia Mea pentru salvarea ta, și ca să te mângâi și să te îmbrățișez dându-ți mângâierea Mea. **Ți-am vestit ție voia Mea și ți-am dat s-o lucrezi înaintea Mea pentru viața ta. Te-am povățuit, tată, să faci trei zile de post** (*28, 29, 30 aprilie - n.r.*) **și ca să primești ți-am deschis veghea, tată, dar nu te teme când Eu te strig spre voia Mea chemându-te cu asprime spre credință și spre împlinire. Ți-am vestit zile de post, și apoi am clătinat pământul sub tine, și tu te-ai temut și te temi.** (*Cutremurul de pământ de 3,9 grade în 27 aprilie 2009, n.r.*) **O, dar pământul grăiește și el cu tine pe limba lui și se așează lângă Mine ca să te îndemne și el să iei în socoteală limba Mea, grăirea Mea de peste tine, tată, prin care îți cer ascultare de cuvântul Meu pentru paza ta cea de la Mine, fiu român. O, nu ațâța mânia Mea prin neascultarea ta dacă ai da să nu asculți ruga Mea pentru viața ta!** Brațul Meu duios se desface peste tine pentru ocrotirea ta, dar ascultă tu de Dumnezeu, tată, și caută după cuvântul Meu din mijlocul tău și ia-l pe el de pe masa poporului Meu pe care-l hrănesc Eu pe vatra ta cu tot cuvântul care iese din gura Mea ca să stea el înaintea Mea și să Mă ajute pe Mine pentru salvarea lui și a ta, popor român. **Dă din gură în gură vestea postului cel de trei zile pe vatra ta, căci ți-am cerut aceasta pentru izbăvirea ta, și apoi tu să urăști păcatul, tată, dar fii credincios pentru ca să Mă primești. Și dacă vrei să ajut Eu credința ta, fă ca Toma și vino și vezi lucrarea Mea de cuvânt, dar vino cu duioșie și vino cu umilință și cu pocăință și nu cu ispitire ca fariseii din vremea aceea** când Eu îi vindecam pe toți neputincioșii și când fariseii Îmi spuneau că Mi-am ieșit din fire și că am demon pentru puterea cu care făceam Eu atâta bine peste neputințele oamenilor. O, dar acum e vremea credinței cea împotriva necredinței de pe pământ, credință pe care Eu le-am ajutat-o oamenilor cu tot ceea ce am lucrat atunci atât de minunat, dovedindu-Mă prin toate că sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, jertfindu-Mă pentru om cu moarte pe cruce și înviind apoi pentru învierea lui, căci pentru om am murit Eu și pentru om am înviat apoi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din 26-04-2009

***

... Îți voi da sfat să lucrezi după el, numai să-l primești pe el, neam român. **Îți voi da, tată, zile de post ca să le împlinești cu iubire și cu sfințenie pentru soarta ta cea bună. Zile rânduite de Dumnezeu îți voi da pentru ca să biruiești cu Mine, Fiul Tatălui Savaot, căci Eu am biruit cu moartea pe moarte, iar în ziua aceea te-am primit în dar de la Tatăl ca să fii acum țara Mea de venire și ca să împlinesc acum în tine Scriptura venirii Mele la sfârșit de timp.** O, așteaptă-Mă, așteaptă-Mă ca să te păstoresc cu sfatul Meu! Voi veni cu sfinții și-ți voi da cuvânt ca să-l asculți, tată. Ascultarea înseamnă iubire, iar iubirea are răsplată scumpă pentru cei ce ascultă iubind. Voi veni să te povățuiesc. **Stai cu ușa deschisă, că te vestesc că vin să te povățuiesc pentru soarta ta, o, neam român! Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-2009

***

Îți fac iarăși trezirea, o, neam român. O, lasă-te sub cuvântul Meu care te povățuiește în vreme de cumpănă, tată! **Aprinde candela și pune în ea o hârtiuță mică, scrisă pe amândouă părțile, și fă-o sul apoi și cu ea să ardă candela ta cu untdelemn curat și roagă-te pentru tine stând îngenuncheat înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, că Dumnezeu îți dă de**

veste să stai la rugăciune pentru soarta ta de azi și de mâine, o, neam român. Ia hârtiuța și scrie pe ea așa: ...

... Iar Eu, Domnul, pecetluiesc acum învățătura Mea de peste tine pentru duh de rugăciune cu strigare, o, neam român, dar strigă, tată, la Mine cu zile de post, înainte de ziua în care se va scrie pentru tine soarta ta cea de mâine și cârmuitori peste tine pentru viața ta.

În săptămâna cea de dinaintea zilei de sorți pentru cârmuirea cea de peste tine, (*Ziua alegerilor prezidențiale, primul tur, n.r.*) **Eu, Domnul, te așez înaintea Mea cu trei zile de post: miercuri, joi și vineri** (*18, 19, 20 noiembrie - n.r.*) **și cu rugăciune sfântă așa cum Eu te-am povățuit, neam român, și Eu voi asculta strigarea ta și voi veghea spre ajutorul tău. Să mănânci bucate curate în aceste zile și să le cureți prin stropire cu apă sfințită, și Eu voi lucra atunci cu darul Duhului Sfânt pentru sfințirea lor prin credința ta în cuvântul Meu cel sfințitor. O, să te oprești de la păcat și să mănânci fructe și legume după asfințitul soarelui și să mănânci pâine curată, neamestecată, iar pâinea curată este: făină, sare și apă, închinate cu semnul sfintei cruci când le lucrezi și când le mănânci.** O, nu mai sunt bucate curate în piețe, nu mai sunt. Nu mai are creștinul zile curate de post adevărat, cu bucate sfinte, căci Gog și Magog s-a amestecat cu totul în toate câte omul folosește, spre durerea Mea cea de la om, iar Eu, Domnul, te aștept, neam român, și te așteaptă străbunii tăi să postești post sfânt pe pământ, așa cum ei trăiau și posteau post curat și cu rugăciune sfântă înaintea Mea spre bucuria Mea și spre folosul lor de la Dumnezeu. Și acum, pace ție, și putere ție ca să împlinești voia Mea de peste tine spre ajutorul tău de la Dumnezeu! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-2009

***

... Îți dau în taină mare sfinții cei biruitori și ajutători, și cu ei să cârmuiești corabia Mea. Deprinde-te tu și toată casa ta să mulțumești lui Dumnezeu în toate zilele și să-I dai cinste mare, căci neamul român are peste el pe Dumnezeul Cel adevărat, pe Cel ce stă în mijlocul lui și face sfat cu el și împlinește apoi cuvântul Său. **În toată lucrarea ta de cârmaci pentru acest neam înaintea neamurilor de pe pământ nu uita, nu uita să faci cumva să întărești credința românului și să aducă el lui Dumnezeu cinstirea cuvenită Lui, că Mă doare cu rană grea ca și pe străbunii lui neorânduiala pentru cele lăsate din strămoși și din sfinți, postul și rugăciunea și duhul de biserică sfântă și nu doar pârâtă a fi biserică**. O, nimic nu este bun fără de Dumnezeu pe pământ și peste om, iar neamul român trebuie să fie prin împlinire neam creștin așa cum au fost străbunii lui, ba și mai mult, căci vremea este cu judecată în ea peste faptele cele rele ale oamenilor. **Săptămâna are două sau trei zile de post,** (Lunea, miercurea și vinerea, n.r.) **și Mă doare cu rană adâncă neorânduiala în care neamul român stă cu tot cu păstorii care stau peste el în numele Meu.** O, trebuie întărită această împlinire sfântă, căci Eu, Domnul, am de adus acest neam la mare slavă cerească pe pământ între oameni, și voiesc să Mă arăt cu el munte de Tabor și să vină neamurile să ia cuvântul Meu cel plin de înviere de pe acest munte sfânt, pământul român. **O, e mare, e mare lucrarea cuvântului Meu pe vatra acestui neam și taina care o poartă el!** Fii credincios și nu necredincios, căci cei necredincioși lucrării Mele de azi, scrisă în Scripturi să fie, iată, iau aceștia plată cu cei necredincioși, și vor lua, căci Mă apropii cu plata dreptății cea după faptă, că M-a durut cu rană grea împotrivirea celor din români care s-au unit acum cu duhul satanei ca să te piardă pe tine de la cârma corăbiei Mele. O, nu! **Eu sunt Cel tainic**

și lucrez minunat, și am lucrat așa cum ți-am făgăduit că voi lucra peste împotrivirea care s-a ridicat să te doboare.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților mucenici Ecaterina și Mercurie, din 08-12-2009

***

O, ţara Mea de azi, o, neam român, dau să te povăţuiesc, iar şi iar dau să te călăuzesc şi săţi spun ce să faci. Dumnezeu-Cuvântul este în mijlocul tău cuvântând de mai bine de cincizeci de ani, şi cu măiestrită taină lucrează El în mijlocul tău. O, cum să fac să pot să fac sfat cu tine pentru izbăvirea ta de orbire şi pentru slava ta cu Mine apoi înaintea popoarelor? O, cum să fac să Mă asculţi? **Cum să fac să-Mi cunoască adevărul şi glasul Meu cel de azi mai-marii tăi care stau pe scaune de slujitori de biserică şi de legea lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii? O, cum să fac cu voi să fiţi credincioşi glasului Meu cel de la sfârşit de timp pe vatra voastră, fii români?** O, de atâtea ori Mi-am îndreptat cu duioşie spre voi cuvântul Meu cel de azi. N-aveţi putere de credinţă, dar vă pot da Eu, fiilor, căci turma română are lipsă mare de Dumnezeu pe pământul ei când Eu, iată, sunt în mijlocul ei plângând la picioarele ei ca să-şi deschidă inima şi cămara cunoştinţei şi ca să-L cunoască pe Dumnezeu. V-aş întreba pe voi ca să-Mi răspundeţi apoi, aveţi ceva de câştigat că nu Mă primiţi cu povaţa slavei cuvântului Meu, care curge râu al vieţii în mijlocul acestui pământ binecuvântat din vecii, aparte binecuvântat pentru vremea Mea cea de acum ca să vin cuvânt pe pământ în casa aceasta şi să cârmuiesc cu glasul Meu de Păstor blând şi smerit corabia aceasta prin valurile de pe pământ?

O, Eu nu vreau să-ți fie ție rău, țara Mea de azi, dar cu cine să Mă pot înțelege pentru tine în mijlocul tău? Nu te teme de zile grele, ci teme-te de depărtarea ta de Mine, tată. Te povățuiesc spre legea Mea, că vreau să te așezi întru ea, iar dacă tu nu vrei, Eu vreau așa și te aduc la voia Mea, căci în mâna Mea stă toată voința. O, nu disprețui certarea când ea te încearcă cu toate greutățile ei! Învață-te să te întorci la străbunii tăi cei sfinți! Ei nu spurcau cu nimic, cu nimic zilele de post și de sărbători și ziua odihnei Mele. O, nu te teme că-ți va fi greu, ci teme-te de greul și de durerea care se urcă la Mine de la tine când văd că în neamul Meu român se calcă peste legea cea sfântă, cea din părinți, și scris este că cei ce calcă legea sunt pedepsiți de ea. Îndeletnicește-te să fii cuminte și să postești cele trei zile din săptămână, luni, miercuri și vineri, căci aceste zile sunt ființe în cer și sunt lovite de pe pământ și sunt numai și numai răni pe ele, cele mai rănite ființe dintre cele din cer. **O, nu trebuie neamul creștinesc să mănânce pe cele oprite pentru zilele acestea, nu trebuie. Nici măcar untdelemn nu trebuie în bucate în zilele pentru postire, darămite altfel de hrană oprită pentru zilele în care sfinții și părinții au scris post de bucate! O, nu te teme că mori de foame, fiu român! Tu de neascultare mori dacă mori. Mâncarea cea fără de socoteală sfântă îți aduce boli și durere în trup și în viață, căci sfinții și îngerii se răzbună pentru ranele Mele de la om, iar tu știi aceasta, dar nu mai vrei să asculți, tată.**

O, neam român, te aduce Domnul din spate la voia Lui, dar nu ridica glas de cârtire, nu te ridica cu cârtire peste cei ce stau sus la cârmă, care ar fi să se îndatoreze pentru tine la neamuri străine, ca să te robească ele apoi la voia lor. O, fii înțelept, neam român, căci nimeni, nimeni nu e bun pentru tine, nimeni decât Dumnezeu. Hai, tată, să ne sprijinim noi între noi prin greu și prin lipsuri, și să nu-ți fie greu să te așezi în legile Mele sfinte, căci ele te vor scoate din

toate strâmtorările care vin. **O, te-aş voi cu mare dor să nu mai cheltui bani pe păcat şi aş voi să fugi de otrava de la tutun şi de la băutură, căci Eu, Domnul, am binecuvântat numai apa şi vinul, tată. O, te-aş voi cu mare dor să nu mai mănânci carne, căci carnea te îmbolnăveşte şi cu trupul şi cu sufletul şi îţi aduce bube în trup şi în duh şi te umple de teama trupului ucis de tine ca să-l mănânci apoi. Zadarnic, zadarnic am spus Eu omului poruncă mare: *«Să nu ucizi, omule!»*.** O, zadarnică a fost porunca aceasta a Mea pentru om. M-a atras omul tot la voile lui ca să-l las să mănânce carne, dar mai bine îi este lui să se tragă el în voile Mele, şi, fie de voie, fie de nevoie, se va trage omul în voile Mele pe pământ, căci scris este că va veni cerul cel nou şi pământul cel nou şi dreptatea a toate, şi aşa va fi, şi îngerii Mei vor împlini aşa. Amin.

O, dacă tu, neam român, vei vrea şi Mă vei asculta, vei fi tu cel mai slăvit neam de pe pământ, căci harul Meu şi Duhul Meu Se va coborî peste tine şi te va umbri şi vor veni spre tine neamuri, precum este scris, şi vor lua din slava Mea cu tine şi te vor dărui cu daruri, tată, aşa cum este scris de cea aleasă pentru slava Mea, şi iată, de aceea te povăţuiesc să te împaci cu Mine şi să te înveţi să faci voia Mea, o, ţara Mea de azi. Fii cuminte, tată! **Caută să vezi bine în povaţa Mea şi fugi de gustul şi de fapta păcatului. Posteşte zilele de post, cinsteşte zilele de sărbătoare şi ziua odihnei Domnului, iubeşte frăţia şi umilinţa, răbdarea şi sfinţenia, tată, şi vei vedea iubirea Mea şi slava Mea cu tine, că este scris de tine să ai viaţă cu Dumnezeu pe pământ şi să vezi apoi cu ochi limpezi pe Domnul tău, pe Stăpânul tău Iisus Hristos, Care, iată-L, grăieşte cu tine pe vatra ta.** O, nu te teme de sărăcie, ci teme-te de bogăţie, tată, căci bogăţia piere! **O, nu te teme de lipsuri, ci teme-te de toate cele stricate şi vinovate, că multă, multă hrană din care tu iei şi mănânci are boală pusă în ea pentru tine şi are duhul rătăcirii de Dumnezeu în neorânduiala cu care ea este făcută de omul cel fără Dumnezeu în el. Şi te rog, fiu român, te roagă Dumnezeu, închină cu semnul sfintei cruci când bei apa şi când mănânci, şi închină-te şi te roagă când te culci şi când te scoli şi când te trezeşti din somn noaptea, şi ia de ajutor între Mine şi tine pe mama Mea Fecioară ca să ai mamă şi tată, dar ca să ai, trebuie să-i asculţi ca un copil, căci scris este: *«De nu veţi fi ca pruncii nu veţi fi cu Dumnezeu şi cu împărăţia Sa»*.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a şasea după Paşti, a orbului din naştere, din 09-05-2010

***

O, ţara Mea de azi, vin la tine cuvânt şi te rog, tată, să nu mai bei decât de la Mine, căci duhul rău a făcut băutură multă, străină de Dumnezeu, iar ea se numeşte păcat, şi apoi boală grea, şi te rog să alungi de pe vatra ta tutunul, ca să nu-l mai foloseşti ca păcat, că iată ce a făcut din el omul fărădelegii, şi te-a îndemnat, tată, ca să cazi şi în acest păcat şi ca să nu mai semeni tu cu Dumnezeu, Care este fără de păcat! **O, fereşte-te de desfrânare, de orice fel de desfrânare,** că pentru ea îţi trebuie bani şi putere rea şi păcătoasă, şi depărtare de Dumnezeu cere ea de la om!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea naşterii sfintei Virginia, din 09-06-2010

***

Mă îndrept cu cuvântul spre porțile tale, neam român, și spre cei ce-și zic păstori ai tăi, și grăiesc lor despre durerea ta cea de la neveghea ta pentru Dumnezeu, și le spun lor așa:

Dacă voi, cei ce stați la porți, (Parlamentari și guvernanți, n.r.) **nu veți lua cuvântul lui Dumnezeu de peste voi ca să-l împliniți peste acest neam și peste voi, și dacă voi, cei ce stați în nume de păstori peste sufletul neamului român, nu vă veți smeri înaintea cuvântului Meu cel de ieri și cel de azi ca să-l faceți împlinit peste voi și peste acest neam, Eu, Domnul, nu pot să-Mi trag în teacă sabia mâniei Mele pentru cei ce nu ascultă de Dumnezeu pe pământ. O, învățați de la Mine să ocrotiți pământul și omul de pe el dacă stați în frunte, dar nu să atrageți bătaie peste pământ pentru nelegiuirile de pe el prin neascultarea omului! Sculați-vă și spuneți nu desfrânării de peste fiii neamului român și n-o legiferați voi, căci stați pe trupuri de sfinți mulți cu picioarele voastre și aceștia strigă din pământ la Mine pentru acest neam, pentru urmașii lor! Sculați-vă și spuneți nu lucrării antichriste, care se zbate din ascuns să robească și să rătăcească sufletul neamului român! Citiți în Scripturi ce vrea să facă antichrist și oamenii lui de pe pământ, și nu vă mai îndatorați străinilor cei fără Dumnezeu peste viața lor, că vă vindeți sufletele, care sunt mai de preț decât trupurile voastre, căci am spus acum două mii de ani: *«Nu se vând, oare, două vrăbii pe un ban? Voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii»*. O, voi sunteți mai de preț decât multe suflete care se vând satanei pentru bani. Nu vă vindeți sufletele! Iubiți sărăcia și puținul din toate, așa v-am învățat pentru vreme grea. Lăsați luxul și plăcerile trecătoare, care vă vatămă sufletul și trupul și duhul, iar Eu, Domnul, voi purta grijă de voi în chip sfânt! Învățați norodul să nu mănânce mâncare de dulce în zilele de luni, miercuri și vineri, căci sunt scrise zile de post pentru binele omului pe pământ și ca jertfă pentru iertarea păcatelor, ca să nu rămâneți cu păcatele scrise la Dumnezeu, și dați de la voi mâncarea de carne, că boli înfricoșătoare vin pe pământ prin carnea mâncată de om, ființe ucise pentru hrana omului, când Eu i-am spus la început: *«Să nu ucizi, omule!»*.**

Voi privi peste voi și voi vedea dacă veți alege viața sau moartea și voi lucra apoi. Dacă veți alege viața cuvântului Meu cu voi, veți atrage vouă binecuvântările toate, iar dacă moartea cea de la neascultare veți alege, Eu Mă voi lupta cu moartea și o voi birui și voi lupta Eu pentru sufletele voastre, căci sunt Păstor cu milă, Păstor neplătit, și în dar Mă dau și dau. Amin.

… **Acum pecetluiesc cu numele Meu cartea Mea spre voi, căci putere am să grăiesc și să Mă fac carte pe pământ. Pace vouă! Eu, Domnul Iisus Hristos, sfârșesc cuvântul Meu de azi spre voi în zi de sărbătoare a prorocului și botezătorului Meu Ioan. Amin, amin zic vouă, Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu în mijlocul neamului român și fac voia Tatălui Meu, Care Mă trimite să cuvintez pe pământ. Amin, amin, amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-2010

***

Pace ție, poporul Meu! Binecuvintez și scriu în cer jertfa ta de iubire și de milă, **căci postul și rugăciunea alungă și demonii cei mai aprigi, și tot planul lor cel întunecat îl surpă, că puternic este duhul credinței înaintea Mea, și prin acest duh slăvit se cunosc fiii lui Dumnezeu între fiii oamenilor pe pământ, și se cunosc lucrările Mele prin ei și cu ei, o, poporul Meu.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei cuvioasei Parascheva, din 27-10-2010

***

O, e mare încercarea cea de la satana în vremea aceasta, și trebuie în poporul Meu post și rugăciune mai cu putere decât până acum, căci s-a luat apa (vieții, n.r.) de pe pământ și se lasă înșelați oamenii pentru lepădarea de credință și de nădejde, dar Eu, Domnul, voiesc să îmbărbătez pe tot omul **să nădăjduiască în Dumnezeu cu post și cu rugăciune** și să nu facă așa cum a dat poporul Israel să facă în vremea când dușmanul i-a închis izvorul de apă ca să piară de sete Israel, dar cel ce în Israel a avut bogăție de post și de rugăciune, a biruit lașitatea poporului și a adus izbăvire în Israel, căci a crezut în Dumnezeu inimioara aceea mare din mijlocul poporului ales și a înduplecat spre pocăință pe căpeteniile poporului, mustrând ea cu blândețe pentru păcatul șovăirii și al deznădejdii și înduplecând pe Domnul, prin credința ei, pentru salvarea poporului încercat cu pieirea lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-2010

***

Am spus prin cuvântul Meu din zilele acestea că vreau prin voi să împlinesc lucruri mari prin post și prin rugăciune, tată, prin poporul acestui cuvânt, fiilor. O, ajutați-Mă așa, măi fiilor, că Mă doare că nu mai am cu cine în afară de voi să Mă ajut pe pământ. **Slujitorii de biserici, în loc să îndemne oamenii la post și la veghe cu post și cu rugăciune, ei dezleagă și tot dezleagă peste păcătoși mâncare de mâncat și coboară jos din calendar zilele de post și vremile postului**, (Referire la scoaterea zilei de luni din cele trei zile de post din săptămână – luni, miercuri și vineri, n.r.) căci odată cu strămutarea de la locul lor a sărbătorilor sfinților, (Trecerea la ritul nou - Calendarul Gregorian - de la cel vechi, - Iuliana - în anul 1924, n.r.) a căzut unul din cei patru stâlpi ai postului, post care în câte un an abia că mai rămâne din el trei, patru zile, și iată câtă stricăciune a adus peste biserică și peste oameni umblarea la cele ce nu trebuia să se clatine de la locul lor, și nu știu cum s-o dau să deschid inima și mintea celor ce stau mari peste oameni, să facă ei bine lui Dumnezeu și loruși apoi și să așeze la locul lor sărbătorile și datinile sfinte, ca să le plătesc Eu lor cu mântuire pentru ascultare și pentru credință și pentru primire când Eu bat ca să intru la ei și să le cer să asculte de la Dumnezeu.

Iată, fiilor, de ce v-am așezat Eu pe voi în viață călugărească, tată, și în mâncare la fel. Nu mai au oamenii zile de post, nu mai au nici preoții, nici călugării, nu mai au. De la cel mai mare până la cel mai mic iubesc carnea pentru mâncare și toate cele ieșite din carnea de animal, tată. Am avut nevoie de ajutor pentru împlinirea Scripturilor cele de apoi și v-am cerut vouă să Mă ascultați cu post și cu rugăciune, tată, căci rugăciunea fără post nu are putere.

Iată, poporul cuvântului Meu este credincios și M-a ascultat să nu mănânce carne și cele ieșite din carne (Lapte, brânză, ouă, n.r.). N-aveam cu cine să Mă ajut pentru împlinirea Scripturilor, pentru nimicirea lui antichrist și al satanei de orice fel și pentru toată biruința Mea, care va să fie curând, curând prin lucrare de biserică și nu altfel lucrare.

Binecuvântate să vă fie pacea şi cuvântul, iubirea şi duhul frăţiei, fiilor! Să ia poporul de peste tot lucrarea cea cu folos a postului: nerăutatea, mila şi iertarea, pacea şi bunăvoirea între

fraţi, între Mine şi poporul Meu, şi vom merge aşa, cu iubire, spre sărbătoarea învierii, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica izgonirii lui Adam din rai, din 06-03-2011

***

O, popor al neamului român, tu ești țară creștin-ortodoxă, tată, și s-ar cădea ca mai-marii de peste tine să te povățuiască să nu mănânci bucate oprite pentru zile de post, tată. Peștele se strică de la cap și tot așa se strică de peste om rânduiala cea dumnezeiască, cu care Eu, Domnul, din milă pentru om am așezat-o pe pământ prin cei sfinți. Eu, Domnul Iisus Hristos, am venit de la Tatăl pe pământ și am luat trup de om, născut din trup fecioresc, și am postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, iar diavolul a venit cu ispită spre Mine în tot acest timp, că nu-i convenea lui legea cea sfântă lăsată de Dumnezeu pentru om ca armă împotriva vrăjmașului omului, diavolul.

Nu-l poate omul birui pe satana decât cu post și cu rugăciune, cu pocăință pentru păcate și cu răbdare pentru pocăință. O, nu poate omul să biruiască ispita, iar ea îl biruiește mereu pe om. Își hrănește omul cu păcat viața și nu se sfiește de Dumnezeu și de îngerii lui Dumnezeu și de tot cerul de sfinți, care sunt în toată vremea ochi și urechi față în față cu cei de pe pământ. O, cum să fac să-l ajut, cumva, pe om? Nici cei ce s-au învățat cu mersul la biserică, o, nici aceia n-au dat să se deprindă cu cele de la Dumnezeu lăsate și să le împlinească omul. O, cum să fac să-l pot ajuta pe om spre ridicarea din păcat, spre pocăință și spre vindecare să-l îmbiu apoi? O, cum să fac să Mă audă omul și să Mă creadă ceea ce Eu grăiesc peste el?

… O, fii ai lui Dumnezeu plăcuți Lui, și voi, fii ai oamenilor plăcuți lumii, dragostea Mea și mila Mea nu le pot spune decât păcătoșii iertați, care au fost apoi atinși de darul Duhului Sfânt prin iertarea păcatelor lor. E vreme de post și de rugăciune pentru întâmpinarea praznicului învierii Mele dintre cei morți și n-are cine să-i oprească pe creștini de la mâncarea cea multă și gustoasă și să-i îndemne spre veghe pentru mântuirea sufletului lor și pentru biruința asupra diavolului cel din ei și cel din afara lor.

O, neam român, ar fi să te oprească mai-marii de peste tine de la toate poftele tale de mâncăruri și să te îndemne la post și la rugăciune, tată. Ar fi să dea ei de veste legea aceasta și s-o tot întărească peste tine mai-marii tăi, ca să se cheme că te iubesc și că îngrijesc de tine aceștia. Iată, tată, vin Eu, Domnul, vin cuvânt peste tine, vin și te așez la veghe pentru viața ta cu Dumnezeu, pentru iubirea ta cea fără de păcat, pentru sfințenia ta înaintea Mea, pentru purtarea ta cea plină de veghe pentru cei din cer și pentru cei din jurul tău. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca, din 10-04-2011

***

Iată, taină vă spun vouă iar și iar: nu-Mi găsesc plăcerea și odihna nicăieri ca aici, unde Eu am ales să poposesc acum cuvânt și să împart omului putere pentru voia Mea în el. Peste tot este amestecată voia omului, iar omul piere din lipsă de înțelepciune și nu vine să ia de la locul în care Eu o sălășluiesc pe ea. Fiți credincioși și dați ascultare Domnului, căci omul este neputincios pentru om. Nu uitați povața Mea pentru post și pentru rugăciune cu post, ca să se împlinească lucrările Mele pe pământ prin cei ascultători. Voi, cei ce veniți cu dor de cer și de mântuire ca să luați

povață, întețiți ascultarea de Dumnezeu și de părinții sfinți. **Postiți cele trei zile de post din săptămână și fiți cu rugăciunea pe inimă și pe buze! Luni, miercuri și vineri să vă fie zile de iubire cu jertfă și cu mântuire**, și împrunciți-vă viața, fiilor, căci pentru aceştia este sortită mântuirea și împărăția cerurilor în ei! Puneți-vă acoperământ cuvios peste trupurile voastre și fiți sfinți, căci fiii veacului acesta se însoară și se mărită, dar voi pregătiți-vă pentru veacul ce vine, tată, căci timp nu mai este, căci s-a sfârşit şi se sfârşeşte, că aşa este scris! **Opriți-vă de la păcat și de la tot ce-i place diavolului în om și de la om, căci păcatul se pedepsește și trebuie înlăturat!** Uitați-vă la fiii veacului acesta, uitați-vă că femeia e mai dezbrăcată decât bărbatul și nu se teme să facă voia diavolului împotriva voii lui Dumnezeu în om! O, nu vă fie rușine cu voia Mea în voi! Îndrăzniți și sfințiți-vă viața și mult vă va ferici povața Mea împlinită în voi! **Luați înțelepciunea cea de sus și nu vă bucurați să mâncați carne, căci carne nu va mai fi, fiindcă Eu voiesc să dau omului mâna și să-l scol din moarte și din păcat, iar cel ce nu voiește, rămâne de Mine, rămâne rob păcatului, iar păcatul este moarte, căci așa este scris. Păziți și trăiți zilele de sărbătoare, dar vai, e mult de când mai-marii bisericii au clătinat de la locul lor sărbătorile sfinților și nu se tem să le calce, și nu se tem să calce peste străbuni și peste învățătura lăsată peste biserică, iar Eu, Domnul, am tot strigat la ei și se fac că nu Mă aud, și Mă doare în cer, și Mă doare pe pământ și nu găsesc alin, și din pricini ca aceasta și altele tot așa, vine mânia lui Dumnezeu peste cei neascultători, și sufere omul și sufăr și Eu de suferința lui, că am iubire și am milă ca un Dumnezeu.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 12-06-2011

***

Am sărbătoare de cuvânt în mijlocul tău, poporul Meu, că eşti poporul cuvântului Meu, căci prin el te-am născut şi te-am aşezat înaintea Mea şi vin la tine cu sfinţii Mei, fiule, o, şi cine pe pământ mai are la masa sa oaspeţi ca şi tine, din cer oaspeţi şi din cer petrecere la masă pe pământ? Ceată de arhierei am în venirea Mea la tine şi intru cu ei în cartea cuvântului Meu cea din mijlocul tău şi au ei sărbătoare pentru arhiereul Meu cel făcător de minuni mari pe pământ cât a stat, făcătorul de minuni Nicolae. O, cât am pregătit Eu atunci calea acestui vas de trebuinţă Mie ca să se nască pe pământ şi să fac din el lumină între oameni! N-aveau copii părinţii lui din pricina sterpiciunii, dar le-am dat lor acest fiu şi atât, iar după ce el s-a născut a stat trei ceasuri pe picioarele lui de prunc abia născut când mama lui îi îmbăia trupul în covăţica lui de baie, şi a mărturisit el atunci statul lui în numele Sfintei Treimi între oameni povăţuitor şi de minuni lucrător şi mare mântuitor de păcate şi de nevoi a celor din vremea lui, dăruiţi din partea Mea cu acest luminător. Semne mari am arătat prin el peste biserică şi pentru biserică, şi am întărit prin el rostul zilelor de post, căci **acest copil nu sugea de la mama lui în zilele de post decât numai seara şi numai din partea dreaptă mereu al sânului mamei lui, iar zilele de post au fost pentru el împlinire neclintită până la sfârşitul trupului său.** Crescând mare, s-a supus învăţăturii Sfintelor Scripturi şi s-a păzit curat cu duhul şi cu trupul, păzindu-se în calea lui de partea femeiască, nevrând să aibă cineva din acestea vină din partea lui, şi aşa vedea el mereu pe Dumnezeu, căci ardea cu duhul ca şi Dumnezeu şi avea smerenie ca şi Dumnezeu, şi era el biserica lui Dumnezeu atât în vremea tinereţii cât şi în toată vremea lui pe pământ. I-am pregătit lui de cârmuitor vieţii lui pe unchiul său, arhiereu şi acesta, şi a stat el sub ascultarea lui cu toată supunerea, cu toată umilinţa, pe care o avea în fire încă de la naşterea lui, căci avea atâta smerenie şi atâta curăţenie şi dor şi foc în el, de se făcea el asemenea lui Dumnezeu şi Îl vedea pe Dumnezeu acest luminător şi mare i-a fost mersul printre oameni şi printre împăraţi şi printre slujitorii din vremea aceea şi mari minuni s-au scris pe pământ prin lucrarea lui cu Mine între oameni, căci mila de om era fără seamăn în el şi în lucrarea sa cea pentru om, iar Eu, Domnul, îl mărturisesc acum şi îl măresc pe el între sfinţi, că e

ziua lui de pomenire, şi iată, are cerul sărbători şi petrece în ele şi Se aduce prin ele serbare pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae, din 19-12-2011

***

Este scris în datini să nu mai mănânce carne neamul creştin până la praznicul Învierii Mele, iar după încă o săptămână să se oprească de la lapte, brânză și ouă. Iubirea părinților sfinți cea de la Mine a fost mare foarte atunci, și în toate vremile când Eu am avut sfinți în biserică, dar iubirea turmei a fost mai mică și atunci și apoi și acum, căci acum cei ce stau pe scaun de păstori nu mai iubesc dreptarul cel din părinți, căci **iubirea a fost și este numai a sfinților, numai a celor ce se sfințesc pentru Mine cu viață înaltă, cu post și cu rugăciune mereu, dând de la ei mâncatul și băutul și luând ei de hrană lor mâncare ca în rai, așa cum i-a fost de Dumnezeu împărțit în rai de hrană omului cel zidit de mâna Mea din pământ, și apoi dăruit cu duh de viață, din gura Mea peste el suflat.**

… O, cât de greu Mi-am întocmit Eu Mie biserică atunci prin ucenicii Mei, și apoi după ei prin urmașii lor ca să fie ea și să stea înaintea Mea pentru slava Mea! Neamul omenesc iubește carnea și ca mâncare și ca simțire și ca iubire, și greu Îmi pot Eu ridica biserică sfântă înaintea Mea și multă la număr, dintre fiii lumii culeasă Mie, iar părinții cei sfinți ai bisericii au căutat, cumva, să mai dezbare pe cei credincioși de mâncatul de carne, și al celor ieșite din carne, ca să simtă omul dulceața apropierii de Dumnezeu, de Cel sfânt, că mult aştept Eu pe om să fie el după chipul și asemănarea Mea, și **Mi-am ridicat în vremea aceasta pe poporul cuvântului Meu cel de acum și vin la el mereu cuvânt și îl învăț sfințenia mereu, și i-am cerut, și el Mă ascultă să mănânce așa cum i-am spus omului în rai, și să nu mai mănânce carne i-am spus, și nici pe cele ieșite din carne să nu le mai ia el spre hrana lui, căci Eu vin cu toți sfinții și îngerii la el pe pământ și grăim cu el și stăm la masă cu el,** și el știe că nici dacă mănâncă nu are câștig și nici dacă nu mănâncă nu are pagubă, și nu toți cei ce cred în Mine dintre oameni au această cunoştinţă, şi greu Îmi este să-l fac pe om să iubească pentru el ziua venirii Mele cu scaunul de judecată pentru fiecare om, căci **dacă ar iubi omul venirea Mea sau venirea lui la Mine n-ar mai mânca el carne în veac și n-ar mai mânca nici cele ieșite din carne, ci ar alege el de hrană lui pe cele ce le-am spus Eu omului în rai să-i fie lui spre hrană.**

O, nimeni nu știe de ce dau Eu să găsesc și să iubesc viața cea călugărească la cei ce o aleg pe ea de viață lor. Această viață, după adevărul ei trăită, este o viață fără de carne și fără cele ce ies din carne pentru hrana celui călugărit, căci așa viață îl călugărește pe om, și nu slujba și haina călugăriei, care se fac apoi judecată grea pentru cel ce se duce spre călugărie. **Mulți sfinți au ales viața cea cu adevărat trăită, post de mâncare și multă rugăciune a inimii și a minții lor, și i-a umbrit pe ei darul Duhului Sfânt și a dat lor Domnul duhul descoperirii spre așezarea celor de la El coborâte pe pământ pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu. O, mult am tânjit să am în vremea aceasta un popor postitor de carne și de cele ieșite din carne, ca să pot ridica cu el sarcina venirii Mele și Evanghelia împlinirii învierii morților, care aud în zilele acestea glasul Fiului lui Dumnezeu, cuvântul Meu cel de azi,** izvorât din gura Mea în mijlocul poporului Meu cel așezat de Mine acum întru întâmpinarea Mea cuvânt, căci vin cuvânt la el pe pământ în zilele acestea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Înfricoșatei Judecăți, din 19-02-2012

***

O, vin de la Tatăl cuvânt pe pământ ca să învăţ omul ce înseamnă post, ce înseamnă biserică, ce înseamnă mântuire şi să ştie el de la Mine apoi acestea. Când am venit acum două mii de ani mulţi M-au aflat şi M-au cunoscut şi M-au preţuit şi M-au iubit, căci Eu pentru ei am venit, nu pentru cei ce şi-au văzut pe mai departe de ale lor când Îmi auzeau glasul şi când vedeau faptele Mele cele mai presus de fire şi care Mă dovedeau de unde vin şi cine sunt întru venirea Mea cea de la Tatăl la om. Am zidit pe pământ prin credinţa lui Avraam, am zidit un popor al cărui părinţi au fost Avraam, Isaac şi Iacov, iar pe Iacov l-am numit Israel. Am lucrat apoi în mijlocul acestei seminţii multă binecuvântare, mult cuvânt din cer prin duhul proorociei, aşa cum lucrez acum pe pământ cuvântul Meu în mijlocul unui popor credincios Mie prin învăţătura cea din părinţi. Mi-am anunţat venirea tot timpul şi am spus mereu poporului Israel că voi veni şi că voi lucra şi că Mă voi slăvi şi că voi face ceruri noi şi pământ nou, şi am tot pregătit acest popor şi l-am tot povăţuit şi Mi-am tot pregătit firul venirii Mele, şi binecuvântare pe acest fir am rostit, şi M-am descoperit că voi lucra în mijlocul acestui popor când voi veni. Nu pentru altceva am deosebit pe acest popor Israel dintre celelalte neamuri de pe pământ, o, nu de altceva, ci numai pentru că Eu trebuia să vin pe pământ după cinci mii de ani de la facerea omului şi de la căderea lui din Dumnezeu apoi, căci Eu n-am zidit omul ca să moară, ca să cadă, ci **l-am zidit ca pe o casă a Mea şi am tânjit să Mă odihnesc în el apoi.** O, cum să-Şi fi arătat Dumnezeu faţa iubirii Lui, Fiinţa Lui cea din iubire plămădită dacă n-ar fi zidit El omul ca să-i dea iubirea Lui toată şi ca să Se facă cunoscut Dumnezeu? Atunci El S-a hotărât să facă cerul şi pământul şi toate câte sunt, şi apoi pe om, ca **să aşeze în el şi peste el iubirea Lui şi să-L mărturisească omul pe Dumnezeu iubire a sa şi izvor de iubire**. O, pentru aceasta a zidit Dumnezeu un popor al Său între neamurile de pe pământ pe vremea lui Avraam, Isaac şi Iacov şi neamul lor apoi. Cu multă măiestrie l-am scos pe Avraam din pământul său şi l-am aşezat în pământ nou şi am coborât peste el glasul Meu şi am rostit binecuvântarea Mea peste el şi peste seminţia Mea cea binecuvântată prin el. Am lucrat treaptă cu treaptă apoi calea venirii Mele în mijlocul poporului Israel, şi prin cuvânt rostit prin prooroci am tocmit venirea Mea pe pământ, coborârea Mea în trup de Fecioară ca să Mă nasc din ea copil al Tatălui şi al ei şi să cresc în mijlocul lui Israel, cel numit de Mine poporul Meu, şi să-Mi dovedesc obârşia şi dumnezeirea Mea în mijlocul lui, şi toate neamurile pământului ştiu de atunci şi până azi că Israel Mi-a fost popor şi că nu M-a primit când am venit şi că s-a sculat împotriva Mea prin cei mari de peste el şi M-au scos de la ei, M-a scos afară Israel din casa sa, căci s-a vrut el stăpân peste pământ.

O, neam ortodox, ia de la Mine cuvânt de veghe şi învaţă-te să-ţi păstrezi tărâmul şi taina şi datinile tale! Scoală-te la veghe, că toate dau să se strice de tot din pricina păstorilor plătiţi care stau peste tine, dar tu priveşte în sus la sfinţi şi la părinţi şi nu te lăsa mic sub mâna celor ce te înstrăinează de mântuirea ta, căci faţa vopsită nu e faţă de păstor. Păstorii tăi sunt sfinţii şi toţi cei ce se sfinţesc pentru Mine şi pentru tine, iar tu trebuie să iei bine seama ce faci, căci Eu te ajut să ştii şi să poţi, şi vin cuvânt la tine şi te povăţuiesc să ştii. **Jumătate din zilele săptămânii să le dai pentru sufletul tău şi să mănânci bucate de post după asfinţitul soarelui**, care-ţi călăuzeşte vremea zilelor şi a nopţilor ca să ştii tu măsura timpul, căci dacă nu va întrece credinţa ta pe cea a fariseilor şi a cărturarilor, care postesc de două ori pe săptămână, aşa cum se laudă ei şi care zic că fac fapte mari, nu vei avea nici tu în mijlocul tău împărăţia cerurilor, împărăţia sfinţilor, care s-au jertfit pe altar pentru credinţa ta prin ei.

O, se suie la Mine durere care usturăm, că pe mulţi îi vede cerul că postesc mult, dar cu trupul şi cu duhul umblă goi, umblă descoperiţi înaintea cerului şi a oamenilor, umblă după modă şi îşi aţâţă unii altora simţurile spre păcat, de care ei nu postesc. **O, trebuie post plăcut Mie de la cei**

ce dau să postească de bucate, că nu mâncarea sau nemâncarea îl va pune pe om înaintea Mea, ci viaţa sfântă a lui îl face pe el să fie moştean al cerului pe pământ. Trebuie hrană sfântă pentru suflet în vreme de post. Trebuie citiţi sfinţii care au cârmuit bine biserica. Trebuie lucru mai puţin cu mâna şi mult cu veghea cea pentru post şi pentru rugăciune de iertare a păcatelor, căci omul este rob păcatului.

O, neam creştin, o, neam ortodox, să mănânci cu sfială bucatele de pe masă în vreme de post şi în toată vremea, şi nu cu bucurie să mănânci, căci trupul stă împotriva duhului prin bucurii trupeşti, care se suie la suflet, şi este omul deprins să se bucure mâncând şi gătindu-şi să mănânce. Eu când M-am supus postului cel de patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, după voia Tatălui Meu, am fost în tot acest timp ispitit şi încercat de satana, dar Eu rămâneam în toată vremea ispitirii blând şi smerit, aşa cum se cuvine în zile de post, dar **omul postitor nu ştie îndeajuns ce este cu adevărat postul.** David era împărat şi se aşeza la mare veghe când postea, şi zicea: ***«Pentru cuvintele Tale, Doamne, eu am păzit căi aspre, ca să nu grăiască gura mea lucruri omeneşti»***. Zilele de post sunt pentru cei credincioşi după adevăr, dar blândeţea şi smerenia inimii trebuie să fie hrana sufletului postitor de cele trupeşti şi omeneşti şi mult hrănitor de cele cereşti, şi multă povaţă îi trebuie omului postitor ca să-i fie lui de folos jertfa cea pentru mântuirea lui, şi au sfinţii învăţătură dată de Mine lor pentru neamul ortodox, pentru cel după adevăr creştin, că **nu mai este biserică a Mea pe pământ decât ortodoxia cea trăită pe unde mai este ea trăită**, cea bine păstrată sub Duhul lui Dumnezeu şi bine păzită de duhul omenesc, căci altfel se strică neamul, se strică aluatul şi nu mai este bun. Minciuna e mare doamnă pe pământ şi au oamenii îngâmfaţi prin ea, au îndrăzneala să pună învăţătura lor cea strâmbă la îndemâna norodului ca să-l ducă spre minciună, şi iată de ce trebuia să vină Domnul pe pământ cuvânt! Nimănui să nu-i mai fie de mirare venirea Mea cuvânt pe pământ acum, căci Eu sunt Lumina lumii şi trebuie să lucrez peste întuneric şi să se vadă calea şi s-o cunoască oamenii, căci s-a astupat calea care duce pe om spre Dumnezeu, s-a astupat cu minciuna căreia i se zice adevăr. Eu însă vin şi fac lumină şi Îmi am locaşul în soare şi sunt ca un Mire Care iese din cămara Sa, precum este scris, şi soarele se bucură ca un uriaş care aleargă drumul lui, şi de la marginile cerului este ieşirea lui, şi oprirea lui până la marginile cerului, şi nu este cine să se ascundă de căldura lui, şi toată firea se bucură şi tresaltă de venirea Mea cu lumină peste pământ, cu râul Meu de cuvânt, care povăţuieşte pe om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credinţe, din 04-03-2012

***

Au aşezat sfinţii şi părinţii sărbătoare pentru cruce, pentru drumul spre înviere a omului care posteşte de bucate patruzeci de zile până la praznicul de înviere a Mea şi a lui, dacă şi el voieşte, şi mângâi acum, mângâi cu slava cuvântului Meu pe cei ce postesc de bucate în vremea celor şapte săptămâni de post, iar cei ce postesc aşa cum se cuvine, aşa cum am lăsat Eu, Domnul, prin sfinţi şi prin părinţii cei îmbunătăţiţi ai bisericii şi lucrători de la Duhul Sfânt peste ea, acelora le dau acum, la mijloc de cale, mângâierea Mea cea prin cuvânt şi le spun ca şi acum două mii de ani: ***«Cine va pierde sufletul său pentru Mine şi pentru Evanghelia Mea, acela îl va mântui»***.

O, ce păcat, ce păcat mare fac în vremea aceasta vânzătorii de carne şi de băuturi şi de mâncări oprite pentru vremea în care scrie post peste ea! Nu sunt preoţi şi arhierei cu durere pentru Mine şi pentru oameni ca să le spună tuturor cu mărire de cuvânt că nu este voie în ţară ortodoxă să se calce cu neorânduială peste vremea postului. Este scris în Scripturi că neam preacurvar şi păcătos este neamul care calcă peste datinile sfinte venite din părinţi, şi iată, se ruşinează

de Evanghelia Mea cei ce stau în numele Meu peste biserică şi nu le spun ei creştinilor să propăşească cu zile de post înaintea Mea pentru mântuirea lor. **O, păi cum să le spună dacă nici ei nu postesc şi mănâncă pe furiş de cei ce nu-i văd pe ei făcând aceasta?** Aceştia sunt necredincioşi, şi nici dacă ar învia cineva dintre morţi n-ar crede şi n-ar împlini ei cuvântul lui Dumnezeu şi al sfinţilor lui Dumnezeu, căci a înviat Lazăr, şi am înviat Eu, Domnul, şi tot n-a crezut Israel, care azi dă să-Mi facă altă zdrobire şi dă să conducă lumea spre lepădarea de Dumnezeu, ca să fie el dumnezeu peste pământ şi numai el, şi **numai banul, căci banul este blestemul creştetului lui, fiindcă pe bani a vândut pe Fiul lui Dumnezeu când S-a coborât din cer la el ca să Se lase răstignit de el, de poporul la care a venit ca să-i fie Mântuitor.**

O, cel ce nu posteşte de sinele lui, acela zadarnic posteşte de bucate în vreme de post, căci semeţia este cu omul cel fără de statornicie pe calea lui cu Mine, şi iată cuvânt cu înţelepciune în el, căci Adam a fost ispitit şi a fost biruit prin ispitire pentru că n-a postit, pentru că n-a ascultat să postească de sinele lui, iar **Eu, Domnul Iisus Hristos, am fost ispitit ca un om de către satana patruzeci de zile şi n-am fost biruit de el, pentru că am postit**, pentru că M-am aplecat Tatălui şi vremii încercării trimisă de El, şi am stat cu umilinţă înaintea Tatălui şi înaintea lui satana în acelaşi timp, şi nu ştia satana că Tatăl este în Mine, şi Eu în Tatăl sunt, şi de aceea biruinţa a fost a Mea prin umilinţa Mea cea înaintea Tatălui şi prin bărbăţia Mea cea pentru El faţă în faţă cu satana cel ispititor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci, din 18-03-2012

***

Luați aminte, voi, cei credincioși, și voi, cei necredincioși, și învățați de la Dumnezeu să vă feriți de păcat, căci plata păcatului nu vă ferește pe voi! O, intrați sub veghe, veniți la lumină și luați lumină și dezvățați-vă de faptele întunericului din voi! Când omul se vrea singur pentru faptele lui cele din el păcătoase, îl ia diavolul în primire ca să facă ascundere omul, și uită de înger și de Dumnezeu unul ca acela. Când se aleg doi, tot rău este, că e tot alegere și e tot cursă diavolească pentru cel neputincios care stă fără veghe, dar când sunt frați împreună trei și cinci și zece și mulți viețuind și dăruind unii altora jertfa lor cea cu iubire în ea, atunci binecuvântarea Domnului lucrează mult, și unii pe alții se veghează frații spre Domnul, dacă pentru aceasta se unesc ei laolaltă frați. **Rugăciunea cu postul de bucate lângă ea, acestea slăbesc puterea lui satana și a îngerilor lui, care mișună cu putere peste tot în văzduh și în om și între om și om, și iată povață pentru post, căci trebuie post de toate cele rele din om, nu numai de bucate, căci omul greșește mult prin minte, prin vorbire, prin inimă, nu prin mâncări și atât când e vreme de post.** Cei postitori, cuvioși și sihaștri, dădeau să se ferească de păcat în vremea cea cu post de bucate și dădeau și pe alții să-i ferească de păcatul din ei, și se duceau spre schivnicie în vreme cu post, căci ei știau că plata păcatului este grea, și luptau ei apoi cu toate puterile sufletului lor împotriva puterii trupului, care cere pentru el, și mulți din ei biruiau și dobândeau har peste har, și har vestit apoi, lucrând el spre vindecarea multora din cei ce căutau pe Dumnezeu, dar cei ce stau laolaltă în numele Meu pentru dragostea Mea în mijlocul lor, aceia se biruiesc unii pe alții împotriva celor dinăuntru ale lor și se ajută unii pe alții pentru statul lor împreună în numele Meu și pentru cele de folos sufletelor lor.

Se sfârșește peste opt zile vremea Postului Mare și **mulți din cei postitori de bucate au păcătuit cu gura spre vorbiri deșarte și spre folos diavolului și au păcătuit cu răutatea, cu încordarea de suflet și cu neveghea pentru iubirea de Dumnezeu,** căci dacă omul nu postește

pentru dragostea de Dumnezeu și postește pentru ca să-i dea lui Domnul prin zile de post izbândă în multe ale lui, o, un așa om nu are în el dragostea lui Dumnezeu, ci are nevoie de ajutor pentru el, și Domnul îi dă dacă el cere, dar dacă și el nu dă Domnului ceea ce așteaptă Domnul de la om, iubire din toată inima și sufletul și duhul lui, atunci zadarnic este postul omului, și se cunoaște că n-are în el dragostea lui Dumnezeu și se cunoaște că nu are har, ci are dragoste numai pentru el un așa om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri, din 07-04-2012

***

O, măi fiilor, dacă omul ar mânca numai cât i-ar trebui trupului și nu cât îi trebuie poftei trupului, care se face foame în trup, o, ar fi atunci altfel cu omul! Când omul se obișnuiește cu deasă mâncare el își înfometează trupul și și-l obosește de prea mult lucru pe care i-l dă pentru facerea mâncării, căci mâncarea cea gătită de om pentru gustul poftei și al limbii lui nu este prielnică zidirii trupului lui, căci iarăși este ea gătită de partea cea dinăuntru a firii trupului, după trebuința lucrării pe care o are el înăuntrul lui pentru mersul celor dinăuntrul lui, căci Dumnezeu a făcut minunat facerea trupului omului.

O, fiilor, pe toate cele de la Dumnezeu așezate voi să le iubiți ca pe niște învățători ai binelui vostru aici și pe vecii apoi. Iubiți postul, măi fiilor, căci fiii lumii nu-l iubesc, și nici cei ce nu au ce mânca nu-l iubesc și nu postesc aceștia nici cât postitorii cei care nu calcă peste rânduiala cea întreagă așezată peste ființa bisericii ca să fie ținută ea apoi. Cel ce iubește postul, acela iubește ascultarea și iubește sănătatea, căci sănătatea vine de la legea ascultării cea pentru ea. **Sunt mai cerești cei ce postesc cu sufletul și cu trupul și cu duhul,** căci acestea trei trebuie să trăiască în pace și într-o una lucrare a lor în toate câte le este împărțită lucrarea, așa precum Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Una sunt și una lucrare au, că nu poate fi dezbinare întru această Treime. O, tot așa trebuie să facă și zidirea trupului omului lucrarea sa, măi fiilor, și trebuie voință și îndemn și învățătură și dragoste mare ca să poată trupul așa, iar duhul frăției sfinte hrănește frații cei laolaltă cu roadele Duhului Sfânt, care se fac hrană cu putere întru cele ale trupului omului cel dinăuntru, și poate trupul pentru legea lui cea de la Dumnezeu zidită pentru el.

Acum așez cuvânt de binecuvântare cu putere pentru începutul și pentru mersul cel ceresc al vremii postului cu voi, fiilor. În acest timp voi să gustați din plin gustul rugăciunii, și prin care voi să cereți de la Dumnezeu cu zile de post voia Sa pe pământ și peste oameni așa cum cereți pentru voi, măi fiilor, căci suntem în mijlocul facerii lui Dumnezeu, și în care este așezată și lumea cu toți fiii ei, care nu-L iubesc pe Dumnezeu, ci iubesc duhul și faptele întunericului acestui veac, veacul lumii. **Voi însă sunteți pe pământ cu veacul lui Dumnezeu și aveți puterea de la Dumnezeu asupra veacului lumii ca să-l supuneți sub voi precum Eu l-am supus**, numai să știți voi să nu ieșiți din Domnul, măi fiilor, căci duhul lumii suflă peste tot cu grăirea lui. O, câtă veghe trează și mult lucrătoare trebuie pentru aceasta, iar Eu vă rog pe voi și vă învăț cu nădejde: **vegheați unii peste alții cu multă vedere, cu ochi mari să vegheați și să vă ajutați spre voia Mea în voi și să vă pedepsiți unii altora ieșirea din voia Mea când ea s-ar ivi cumva,** căci cei ce au fost luminați și au gustat învierea cea de la Mine, e cu neputință să mai fie moarte peste ei, ca nu cumva Eu, Domnul, să fiu ridicat iarăși pe cruce prin fiecare păcat săvârșit de cei ce-și pun viața lângă viața Mea înaintea Tatălui ca să fim frați.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, din 10-06-2012

***

Iată, vine acum pregătirea cea pentru începutul postului cel aspru cu trupul creștinului și trebuie învățătură pentru post, căci trebuie postit de păcatul fățărniciei mai întâi și de păcatul doririi de sine apoi, iar după aceea pocăință multă, și numai așa să se lucreze vremea postului cel pentru amintirea și trăirea patimilor Mele când Eu am fost să-Mi las trupul pe cruce răstignit și să plătesc așa în locul omului rătăcirea lui de Tatăl Dumnezeu. Pomenim așadar pilda vameșului și a fariseului, pe care Eu am așezat-o acum două mii de ani în cartea Evangheliei Mele de atunci, și tot poporul cuvântului Meu să deschidă bine ochii pe cuvântul acestei Evanghelii și să-l rumege mult și să se întrebe mult și să se îndrepte mult, căci păcatul fățărniciei se bagă peste om când găsește în el lipsa duhului umilinței.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica vameșului și a fariseului, din 24-02-2013

***

Este scris în ziua aceasta prin rânduială bisericească duminica izgonirii lui Adam din rai, ca să se trezească omul spre apropierea lui de Dumnezeu, şi nu să-L piardă pe Domnul, căci la început L-a pierdut omul pe Dumnezeu, L-a pierdut prin păcatul neascultării, dar mai întâi L-a pierdut prin păcatul trufiei, şi apoi prin neascultare, căci numai cel trufaş nu poate să asculte de la Dumnezeu, fiindcă trufia este păcat asupra lui Dumnezeu.

Omul care nu-L iubeşte pe Domnul este om trufaş, care ascultă de sine însuşi. Se cunoaşte cel trufaş, se cunoaşte prin iubire de sine, prin ascultare de sine însuşi, şi apoi faptele lui îl arată, aşa cum l-a arătat pe Adam fapta neascultării. **Iar în ziua aceasta părinţii cei sfinţi au pus la început rânduială sfântă peste biserică şi au scris să înceapă omul creştin şapte săptămâni de post ca să se pregătească pentru înviere**, să se înveţe cu aşteptarea învierii şi să lucreze pentru ea, că are nevoie de înviere omul.

O, trebuie să se supună omul, căci la început nu s-a supus, şi a murit prin neascultare omul cel de la început, iar acum trebuie omul să-şi lucreze învierea prin supunere înaintea Domnului, **trebuie să ţină post, căci la început n-a ascultat să ţină**.

O, trebuie reparată greşeala ta, omule. Neascultarea ţi-a adus căderea din rai, iar acum trebuie să facem întoarcerea. Ai ascultat de femeie şi n-ai mai ascultat de Dumnezeu. Când omul este atras de femeie, aceasta este pentru că femeia este atrasă spre bărbat din pricina neascultării de Dumnezeu şi a ascultării lui de femeie. O, vino spre trezire, omule! Flutură îngeraşii între cer şi pământ şi lucrează în ajutorul tău ca să te laşi de păcat şi să treci din trup în duh, căci trupul nu-ţi foloseşte la nimic, decât la despărţirea ta de Dumnezeu, omule.

Iată, vremea postului vine în ajutorul omului. **Postiţi de păcat, o, fii ai oamenilor! Postiţi de trup**, căci trupul îl trage pe om de la Dumnezeu, îl trage în cele ale trupului. Fiţi senini la inimă şi la faţă, ca nu cumva să se bucure diavolul de postirea voastră cea trufaşă. Fiţi tainici între voi şi Dumnezeu, căci Domnul le dă har numai celor smeriţi

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica izgonirii lui Adam din rai, din 02-03-2014

***

Acum vin în mijlocul neamului român, vin cuvânt grăit de însăşi gura Mea şi Mă aşez cu el în cartea Mea cea de azi şi grăiesc acestui neam în duminica aceasta de Florii şi-i spun lui aşa:

O, neamul Meu cel de azi, la care vin de la Tatăl, o, neam român, iată, iarăşi vin, şi vin la tine, că aşa a voit Tatăl cu tine şi cu Mine acum, pentru sfârşit de timp. Tu trebuia să fii neam pravoslavnic cu tot întregul tău şi cu toată fiinţa ta, cea pentru Dumnezeu hărăzită să fie pe această vatră acum, la sfârşit de timp, şi trebuia să se vadă bine această trăire a ta, căci credinţa fără fapte, fără trăirea ei în faptă, este scrisă necredinţă. **Mă doare că n-ai voit să semeni cu Mine şi cu sfinţii şi să posteşti de carne şi de lapte şi de ouă şi de peşte timp de cincizeci de zile pentru ca să te pregăteşti pentru cele sfinte ale Mele apoi şi pentru întâmpinarea praznicului Învierii Mele şi să fii neam pravoslavnic prin acestea.** O, Mă doare că nu vrei să asculţi de legea bisericească, de la sfinţi aşezată peste tine, şi de cuvântul Meu cel de azi peste tine, care te cheamă să Mă împlineşti cu viaţa ta, care te îndeamnă să fii drept cu Dumnezeu şi cu aproapele tău, cu fratele tău. Mă doare, Mă doare că stau în mijlocul tău grăind peste tine, şi tu trăieşti lumeşte de tot şi nu creştineşte pe vatra ta, în care, iată cine vine! Vine din cer, vine Domnul pe vatra ta, o, popor român, şi grăieşte cu tine, şi grăieşte din tine peste toate popoarele şi le îndeamnă spre cuvântul lui Dumnezeu, spre graiul gurii Mele, care vine să aşeze pacea între popoare. Nu precum le dă lumea să le dau Eu, ci pacea Mea dau să le dau.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor, Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 13-04-2014

***

O, ce mare minune s-ar ridica de pe pământ la cer dacă tot neamul creştinesc, tot neamul botezat ar vrea să nu calce, ci să ţină cu sfinţenie toate zilele de post, toate câte Eu, Domnul, am aşezat pentru oameni pe pământ prin sfinţi! O, greu Mă apasă neascultarea tuturor oamenilor, dar Eu îi strig şi le amintesc de legea Mea cea sfântă pentru creştini şi le spun că sunt patru posturi în an, şi ele trebuie să fie ascultate şi împlinite cu frică şi cu cutremur, căci altfel nu este bine pe pământ. **Nici unui neam de pe pământ nu i-a fost bine când n-a ţinut seama de aşezările din cer venite pentru neamul creştinesc ca să fie ţinute şi ca să pot Eu, Domnul, să am cu ei vieţuire şi ajutorare pentru ascultarea lor.** Orice necaz, orice ameninţare, orice lucru şi năvală diavolească se duc pe apa sâmbetei dacă postul şi rugăciunea lângă post sunt aduse Domnului **aşa cum este orânduiala lor,** căci Eu am spus tuturor: ***«Rugaţi-vă neîncetat!»***.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci, din 15-03-2015

***

Învățătura pildei de azi cere multă lucrare în omul cel dinăuntru al fiecărui creștin, **căci postul cel de pregătire sufletească și trupească nu are nici un preț dacă omul nu-și smerește inima și tot înăuntrul său, ca apoi să aibă duh vremea postului lui și faptele lui și purtarea lui în vremea cea pentru post.** Fiecare mai vede ceea ce nu este bun și frumos în el și în purtarea lui, dar dacă nu are de moașă înțelepciunea, viața și purtarea lui nu se îndreaptă. De aceea lucrarea umilinței să-și aibă întâietate în duhul omului, căci fariseul din pilda de azi n-a găsit îndreptățire pentru el la Dumnezeu, o, n-a găsit, și a rămas mai jos decât cel păcătos și nepostitor, dar care striga îndurerat după milă, făcându-se atât de mic, atât de pierdut cu viața și cu faptele vieții lui înaintea lui Dumnezeu.

O, fii ai cuvântului Meu, folosiți, fiilor, măsura înțelepciunii lucrurilor, și cu ea să cârmuiți plăcerea Mea în voi, și a voastră în Mine, căci sfințenia este tot ceea ce trebuie să învețe și să știe

și să lucreze cel credincios, iar Eu, Domnul, Îmi am locaş plăcut în el, și acela este cel ce Mă iubește și-Mi dă totul, tot dreptul, iar Eu sunt Domnul Dumnezeul lui și Mă slăvesc în el și prin el, iar altfel **poate posti și tot posti omul, dar dacă nu pot Eu să locuiesc în el, cui dă el jertfa sa**, și unde vrea să ajungă prin ea?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Vameşului şi a Fariseului, din 21-02-2016

***

O, voi, cei ce vă numiți creştini şi dați să postiți înainte de praznicul Învierii Mele, ascultați: Să postiți voi de bucate cât vreți de mult ca să vă vedeți împlinite dorințele voastre, pentru care postiți, **dar dacă nu postiți de pofta de păcat, și apoi de păcat și de femeie pentru păcat, o, zadarnică este toată jertfa voastră cu trupul. O, nu vă atingeți de femeie dacă vreți să postiți, că iată, de pâine poate omul posti, dar de păcat nu poate, iar diavolul are multe biruințe, că mult îl ajută oamenii.**

Voi, femei creştine, ascultați: Aşa a rămas păcatul. Femeia a păcătuit mai întâi, şi apoi l-a prăbușit și pe bărbat. **Dacă vreți să postiți post de bucate trebuie să postiți și post de păcate.** Bărbatul nu trebuie încercat. Femeia care se vrea cuminte nu trebuie să rămână ea numai cu bărbatul în încăpere, căci el își poate pierde cumpătul oricât ar fi de sfânt, și aceasta fiindcă nu e bine să stea femeia numai cu bărbatul dacă nu este aceasta de la Dumnezeu ascultare şi har de mare sfințenie și multă lucrare de Duh Sfânt, care ține departe pe duhul cel potrivnic lui Dumnezeu şi omului. Apa și focul când vin cu pedeapsă peste oameni, acestea sunt mai puțin primejdioase pentru sufletul omului decât femeia, de a cărei lipsă unii înnebunesc, și nicidecum nu se tem de această primejdie. O, vă învăț ca un Păstor, vă învăț ce înseamnă să postiți în vreme de post, că iată, se poartă prin biserici soroacele pentru cei adormiți, care aşteaptă salvare dacă plâng afară de împărăție din pricina necurăției lor, iar pentru cei de dincolo trebuie să lucrați curați toată jertfa cea pentru ei, dacă o aduceți la altar pentru pomenire. Toată lumea creştinilor ştie aceasta, dar este cineva care să și lucreze așa? Spun aceasta pentru că mulți se duc și caută pe cei pe care-i știu curați ca să le facă o prescură, un colăcel, o colivă, o mâncare de post, dar dacă ei nu stau curați de păcat, zadarnic aduc ei jertfă pentru cei ce plâng după ajutor de pe pământ pentru ei.

O, fiți înțelepți, voi, cei botezați cu botezul creştinesc, căci vin și vă păstoresc să postiți cu povață pentru post, căci altfel nu vine mântuirea. **Postiți de cuvinte care nu sunt ca în cer, postiți de semeție, de iubire de sine postiți și iar postiți,** căci aceste păcate nu vă lasă să-L urmați pe Domnul până la sfârșit sau până la praznicul Învierii Mele. **Postiți de păcatul urii, al învrăjbirii, al zavistiei, al certurilor pe cuvinte,** căci cine bagă zâzanie între oameni, între frați, aceia au iubire de sine și păcătuiesc pentru ea. **Și, în sfârșit, postiți de dorințe, că dorințele îl umplu pe om de nemulțumiri**, iar celor nemulțumitori li se ia și ce bruma mai au ca mulțumire, și nu este altfel cu dreptatea a toate, chiar dacă omului nu-i convine dreptatea când ea se arată împotriva nedreptăților omului. Eu, Domnul, vă îndemn la fapte pline de milă, după care să umblați ca să le lucrați și să le aveți ca și cum pe Domnul L-ați milui, numai să luați învățătura Mea, pe care azi v-o dau cu multă milă. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Înfricoşatei Judecăți, din 06-03-2016

***

O, trebuie rostit cuvânt peste cele rele de pe pământ ca să se oprească ele. Trebuie cu post și cu rugăciune și cu cerere la Dumnezeu să lucreze cei binecredincioși pentru această împlinire,

și să nu se mulțumească numai că sunt binecredincioși văzându-și de credința lor, că pe pământ e chinul cel mare al necredinței peste oameni și lupta cea împotriva lui Dumnezeu, chiar dacă oamenii nu știu că aceasta fac ei. **Este scris pentru toți oamenii botezați în botezul dreptei credințe, este scris vreme de post de șapte săptămâni, și nu a dezlegat Dumnezeu să se mănânce altceva în acest timp, decât cele ce sunt îngăduite în vremea postului.**

O, fii ai oamenilor, cum să vă numesc pe voi fii ai lui Dumnezeu, chiar dacă sunteți botezați în numele Meu, când voi nu împliniți cele cerute din cer pentru creștini, iar cu aceste neîmpliniri vă ștergeți singuri din familia fiilor lui Dumnezeu? O, vi se risipește viața în voile voastre, iar voia lui Dumnezeu strigă după voi ca după fiii rătăcitori.

O, pământ român, o, țara Mea cea de azi, Îmi scriu cuvântul cel din vremea aceasta pe vatra ta. Ești țara venirii Mele cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp. **Este scris în Scripturi despre tine să fii țara strălucirii, și vei fi, să știi că vei fi, că iată cum strălucește lumina cuvântului Meu din tine peste pământ și peste popoare și cum strălucești tu cu darul Meu de peste tine!** Rostesc cuvânt peste îngeri și peste sfinți să te ajute ei să fii curată, iar pentru aceasta trebuie să fii curățată, o, țara Mea de azi. Iată, te doare lucrarea curățirii, dar ce să-ți fac dacă nu asculți de poruncile lui Dumnezeu, care sunt tainele vieții și-ți înviază viața? O, cât aș vrea să te văd că iubești pe Dumnezeu! Să nu-Mi spui că Mă iubești. **Cine Mă iubește împlinește poruncile Mele date omului să le lucreze cu ascultare.**

O, ce frumoase sunt pentru om poruncile lui Dumnezeu, care-l fac frumos ca Dumnezeu pe om! Se tot vrea și se tot gătește omul ca să fie frumos, dar nu este frumos oricât s-ar găti. Se minte mereu bietul om prin toate dorințele lui, dar ca să se gătească frumos și cât mai frumos înaintea lui Dumnezeu, nu dă să caute omul. O, cum să caute el așa ceva când n-a învățat ce este frumosul și omul frumos? Nu este om mai frumos ca și cel ce se îngrijește de frumusețea lui cea pentru Dumnezeu și de iubirea lui pentru cei din cer.

O, ce frumoasă este suferința cea sfântă! Nu toată suferința de pe pământ este suferință sfântă. **Cea sfântă este cea pentru Domnul**, ca și cea care se naște în vremea postului de bucate, când fiul cel postitor nu poate posti cu bucurie în suflet, ci pentru că este scrisă vreme de post. O, bucuria înjumătățește sarcina pe care omul o poartă cu bucurie și cu gândul la biruința pentru care el trudește. Cum se poate aceasta? O, câtă vreme omul își iubește viața de pe pământ și și-o tot hrănește cu mâncăruri plăcute trupului și sufletului, nu se poate bucurie sfântă, care să-l însoțească pe cel nevoitor pentru Domnul.

Toți oamenii sunt bolnavi din pricina mâncării folosită și mâncată împotriva ascultării de Dumnezeu pentru mâncare. Dacă legile pe pământ aşezate peste oameni pedepsesc prin puterea lor pe cei ce le calcă, o, cum să nu cadă pedeapsă peste cei care calcă legile lui Dumnezeu orânduite oamenilor ca să le păzească și pentru ca să le fie lor bine, și nu rău? **Iată de ce sunt atâția bolnavi pe pământ!**

O, câtă bucurie are omul când mănâncă și bea! Fără acestea nu are el bucurie când se bucură. E drept, oare, aceasta între om și Mine? Sufăr ca un Dumnezeu de la neascultarea omului. E drept aceasta? Ar fi să-Mi dea și Mie omul bucurii, nu numai lui să-și dea. Să-l văd că postește vremea postului, să-l văd bucurându-se și pentru aceasta, să facă și pentru Mine bucurie, căci Eu am suferit mult și sufăr mult pentru bucuriile omului.

E vreme grea și primejdioasă pe pământ mereu, mereu. Când să postească omul cu strigare la Dumnezeu, dacă nu în vreme de primejdie și de jale și de greu fel de fel? **Vin dureri pe pământ pentru neascultare de Dumnezeu** și sunt mulți sub dureri și tot vin dureri, că singuri oamenii și le fac. Strigă la Mine oamenii în vremi de dureri, strigă să-i aud, dar strig și Eu la ei și le spun să nu-și mai lucreze dureri, că **nu Eu le dau dureri** ca să le și iau de peste ei apoi. **Ei singuri și le lucrează**, și tot ei să și le și oprească, să oprească lucrarea lor și să stea înaintea Mea în post și în rugăciune ca să le scriu apoi iertare pentru cele călcate de ei ale lui Dumnezeu.

Îi strig pe oameni, îi strig și Eu și le spun lor așa: **O, dacă vă iubiți copiii și vi-i voiți sănătoși și cuminți, nu le mai dați să mănânce pe cele neîngăduite în vremea cea peste care stă scris post, când nu se mănâncă decât bucate de post.** Nu sunt vinovate cele mâncate de ei în vreme de post, ci este vinovată neascultarea pentru vremea postului. **Nu mâncarea cea îngăduitoare îl face sănătos pe om, ci ascultarea cea pentru sănătate, aceasta este vindecarea pentru cei neputincioși și bolnavi, iar acum spun că omul trebuie să mănânce mâncare de rai dacă voiește să fie sănătos și să aibă putere.**

Îi strig pe oameni, îi strig și Eu și le spun lor așa: **O, dacă vă iubiți copiii și vi-i voiți sănătoși și cuminți, nu le mai dați să mănânce pe cele neîngăduite în vremea cea peste care stă scris post, când nu se mănâncă decât bucate de post.** Nu sunt vinovate cele mâncate de ei în vreme de post, ci este vinovată neascultarea pentru vremea postului. **Nu mâncarea cea îngăduitoare îl face sănătos pe om, ci ascultarea cea pentru sănătate, aceasta este vindecarea pentru cei neputincioși și bolnavi, iar acum spun că omul trebuie să mănânce mâncare[2] de rai dacă voiește să fie sănătos și să aibă putere.**

Toți oamenii care mănâncă, toți mor, dar nu mor toți cei care nu mănâncă la fel cu toți cei care mănâncă de toate ca și cei neascultători pentru cele ce trebuiesc mâncate. **O, mulți nu mai mor, și trec cu piciorul între cele ce se văd și cele ce nu se văd și sunt cu Dumnezeu la masă apoi**, dar taina aceasta este pentru cei sfinți și mult prea iubitori de Dumnezeu cu tânjirea și cu ascultarea lor, și așa am Eu, Domnul, popor tare, cu care ajut din cele cerești pe cei ce trudesc pe calea lor cu Mine și sunt ei fiii dreptei credințe, care nu de mâncăruri se bucură, ci în Domnul este bucuria lor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credinţe, din 20-03-2016

***

Suspin cu durere pentru fiecare om care Mă află de la voi și nu se lasă pătruns de puterea cuvântului Meu ca să-și aleagă el sfinţenia pentru trupul lui, căci **trupul creştinului trebuie să fie casă lui Dumnezeu**, iar altfel omul nu poate fi creştin, de vreme ce n-a învăţat deplin cum trebuie să fie omul ca să fie creştin.

Voi fi mai mustrător, voi fi mai drept, ca să-l pot Eu aduce pe om la voile lui Dumnezeu, căci greu se mai lasă omul de carne și de cele din carne ieșite, iar carnea îl îndobitocește de tot pe om și-i tot dă gust pentru păcat. Voi da semne peste cele cu care se hrănește omul ca să-l înfricoșez cumva, căci Eu iubesc mult salvarea omului și caut pe cât pot, cu toţii sfinţii

[2] ***„Apoi a zis Dumnezeu: "Iată, vă dau toată iarba ce face sământă de pe toată fața pământului și tot pomul ce are rod cu sământă în el.*** *Acestea vor fi hrana (bucatele) voastră.*" (Gen. 1/29.)

Mei caut să aduc pe pământ putere peste om și să-l aduc pe el la sfințenie și la nepătimire, ca să-l scap pe el de suferința care vine pe pământ pentru neiubirea de Dumnezeu a oamenilor, iar sfinții Mei Îmi sunt tot timpul ajutorul Meu, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-2016.

***

(*Va continua*.)

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)

(*Sublinierile cu* **caractere îngroșate** *aparțin redactorului*.)

(Vezi reportaj Noul Ierusalim . http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv)

Alte teme:

Acest cuvânt este râul vieţii
Adevărata biserică
Antichrist şi fiara apocaliptică
Ca fulgerul care iese de la răsărit, aşa este venirea Domnului
Ca în vremea lui Noe
Calul alb apocaliptic
Cartea Mielului
Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el
Cerul - scaunul de domnie, pământul - aşternut picioarelor - omul îndumnezeit
Despre botez
Despre chipul cioplit şi semnul crucii
Enoh şi Ilie
Focul apocaliptic
Împărăţia cerurilor nu vine în chip văzut
Împărăţia de o mie de ani
Învierea morţilor
Morţii aud glasul Meu
Necazul cel mare
Despre sfârşitul lumii şi Ziua Domnului
Nunta Mielului
Precum S-a suit, aşa şi vine, cu norii vine
Proorocul mincinos şi ecumenismul
Răpirea bisericii
România - Noul Ierusalim - Noul Canaan
Schimbarea sărbătorilor şi lepădarea de credinţă
Semnul Fiului Omului
Slava Domnului
Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii
Taina omului şi a femeii
Trâmbiţele apocaliptice
Venirea în chip văzut

Pe aceeași temă din alte surse:

Bucuria oaspeților la micul dejun. Tristețea îngerilor. Hrana corpului a sufletului și a spiritului.

1. Aproape că nu mai este necesar să precizăm că acest mic dejun a bucurat pe toată lumea extraordinar de mult, iar vinul le-a dezlegat limbile. Chiar și Jonael și Jairuth erau veseli și M-au rugat să-i ajut să se întoarcă acasă la ei, la Sihar, păstrându-și această stare de bucurie. Eu am fost de acord ca ei să se întoarcă bucuroși acasă.

2. Ei au spus însă: „Oh, Doamne! Că ești de acord este bine, căci nu comitem nici un păcat că suntem bucuroși, dar rămâne de văzut dacă vom putea să ne păstrăm această stare!"

3. Eu le-am răspuns: „Ei bine! Fie, veți putea fi fericiți!"

4. Dar îngerul care îi însoțea s-a întristat. Jonael a observat acest lucru și M-a întrebat care era motivul!

5. Eu am spus: „Îngerul vede foarte limpede că între o mare bucurie și păcat nu există decât o distanță foarte mică. El vede deja efortul pe care va trebui să-l facă atunci când vă va însoți acasă, pentru a vă feri de păcat; iată de unde vine tristețea de pe chipul său! Dați-i puțin vin să bea, poate vinul îi va mai lumina chipul!"

6. Jonael a întins îngerului o cupă de vin. Îngerul a luat-o și a băut-o până la ultima picătură. Cei doi oameni s-au mirat, căci nu mai văzuseră niciodată așa ceva!

7. Dar îngerul a spus: „Eu sunt printre voi de atâta timp, de ce nu mi-ați întins niciodată cupa?"

8. Jonael a spus: „Nu ne-am fi putut niciodată imagina, nici chiar în vis, că un înger ar putea gusta pe pământ din bucatele materiale!"

9. Îngerul: „Este ciudat; ați văzut totuși că Domnul tuturor Cerurilor bea și mănâncă. Și el este cel mai elevat și cel mai desăvârșit dintre toate spiritele. Atunci de ce noi, îngerii, care trebuie să acceptăm un corp pentru a vă sluji în lumea materială, nu ar trebui să bem și să mâncăm?

10. Dă-mi puțin pește și pâine și vei vedea nu numai că beau, ci și că pot mânca, fiindcă acolo unde Domnul poate mânca o hrană materială și îngerii pot acest lucru!

11. Jonael i-a întins îngerului un pește întreg, împreună cu o felie mare de pâine; îngerul le-a luat și le-a mâncat!

12.Îngerul a arătat astfel că un spirit poate mânca o hrană materială; Jonael l-a întrebat cum este posibil acest lucru, dat fiind faptul că, în fond, el nu este decât un spirit!

13. Îngerul i-a răspuns: „Ai văzut vreodată un mort care să bea și să mănânce?" Jonael a spus: „Nimeni n-a văzut vreodată așa ceva!"

14. Îngerul a spus: „Dacă un trup fără suflet și fără spirit, care nu mai este decât simplă materie, nu bea și nu poate mânca nici un fel de hrană, aceasta este chiar dovada faptului că **sufletul și spiritul ce locuiesc în acel trup sunt cele care mănâncă!** Cum trupul nu este decât auxiliarul sufletului (ca un fel de haină pentru suflet) și nu are nevoie pentru el însuși de nici o hrană, este clar că sufletul și spiritul sunt cele care își iau hrana din pământ, atât timp cât sufletul locuiește în acest trup și îl menține în viață prin faptul că îi dă trupului ceea ce îi prisosește din hrana sa. **Căci trupul, în realitate, nu consumă decât ceea ce îi prisosește sufletului (ceea ce sufletul elimină)**.

15. Dacă în omul material întrupat, doar sufletul este cel care își ia hrana din pământ atât timp cât rămâne în acest corp material, este normal ca eu să mănânc hrană pământească atât timp

cât, deși sunt un spirit, voi cutreiera pe acest pământ și atât timp cât voi fi chemat să vă slujesc în acest corp constituit din elementele aerului”.

Capitolul 207

Nefasta influență a dezmățului asupra sufletului. Moartea spirituală - consecință a lipsei de autocontrol. Despre adevăratul post. Nocivitatea mortificării făcute pentru a comunica cu spiritele. Trăiți și învățați-i pe ceilalți să trăiască la fel cum trăiesc Eu și cum vă învăț Eu să trăiții

1. Cei doi prieteni din Sihar și toți cei care au auzit explicațiile îngerului au făcut ochii mari de uimire, iar Petru a spus: „Doamne, ce a spus de fapt acest servitor al lui Jonael? Acest lucru pare foarte curios! Cum poate corpul să se hrănească cu ceea ce elimină sufletul? Oare are și sufletul un stomac și un anus?”

2. Eu am spus: „Îngerul a spus adevărul, așa este; iată de ce traiul în dezmăț face sufletul să fie atât de lacom de plăceri și înrădăcinat în materie. Sufletul este supraîncărcat de elemente nocive și corpul nu poate digera tot ceea ce trebuie sufletul să elimine, astfel încât poluarea sufletului subzistă în corp, pe care îl sufocă (sufletul rămâne murdar și de aceea chinuie trupul). Sufletul astfel tulburat nu mai găsește mijloacele de a elimina aceste deșeuri și viața lui nu mai este altceva decât impuritate, lascivitate și infidelitate, strânse la un loc.

3. Toate acestea incită sufletul la plăcere; el se lasă sedus din ce în ce mai mult și se abandonează și mai mult dezmățului și desfrâului, sfârșind prin a cădea în întregime pradă simțurilor și a deveni complet insensibil la cele spirituale. El se împietrește și devine în cele din urmă rău, mândru și orgolios.

4. Un suflet care trăiește astfel își pierde valoarea și, pierzând-o, devine mort din punct de vedere spiritual; el se apucă atunci să-și înalțe singur un tron din mizeria pe care ar trebui să o înlăture și sfârșește chiar prin a găsi demn de stimă și foarte onorabil faptul că este atât de infect!

5. Vă spun, toți oamenii care au pe acest pământ o îngăduință excesivă față de simțurile lor, își înfundă sufletul până la gât, până peste ochi și urechi, în straturi peste straturi de murdărie. Ei devin astfel, din punct de vedere spiritual, complet surzi și orbi și nu mai pot auzi, vedea și înțelege ceea ce i-ar putea salva!

6. Prin urmare, beți și mâncați cu măsură, pentru ca sufletele voastre să nu se îmbolnăvească și să nu-și găsească sfârșitul în propriile deșeuri!”

7. Petru, cu un aer gânditor, i-a spus atunci Domnului: **„Dacă este astfel, ca să nu mai avem îndoieli, înseamnă că trebuie să postim mai mult decât să mâncăm?”**

8. Eu am răspuns: **„Cel care postește la momentul potrivit face mai bine decât cel care trăiește permanent în viciu și dezmăț. Dar sunt posturi și posturi! Adevăratul post constă în a te păzi de toate păcatele și în a renunța din toate puterile la toate aceste lucruri lumești, în a-ți lua crucea pe umeri și a Mă urma fără să te temi să bei și să mănânci, dar evitând bineînțeles excesele care conduc la dezmăț; orice alt post nu are decât o mică valoare, sau nu are nici una**. „

(Extras din Marea Evanghelie a lui Ioan Vol.1, Cap. 206-207)

Marea Evanghelie a lui Ioan, VI/51

Domnul: „Corpul are nevoile sale, iar spiritul are propriile sale necesități. De aceea, nu putem spune că ne slăbim spiritul dacă avem grijă să ne întărim membrele și organele noastre.

Nu trebuie să credeţi că lui Dumnezeu îi sunt pe plac postul şi penitenţa pentru păcatele comise, făcute numai de ochii lumii exterioare! Dumnezeu îi iubeşte în primul rând pe cei care mănâncă şi beau cu recunoştinţă ceea ce revarsă asupra lor graţia Lui, întărindu-şi astfel puterea pământească pentru a munci apoi în beneficiul semenilor lor. Dacă omul păcătuieşte, el trebuie să-şi recunoască păcatul, să se căiască, să-l respingă, iar apoi să urmărească să nu-l mai comită pe viitor. Altfel spus, ar trebui să urmăriţi sincer să vă îmbunătăţiţi comportamentul.

Din păcate, există şi unii oameni care îşi trăiesc întreaga viaţă numai de dragul mâncării şi al băuturii. Ei nu se preocupă decât de stomacul lor, nu înţeleg porunca: 'Iubeşte-ţi aproapele', îi dispreţuiesc pe săraci şi nu-i primesc la uşa casei lor. Burţile lor veşnic pline nu îi ajută să înţeleagă suferinţa produsă de foame şi de sete. Aceştia sunt marii lacomi, beţivi şi desfrânaţi, care îşi supun în permanenţă trupul celor mai josnice pasiuni. Nici unul dintre ei nu va putea intra însă vreodată în Împărăţia lui Dumnezeu.

Acelaşi lucru este valabil şi pentru ipocriţii care postesc şi fac penitenţă, care aduc ofrande la templu, dar numai pentru a fi respectaţi de alţi oameni şi lăudaţi pentru faptele lor. În schimb, ei îi tratează pe ceilalţi cu toată condescendenţa, îi dispreţuiesc şi îi acuză de toate păcatele, evitându-i de departe, numai pentru simplul motiv că nu s-au lăudat public cu postul lor, că nu au făcut penitenţă sau că nu au adus la vedere ofrande la templu.

Dar Eu vă spun: aceşti oameni sunt o oroare în faţa lui Dumnezeu, căci inimile, simţurile şi intelectul lor sunt complet împietrite. Ei îşi judecă semenii fără pic de compasiune sau toleranţă, mătură la uşa vecinilor lor, dar nu observă murdăria din propria lor casă. O, adevăr vă spun, în ceea ce îi priveşte pe aceşti 'oameni sfinţi şi drepţi', cu măsura cu care măsoară ei acum li se va măsura şi lor în lumea de dincolo!"

Marea Evanghelie a lui Ioan, X/209

„Alimentele acceptate de stomac ca hrană pentru corp nu sunt atât de moarte pe cât par. **Orice aliment este alcătuit din trei părţi: una materială, mai grosieră, una eterică şi alta substanţială.** Partea materială este cea vizibilă, care poate fi simţită cu uşurinţă prin intermediul simţului gustativ şi al mirosului. Când alimentele şi băutura ajung în stomac, ele sunt gătite aici pentru a doua oară. Ca urmare a acestui proces, apar două componente principale: una materială şi grosieră, care este condusă de sânge ca hrană pentru corp, pentru organe şi membre, pentru intestine şi muşchi, pentru toate celulele corpului.

O a doua componentă, cea substanţială sau subtilă, este eliminată mai întâi la nivelul stomacului inferior, care este împărţit în 12 compartimente. Aici, ca urmare a unui proces de fermentare, substanţa eterică a hranei este separată de învelişul său material şi hrăneşte nervii. De aceea, ea este numită „nervul spiritual".

Componenta cea mai subtilă a hranei, care reprezintă adevărata substanţă a alimentelor (de care este detaşată prin procesul de fermentare), este direcţionată prin intermediul splinei către inimă, pe o cale particulară, unde este complet purificată şi hrăneşte sufletul omului. Rezultă aşadar că şi sufletul se hrăneşte cu acea parte din alimente care îi corespunde ca natură, fiind întărit cu această hrană exact la fel cum se hrăneşte corpul cu corespondentul ei material.

După ce componentele valoroase ale alimentelor hrănesc corpul, nervii şi sufletul, deşeurile care rezultă sunt eliminate din organism prin cele două canale specifice. Dacă omul este prea lacom sau mănâncă prea mult, procesele de digestie şi de eliminare sunt dezechilibrate în mod corespunzător. Din acest motiv, multe din elementele valoroase ale hranei, deopotrivă grosiere şi subtile, ajung în intestine. Fără a fi eliminate, ele trec prin ficat, splină şi rinichi, ajungând în cele din urmă în vezica urinară, unde fermentează din nou. **Ca urmare a acestui proces apar tot felul**

de boli, atât la nivelul corpului cât și la nivelul sufletului. În zilele noastre, oamenii își umplu stomacurile cu tot felul de delicatese, care conțin o mare cantitate de substanțe nefermentate (numite și spirite ale naturii, căci toate componentele substanțiale ale alimentelor sunt de natură spirituală), care ajung treptat să ia în posesiune întregul organism uman. Aceste spirite ale naturii se află într-o luptă continuă unele cu altele, generând tulburări care nu pot fi potolite decât cu ajutorul binecunoscutelor plante medicinale. Din păcate, acest ajutor nu este niciodată de prea lungă durată. **Singura soluție adecvată în acest scop este revenirea la modul de viață simplu și natural, la fel ca cel al strămoșilor de altădată, cu o alimentație simplă și moderată, astfel încât corpul să rămână sănătos până la o vârstă înaintată…”.**

Casa Domnului, II/245 (8-16)

Enoh, primul mare preot al umanității, i s-a adresat regelui convertit, Lameh din Hanoh, și anturajului acestuia: „Ascultați, omul nu trăiește numai cu pâine, ci și cu cuvântul lui Dumnezeu! Pâinea naturală vă dă o senzație de sațietate și vă hrănește, dar v-ați pus vreodată întrebarea: ‘Cum se face că această pâine mă satisface și mă hrănește’? Dacă veți căuta în adâncul ființei voastre, răspunsul va veni cu ușurință: ‘Datorită faptului că elementele naturale ale hranei își au și ele originea tot în cuvântul etern și atotputernic al lui Dumnezeu!’

De vreme ce chiar și în această formă solidă, cuvântul captiv al lui Dumnezeu satură și hrănește, cu atât mai mult o va face cuvântul viu, liber și nelimitat al Domnului!

Cu toții ne tragem din cuvântul lui Dumnezeu. **De aceea, în întreaga eternitate, nimic nu poate fi mai hrănitor și mai satisfăcător pentru noi decât cuvântul viu al lui Dumnezeu!** Omul nu trăiește numai cu pâine și cu alte alimente pământești, ci în primul rând trăiește cu cuvântul viu, născut direct din gura lui Dumnezeu.

Asta nu înseamnă că el nu ar mai trebui să pună gura pe pâine sau pe alimentele naturale, căci ele au fost create tot de Dumnezeu, care le-a mâncat alături de noi atunci când a luat forma Sa vizibilă. Important este să nu le transformăm însă într-o necesitate absolută!

Iată, această învățătură face și ea parte din ordinea divină! Iar eu vă spun: fiți moderați în ceea ce privește alimentația, căci ea ascunde o mare tentație… Atunci când mâncăm pâinea și fructele pământului, trebuie să fim foarte atenți să nu sufocăm spiritul nemuritor în învelișul său grosier! Acest proces poate fi observat cu ușurință în cazul copiilor lacomi, care ajung de regulă foarte înceți la minte, fiind incapabili să se mai preocupe de cele spirituale. În schimb, copiii mai temperați devin de obicei gânditori mult mai rafinați. Dacă acest lucru este evident în cazul copiilor, el devine încă și mai evident în cazul celor adulți, căci pasiunile lor sunt mult mai dezvoltate decât în cazul copiilor.

Hrana naturală presupune ingerarea unor elemente naturale. În mod evident, ele nu sunt de natură să se spiritualizeze singure în interiorul vostru, ci mai degrabă vă trag pe voi în jos, către lumea naturală. Cuvântul lui Dumnezeu înseamnă însă o hrană spirituală, care hrănește și întărește spiritul, atrăgându-l către viața eternă. Alimentele naturale hrănesc trupul, dar sufocă spiritul, pe care îl silesc să postească. În cazul alimentelor spirituale, deopotrivă trupul și spiritul au de câștigat. Spiritul devine mai puternic, simțurile sale se ascut și se rafinează, iar trupul devine mai suplu, modest și rezistent, la fel ca și hainele bine țesute, din fire subțiri, dar strâns împletite.

Alimentele naturale conțin de regulă spirite corupte. Dacă omul mănâncă o cantitate prea mare din aceste alimente, aceste spirite ajung să pună stăpânire pe spiritul lui, subminându-i ființa la fel cum fac viermii care rod la rădăcina unui copac, până când acesta se usucă și moare.

În schimb, hrana spirituală este pentru spirit ca un fel de ploaie vitală coborâtă din cer, care îl ajută să înflorească și să dea rod, fructul ei minunat fiind viața eternă”.

Marea Evanghelie a lui Ioan, X/182

Domnul: „Primii oameni respectau ordinea și simplitatea, așa cum i-a învățat spiritul Meu. De aceea, ei nu cunoșteau ce înseamnă boala. Cei mai mulți dintre ei atingeau o vârstă foarte înaintată fără a se îmbolnăvi vreodată, după care adormeau lin, iar sufletul lor se despărțea de trup fără teamă și fără durere.

Alimentația lor era mereu aceeași, și nu diferea de la o zi la alta. Ei se hrăneau îndeosebi cu lapte, pâine și fructe coapte. Aceste alimente le erau suficiente pentru întreaga viață. Setea și-o potoleau cu apă proaspătă de izvor.

Din acest motiv, nervii trupului lor erau hrăniți întotdeauna cu aceleași substanțe, complet benefice și nedăunătoare. În acest fel, substanțele impure și toxice nu le afectau trupurile și sufletele. De aceea, ei rămâneau tot timpul puternici și sănătoși, deopotrivă fizic și mental”.

Marea Evanghelie a lui Ioan, VII/85

Domnul: „Printr-un post corect și prin rugăciune, sufletul devine mai eliberat și mai spiritual; dar nimeni nu poate cunoaște fericirea supremă numai prin post și prin rugăciune. Acestea trebuie dublate de credința în Mine și de împlinirea voinței Tatălui ceresc, așa cum v-am învățat Eu și cum vă învăț și astăzi. Orice om poate cunoaște această stare supremă, fără să postească și fără să se abțină neapărat de la anumite alimente.

Oricine practică iubirea și dăruirea către aproapele său, postește. Postul lui este cel mai plăcut în fața lui Dumnezeu, conducându-l pe om până la viața eternă. Cine are mai mult, trebuie să dea mai mult; cine ar puțin, trebuie să împartă chiar și acest puțin cu semenii săi mai săraci. În acest fel, el va aduna comori în ceruri! Actul dăruirii este mult mai binecuvântat de cel al primirii.

Cel care dorește cu sinceritate să postească în fața lui Dumnezeu și a vieții eterne a sufletului, trebuie să se abțină să mai păcătuiască, din iubire față de Dumnezeu și față de semenii săi. **Căci păcatele sunt o povară pentru suflet, și este foarte greu ca sufletul astfel împovărat să se înalțe până la Dumnezeu.**

Cei care se complac în lăcomia lor – așa cum au făcut pe timpuri fariseii și alți oameni bogați – întorcând urechea lor oarbă către cei sărmani, păcătuiesc împotriva poruncii postului, la fel ca și adulterii și cei care se duc la prostituate.

Dacă trupul atrăgător al unei fecioare, sau chiar al soției altui bărbat, vă atrage și vă ispitește, întoarceți-vă ochii în altă parte și abțineți-vă de la plăcerile cărnii! Numai atunci se poate spune că ați postit cu adevărat!

Dacă cineva vă insultă și vă ofensează, iertați-l, mergeți la el și împăcați-vă. Numai atunci se poate spune că ați postit cu adevărat!

Dacă îi răspundeți cu bunăvoință celui care a greșit față de voi, și dacă îl binecuvântați pe cel care v-a blestemat, numai atunci se poate spune că ați postit cu adevărat!

Ceea ce intră în gură pentru hrănirea și întărirea trupului nu-l pângărește pe acesta, dar cuvintele care ies din gură, rănind, defăimând, calomniind, rostind obscenități, bârfind, blestemând, depunând mărturie mincinoasă, sau rostind tot felul de minciuni ori de blasfemii, toate acestea pângăresc sufletul omului. Cine rostește asemenea cuvinte încalcă postul, căci a posti cu adevărat înseamnă a te nega pe tine însuți în toate, a accepta povara ce ți-a fost desemnată și a Mă urma pe Mine, căci Eu Însumi sunt plin de răbdare și de bunătate.

Dacă cineva mănâncă cutare sau cutare pentru a-și potoli foamea, el nu face un rău nimănui. El trebuie să fie atent doar la calitatea alimentelor ingerate, pentru a nu se îmbolnăvi.

Marea Evanghelie a lui Ioan, I/207

Domnul: „Indulgența și risipa fac ca sufletul să devină senzual și materialist, epuizându-l mai devreme sau mai târziu. Corpul nu are nevoie de nici un fel de surplus, care rămâne la nivelul sufletului și îl îngreunează. Îngrozit, sufletul încearcă prin toate mijloacele să se elibereze de povara nedorită, luând-o pe căi ocolite, precum: diferite tipuri de lipsă de castitate, pasiunile trupești, adulterul, etc. Întrucât pasiunile de acest fel fascinează sufletul prin plăcerea pe care i-o oferă, el devine din ce în ce mai desfrânat, apelând chiar la o indulgență și la o risipă din ce în ce mai mare. În final, el devine complet senzual (material), iar în ceea ce privește viața spirituală – complet întunecat, împietrit și nesimțit, pentru ca în cele din urmă să devină orgolios, răutăcios și îngâmfat. Când sufletul își pierde complet valoarea spirituală datorită modului său de viață, murind practic din punct de vedere spiritual, el începe literalmente să construiască un tron pentru lăcomia sa, fiind chiar cinstit și respectat de alții pentru că este atât de lacom".

Marea Evanghelie a lui Ioan, VII/141 (15)
Domnul: „Dacă cineva a păcătuit, el ar trebui să se compare cu cel împotriva căruia a păcătuit, iar apoi să nu mai facă niciodată la fel. Și astfel, păcatele îi vor fi iertate. Numai prin rugăciune, post și penitență, păcatele nu vor fi iertate, dacă persoana în cauză nu se abține să le mai comită în continuare".

Marea Evanghelie a lui Ioan, IX/11 (11)
Domnul le-a recomandat celor pe care i-a vindecat de anumite boli grave ale stomacului: „Înainte de masă, căutați-L pe Domnul în inimile voastre, pentru ca El să binecuvânteze mâncarea și băutura pentru voi și pentru toate ființele umane. Căci El ascultă întotdeauna aceste rugăciuni. Și orice veți mânca, vă va întări și vă va hrăni corpul".

***

2 - Despre milostenie

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

... Iată ce spune Domnul: **faceți milostenie cât se poate de multă, iar păcătosului să i se ia, să nu i se dea.** Și iată, Domnul a spus: păcătosului să nu-i dați.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 12-07-1974
***

... Să ai milostenia. Aceasta e averea cerească: să bagi tot neamul tău în averea lui Dumnezeu. Tu cu milostenia îi răscumperi pe cei din baltă, pe cei din iad. Nu-ți folosește averea pământească. Milostenia răscumpără viii și morții din păcate. Milostenia, ai auzit?
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 16-08-1974
***

... Săraci din poporul Meu care primiți milostenie, să-Mi răsplătiți milostenia prin rugăciune pentru acela care v-a dat și pentru răposatul pentru care s-a dat. Nu fiți ca țiganii de la ușa bisericii, care cer pomană și care nu se roagă pentru cel care l-a miluit.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 14-01-1975
***

Fiilor, voi să dați pomană la cei săraci, căci bogatul da-că primește duce acasă la porc. Dacă-i place carnea de porc, să crească porcul cu mâncare curată, să poată lua și el cu lin-gura din mâncarea lui, dar când porcul scapă și mănâncă ori-ce murdărie, citiți ce scrie în sfânta Scriptură.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 29-09-1988

***

... Nu dați milă bețivilor, curvarilor, fumătorilor și celor ce-L hulesc pe Dumnezeu prin fărădelegi. Dați milă și celor din lume, dar numai celor care mai ascultă și mai primesc cuvântul lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 02-07-1992

***

O, fii ai oamenilor, luaţi în voi grăirea Mea de peste voi. Omul care ajută pe alt om în lipsurile lui, dar nu face voia lui Dumnezeu în trupul şi în duhul şi în sufletul său, acela este lipsit de cunoştinţa lui Dumnezeu. **Dacă fapta omului nu îndumnezeieşte pe omul care ia de la om, acea faptă este vremelnică.** Scris este în Scripturi: ***«Trupul nu foloseşte la nimic, ci Duhul este Cel ce dă viaţă».*** Se înşeală om pe om. Om pe om se desparte de Dumnezeu, căci tot pământul şi tot omul s-a umplut de fapte omeneşti care despart pe om de Dumnezeu, care-l fac pe om să-şi închipuie că face voia lui Dumnezeu. Dar Eu iarăşi rostesc cuvântul Duhului Sfânt şi spun: **dacă fapta omului nu îndumnezeieşte pe omul care ia de la om, acea faptă este întuneric, şi nu face lumină şi nu aduce rod pentru cer.** În zadar s-a umplut pământul cu faptele păgânilor, căci **cei ce nu împlinesc poruncile lui Dumnezeu, sunt păgâni pe pământ.** În zadar se fălesc oamenii cu fapte bune pentru oameni care nu fac voia lui Dumnezeu. În zadar, o, fii ai oamenilor, dacă mâinile voastre ajută pe făcătorii de rele, care fac aceleaşi răutăţi ca şi voi. În zadar, căci mâinile care dau şi care iau aşa, sunt mâini murdare şi nu este în ele miros de bună mireasmă pentru cer, căci Domnul iubeşte pe cei cereşti şi are milă de cei lipsiţi de cele din cer, nu de cele de pe pământ. În zadar sunt toate faptele voastre cele bune, o, fii ai oamenilor, că nu le faceţi pentru Domnul, şi le faceţi pentru oameni ca şi voi. O, dacă le-aţi face pentru cei ce împlinesc planurile Mele pe pământ, atunci ar fi să le lucraţi pentru Dumnezeu, Care trudeşte din greu pe pământ ca să-Şi aducă la împlinire vestirea Sa de cer nou şi de pământ nou şi de om nou, după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu.

Luaţi în minte grăirea Mea peste voi, o, fii ai oamenilor care lucraţi lucrare de hristos mincinos. **Cutremuraţi-vă de minunea glasului Meu care vine cu norii până deasupra grădinii cuvântului Meu, pământ nou în care locuieşte dreptatea lui Dumnezeu.** (*Vezi selecția tematică: „Precum S-a suit, aşa şi vine, cu norii vine”, - și pe edocr; jumpshare; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Lepădaţi din voi duhul minciunii şi uniţi-vă cu cuvântul Duhului Sfânt, care vădeşte făţărnicia cea ascunsă în omul minciunii veacului acesta, căci om pe om se desparte de Dumnezeu slujind duhului minciunii, şi tot pământul şi tot omul s-a umplut de fapte omeneşti care-l fac pe om să se creadă că face voia lui Dumnezeu pe pământ.

O, fii ai oamenilor, cel ce vine înaintea Mea în numele Meu, acela este prooroc mincinos, nu este Hristosul Tatălui, căci Eu vin ca un fur, pe neştire. Iată, am vădit făţărnicia cea ascunsă în omul minciunii veacului acesta, căci Duhul Sfânt vine din cer şi Se vesteşte peste pământ şi face căi curate spre toate inimile care vor lepăda minciuna şi pe omul cel vechi din om.

Eu aşa le-am spus la cei curaţi şi credincioşi Mie: ***«Dacă Mă iubiţi, veţi păzi poruncile Mele, şi Tatăl vă va da alt Mângâietor, ca să fie cu voi pururea, până ce voi veni din nou cu trupul între voi şi vă voi da veşnicia Mea, şi veţi fi asemenea Mie, că Mă veţi vedea cum sunt».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 07-06-1998

***

Fiilor, înviază morții la glasul cuvântului Meu. Numai cei semeți nu vor să învieze, dar vor sta aceștia vrând-nevrând înaintea Mea și se vor topi ca ceara, că Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și vin cu putere multă și cu mărire multă, precum este scris în Scripturile venirii Mele a doua oară din cer pe pământ, căci pământul este așternutul picioarelor Mele. Amin. În zadar zice omul că Mi-a luat pământul de sub picioare. **Curând, curând tot omul va vedea că e neputincios, și Mă va primi vrând-nevrând, pentru că Eu vin, și sunt îmbrăcat în haina judecății.** Amin. Dar pe voi, fii ai venirii Mele, v-am învățat mereu să vă feriți de judecata Mea făcând voia Mea înaintea Mea. Faceți milostenie multă, cât puteți de multă, că milostenia este candelă cu untdelemn, candelă aprinsă. **Dați-Mă pe Mine în dar la tot omul care întinde mâna după hrană din cer. Dați-Mă și la cel ce se rușinează cu Mine și nu întinde mâna decât pe furiș. Dați milostenie pe Dumnezeu la toți cei care nu vor hrana cea din cer**, căci Eu, Domnul, le dau pâinea cea amară a îngrijorării la cei nepăsători de suflet. Îi fac pe toți să se îngrijoreze la auzul cuvântului Meu, și se va aprinde foc de jur împrejur și va amenința pământul cu foc și cu judecată, dar țara Mea cu ieslea Mea în ea va fi tronul cuvântului Meu, din care curge cuvânt de foc mistuitor și curățitor peste om și peste pământ.

Dați milostenie pe Dumnezeu, fiilor vestitori ai venirii Mele. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu întru venirea lui Hristos, Fiul Tatălui, și Mă împart prin voi venire a Mea peste tot omul. Sun din trâmbiță. Cuvântul este trâmbița, iar Mihail, îngerul Meu, este îngerul darului Meu peste voi. Să ajungă cuvântul Meu de la o margine la alta a cerurilor și să ardă fărădelegea de pe pământ, căci fac cer nou și pământ nou, și om nou și drept între cer și pământ, iar semeția va cădea în adânc. Amin.

Vin cu vremea cea bună și veșnică pentru voi, vin cu vreme slăvită peste voi, fiilor, și se vor purta după voi împărați și regi, că la voi și cu voi va fi puterea Mea cea multă și slava Mea cea multă, și se vor tângui toți cei care nu v-au iubit pe voi din pricina Mea, și se vor jeli toți bogații care nu L-au miluit pe Dumnezeu, căci venirea Mea a strigat la ei, dar ei s-au ascuns sub bogățiile lor și s-au tras din calea Mea. Iată, scris este: ***«Vor zidi case și nu le vor locui; vor cumpăra țarini și nu le vor stăpâni; vor sădi vii și nu vor mânca din rodul lor».***

O, copii ai venirii Mele, sunt cu vremea cea din cer peste voi, veac fără de sfârșit, nu vreme ca pe pământ. Dați milostenia aceasta la cei care vor să se facă fii ai Tatălui, căci celor ce cred cuvântului venirii Mele acum, le dau putere să se facă fii ai Tatălui, fii născuți din Dumnezeu, din Cuvântul lui Dumnezeu, ca și voi, că scris este: ***«Morții vor învia la trâmbița Mea»,*** la cuvântul Meu care este cu voi chemând noroadele la viață de veac nou și veșnic nou. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri, din 07-04-1999

***

Vin cu înviere peste voi. Taina ființei Mele în om este hrana cu care vă hrănesc de atâta vreme. Ființa Mea dacă este în om, se vede că este, fiindcă Eu Mă ascund sub taină, iar cele ce se văd în om, sunt faptele Mele prin om, sunt ființa Mea în omul care Mă are în el. Aș voi să se

rușineze omul care crede că Mă are în el, să se rușineze dacă ființa Mea în el nu se vede că este. Aș voi să înțeleagă omul ce înseamnă Domnul în om. Omul credincios și umilit, omul sfânt cu mintea și cu inima și cu trupul, este locaș al tainei Mele, locaș în care Eu Mă sălășluiesc ca să fiu văzut din cel în care Mă sălășluiesc.

Vin cu înviere pentru voi. Vă învăț învierea, fiilor din porți. Luați și dați la cei săraci de înviere. Luați învierea Mea în voi, ca să fiți bogați și să dați la cei care nu au în ei înviere. Dar cum se dă această bogăție? E mare taină ceea ce Eu vă întreb acum. Cel ce nu are înviere, nu poate da ceea ce nu are. În zadar fac cei de pe pământ atâta vorbă, atâta pompă, atâta zarvă. În zadar zic că împart înviere cei ce s-au îmbrăcat în veșminte de sfinți și de preoți. Cel ce nu are în el înviere, nu are ce să dea, dar cel bogat în înviere, are, și dă înviere în jur.

O, sunt cu zilele învierii în cer și pe pământ. Cei din cer se bucură și dănțuiesc în sărbătoare de înviere, dar cei de pe pământ nu ating taina bucuriei învierii. Această bucurie este a sfinților, precum a fost și acum două mii de ani. Ceilalți, și atunci și acum, au împărțit și împart altceva, nu înviere; se bucură altfel, nu cu înviere. Omul se pregătește pentru el, nu pentru Mine, nu pentru înviere. Omul se gătește cu haine noi, cu încălțăminte nouă, cu mâncare bună și multă, cu muzică, cu beție, cu desfrânare, iar aceasta este sărbătoare fără Dumnezeu, nu sărbătoare de înviere. Iată, totul este vechi ca și omul, totul este mort ca și omul. Nici vorbă de înviere sau de sărbătoare de înviere sau de bucurie de înviere. În ziua învierii Mele ucenicii Mei s-au umplut de Duh Sfânt prin umilința care venise peste ei pentru învierea Mea. Eu i-am umplut apoi de înviere, și i-am trimis s-o împartă, iar ei au făcut cum le-am poruncit. Le făcusem hăinuțe noi, hăinuțe de Duh Sfânt; încălțăminte noi, sandale de apostolie; mâncare de înviere, cuvântul Meu cel plin de viață; cântare slăvită, învierea lui Hristos; vin nou, pus în vasele inimii lor, sfințite de credința învierii Mele; cumințenie și umilință. Așa au sărbătorit ei ziua învierii Domnului lor; așa, în loc de haine noi și de încălțăminte nouă, în loc de mâncare și de băutură și de muzică și de duh de bucurie desfrânată așa cum s-a învățat tot omul să sărbătorească sărbătoarea învierii Mele.

Voi, copii ai învierii, nu stați în voi fără înviere. Eu vin cu înviere peste voi. Luați și dați la cei săraci de înviere, iar Eu turna-voi peste voi îndoit, și de unde veți lua și veți da, se va înmulți și nu va seca. Dar cum se dă această înviere? Iată cum: învățați pe cei ce Mă caută să iasă de sub păcat. Amin. Cine nu iese de sub păcat, nu poate lua înviere. Eu nu pot lua chip în cel ce nu iese de sub păcat. Învierea este chipul Meu în om, firea Mea cea sfântă în om. Eu am fost în toate ca și omul ispitit, în afară de păcat. Așezați-vă zi și noapte cu lucrare de înviere peste tot sufletul care caută libertatea în Hristos. Păcatul, dacă nu-l alege omul, dacă nu-l iubește omul, nu are cum să-și facă cuib în trupul omului. ***«Cel ce voiește să fie cu Mine, să se lepede de sine»***, așa am zis, și am zis să aibă cruce, și să nu vină fără cruce după Mine. Am zis: cel ce vine, să aibă viață și înviere, și să nu vină după Mine fără viață, fără răstignire și fără înviere.

O, fiilor iubiți, am voit să fac din Mine și din voi, din lucrarea Mea cu voi, bucurie pentru oameni, dar oamenii au bucuriile lor, bucurii moarte, bucurii mincinoase, fiilor, dar acum nu au prilej de dezvinovățire. Eu am voit ca tot omul să ia înviere văzându-vă pe voi. Voi însă luați de la Mine și fiți bogați în înviere și dați la cei care cer, la cei care caută căutând la voi. Cel ce nu are înviere, nu poate să dea înviere. Să vină la Mine și la voi toți cei care caută înviere, că Eu vă dau ca să aveți și să fiți bogați și să dați la cei săraci de înviere.

«Cel ce are, i se va mai da, iar cel ce nu are, i se va lua și ce mai are», că așa stă scris.

Fiilor, învăţaţi de la Mine pe cei ce Mă caută, să iasă de sub păcat, ca să pot Eu lua chip în cel ce caută, după adevăr, viaţa Mea în el. Aşezaţi-vă zi şi noapte de veghe peste cei ce caută împărăţia cerurilor şi spuneţi-le că viţa de vie, dacă nu rodeşte, se taie şi se aruncă în foc. Viţa Domnului este cea care rodeşte pentru Domnul, pentru împlinirea Scripturilor zilei Domnului. Nimeni să nu trăiască pentru sine, ci pentru Domnul, şi altfel să nu se apropie să fie cu Domnul, că nu se poate aşa. Ridicaţi pe toţi cei ce se nasc din cuvântul acestei lucrări, ridicaţi-i deasupra trupurilor lor. Mintea şi inima omului să nu fie trup, ci să fie duh; duh ceresc, nu duh omenesc. Fericit este trupul a cărui minte şi a cărui inimă nu face din el locaş al demonilor, locaş al păcatelor, căci păcatul este demon, iar trupul omului cade pradă păcatelor minţii şi ale inimii omului.

Fiilor înviaţi, taina fiinţei Mele în om este hrana cu care Eu, Domnul, vă hrănesc pe voi de atâta vreme; este hrana învierii, hrană prin care omul înviază şi creşte în înviere până la venirea Mea. Vă binecuvintez pe voi cu înviere, pentru ca să lucraţi înviere peste toţi câţi vor fi ai Mei prin voi prin lucrarea învierii pe care Eu am coborât-o la voi ca să adun pe cei ce se aleg pentru înviere, pentru zilele învierii, pentru ziua venirii Mele. Amin. Cel ce nu ascultă cuvintele Mele ca să le împlinească, acela Mă lasă să vorbesc singur. Singur vorbesc, singur ascult, singur rămân dacă omul nu grăieşte cu Mine când grăiesc Eu cu el despre taina învierii lui. Cuvântul învierii să vă încununeze grăirea şi lucrarea, căci lucrarea Mea cu voi este cuvânt. Fiţi lucrarea Mea, fiţi cuvânt şi grăiţi cuvântând. Hristos Cuvântul este Cel ce vă porunceşte vouă: cuvântaţi cuvântul Duhului Sfânt, cuvântul care înviază! Umpleţi cerul şi pământul de cuvântul vostru care dă viaţă lui Dumnezeu în omul cel credincios! Iar celor ce nu cred, nu voi, ci Eu le spun: credinţa nu este a tuturor, iar cei ce nu cred acestui cuvânt, acelora nu le este dat să creadă. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sfintele Paşti, ziua a doua, din 12-04-1999

***

Oamenii slujesc oamenilor, nu Mie, că iarăşi zic: una este fapta bună pentru Dumnezeu, şi alta este fapta bună pentru om. Oamenii iubesc pe cei asemenea lor, şi nu pe voi, căci Eu am zis: ***«Veţi fi urâţi, pentru numele Meu»***. Voi însă bucuraţi-vă cu bucuria celor ce sunt ai Mei şi lucraţi peste tot omul, dar numai aşa cum vă trimit Eu. Nu vindecaţi pe cei ce nu iubesc vindecarea, nu daţi celor ce nu primesc. Eu dacă am venit făcând bine tuturor cu ce M-am ales? M-am ales cu cruce şi cu pălmuiri de la cei pe care i-am vindecat. Am ridicat pe slăbănog ca să-l vindec la apa vindecării, iar când Eu mergeam spre răstignire, el s-a sculat pe picioarele vindecate de Mine şi M-a pălmuit dându-se de partea hulitorilor Mei. Pe când era slăbănog cu trupul, nu putea să lovească pe nimeni, şi se ruga de oricine să-l poarte din loc în loc cu patul lui, dar când Eu am venit din cer în calea lui şi i-am dat în dar vindecarea cea mai presus de fire a trupului său, atunci el a lovit pe Dumnezeu cu braţul trupului său. Iată ce face omul cu darul întregimii trupului lui! Cine nu-L cunoaşte pe Dumnezeu, acela foloseşte în slujba duhului rău întregimea trupului şi nu se leapădă de cele ale trupului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica a patra după Paşti, a slăbănogului, din 02-05-1999

***

O, copilaşi cu care Eu Mă mângâi în durerile aşteptării, o, fiilor credincioşi, n-am ce să mai ridic spre pocăinţă, căci omul a întinat toate zilele, şi Mie nu-Mi dă nici o zi ca să Mă odihnesc şi Eu de durerea care vine de la despărţirea de Mine a omului. Pentru om toate zilele sunt la fel, toate sunt ale lui, dar tot ce este al omului e numai noapte, fiilor, noapte în miezul zilei, căci scris este:

«Omul se poticnește pe timp de zi, că e noapte pe pământ». O, numai păcat, numai noapte pe pământ, numai fărădelege, numai minciună, căci lumina omului este minciună. Mă plâng și Mă tângui, și plâng cu Mine sfinții și îngerii, că e numai noapte în calea venirii Mele. Nu mai văd să vin, și **iată, vin în vreme de noapte și e pustiu peste tot.** Voi însă rugați-Mă pentru venirea Mea, căci rugăciunea aceasta vă hrănește dragostea de Dumnezeu, dragostea care crește numai prin rugăciunea cea simțită cu inima, dragostea care luminează calea venirii Mele, fiilor, că e numai noapte pe pământ. Amin, amin zic vouă: voi întinde mâna și voi lovi în lumina cea făcută de om și Mă voi răzbuna pe facerea omului, că omul face numai minciună în tot ce face, și stă împotriva Mea cu semeție și zice că Eu nu pot, și că poate el. Eu pot mai mult decât el, dar ca să vadă că pot, trebuie să-i arăt că pot. Și îi voi arăta într-o clipeală, căci voi întinde mâna și voi cuvânta și voi nimici într-o clipă toată facerea pe care omul o face ca să stea cu ea împotriva puterii Mele. Vin din prooroci cu acest cuvânt, nu vin de azi. Azi îl rostesc din nou, că e vremea să-l și împlinesc, căci cupa fărădelegii s-a vărsat și prinde în calea ei fărădelegea. Dar cel ce voiește să vină după Mine, să vină. Să vină cel ce voiește să vină. Amin, amin, amin.

O, fiilor, o, fiilor, o, fiilor, nu vine omul. El stă lângă cele făcute de el, și acolo îl găsește venirea Mea. Nu mai trebuie să spună omul să cadă munții peste el, că nu cu gura strigă omul prăpădul peste el, ci cu toate câte face el împotriva lui Dumnezeu, și de aceea v-am spus Eu vouă că văduva cea săracă din Evanghelie se va vesti în toată lumea, odată cu Evanghelia Mea cea împotriva bogaților care sunt judecați de bogățiile lor, căci bogățiile lor se ridică împotriva lor și îi nimicesc, iar văduva cea săracă și banul ei judecă pe cei bogați care n-au pe Dumnezeu. Cei săraci sunt judecătorii bogaților, căci săracii dau lui Dumnezeu, și sunt iubiți pentru umilința lor, iar bogații își închid mâna, și sunt depărtați de la mila lui Dumnezeu, din pricina semeției lor. Omul își face case mari din bogății nedrepte, și își pierde mintea, nemaigândindu-se la răspunsul care va fi să-l dea lui Dumnezeu. Munca omului nu este cinstită, fiindcă nimic nu face omul pentru Dumnezeu. Moare omul muncind pentru el și pentru numele lui și pentru urmașii lui, și nimic n-are omul la Dumnezeu. Nu știe omul semeț ce este fapta cea bună pentru cer atunci când dă să se fălească cu faptele lui bune. Nu poate omul să facă faptă bună, și nu vrea să creadă că nu poate. **Fapta bună este atunci când omul Îl dă pe Dumnezeu omului, și apoi îi dă omului ajutor să-L aibă pe Dumnezeu.** Numai cel care face așa cunoaște ce este fapta bună cea pentru cer. În zadar îi dă omul pâine săracului dacă săracul acela nu are pe Dumnezeu în el.

Fiilor din grădină, voi sunteți cei care faceți bine lui Dumnezeu, căci v-am învățat, și voi ați știut ce este fapta cea bună. De unde să știe omul dacă nu învață de la Mine? Voi trăiți pentru Mine, voi lucrați pentru Mine, voi ajutați pe sfinți, căci cei ce s-au dat Mie cu viața lor și cu lucrul lor între pământ și cer, aceia sunt sfinții Mei pe pământ, și cu ei Îmi fac popor nou, Ierusalim nou și veac nou, că lumea și fărădelegile ei sunt veac vechi. **Dați-Mă pe Mine celui ce vine după Mine și după voi. Aceasta este milostenia pe care o puteți voi da celui care cere milă de la voi**, căci voi sunteți săraci de cele pământești, fiindcă omul în zadar are tot ce are el. Voi însă aveți bogăție pe Dumnezeu; voi Mă aveți pe Mine izvor de înțelepciune și de mângâiere și de ocrotire și de veșnicie peste voi, și vă dau veacul cel nou, ca să-l lucrați, fiilor, și să fie pe pământ veacul cel nou peste care Eu sunt Stăpân cu cele sfinte ale Mele în om.

Rugați-vă pentru venirea Mea, căci rugăciunea aceasta vă hrănește dragostea de Mine, fiilor. Rugați-vă cu inima plină de rugăciune, și sfântă să vă fie rugăciunea. Amin, amin, amin. O, ce este rugăciunea sfântă? Cine este omul care aduce Mie rugăciune sfântă? Deschideți gurița și

spuneți, că Eu ascult răspunsul vostru și îl așez înaintea celor care nu au înțelepciune, spre judecata lor. Amin, amin, amin.

– Rugăciunea sfântă este Duhul lui Dumnezeu Care Se roagă în om. Ea cere cu suspine pe cele sfinte, ca să se așeze peste omul care se roagă. Pe ea numai omul sfânt știe s-o ridice la cer, fiindcă rugăciunea sfântă îl ia pe om de pe pământ și îl duce în cer, acolo unde este comoara inimii lui. Dacă omul se roagă cerului pentru cele de pe pământ ca să le aibă, omul acela nu a pătruns cu mintea și cu inima taina rugăciunii sfinte. Nimic nu trebuie să-I ceară Domnului omul rugător, decât pe Domnul Stăpân peste ființa lui, iar cele de trebuință lui, sunt grija Domnului. Numai o grijă are omul care aduce lui Dumnezeu rugăciune sfântă: grija de a-I sluji lui Dumnezeu prin tot ceea ce lucrează el cu sufletul, cu duhul și cu trupul lui. Rugăciunea sfântă este cea care-L aduce pe Domnul locuitor și Stăpân în sufletul, în duhul și în trupul omului sfânt.

– Eu, Domnul, zic: amin, și pecetluiesc cuvântul vostru și îl pun de mărturie, fiilor, că v-am dat creștere sfântă, ca să lucrați la planul împlinirii împărăției Mele pe pământ cu voi și cu cei ce Mă au prin voi, că am făcut din voi porțile prin care cei mântuiți intră întru împărăția veacului nou pe care Eu, Domnul, l-am adus peste voi. Voi sunteți fiii veacului sfânt, că aceasta înseamnă veac nou, iar veacul nou este numai veacul sfinților, așa cum veacul vechi este numai veacul păcătoșilor, care și-au ales ca iubire și ca viață păcatul, zidul despărțitor între om și Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la opt ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-1999

***

Mare minune este să-Mi dea omul casa lui și viața lui. Casa omului e trupul lui, iar viața omului e lucrarea lui. Când omul se dă Mie, Eu vin și Mă așez în el și îl fac casă a Mea și stau în ea cu ale Mele și le înmulțesc ca un gospodar iscusit și le împart la săraci și dau să-i vindec de lipsuri ca să aibă cine mărturisi despre Mine și despre sfinții Mei care se fac casă Mie pe pământ. **Lipsurile omului sărac nu sunt pâinea și haina și banul. Acelea sunt lipsurile omului leneș, care nu vrea să lucreze nici pentru hrana lui, nici pentru haina lui.** Omul sărac este omul lipsit de Dumnezeu și de cele de la Dumnezeu. **Omul îmbogățit de Mine cu cele ale Mele este cel ce face adevărata milostenie când le împarte pe ele în jurul său. Cel ce miluiește este miluit, căci știe să miluiască.** Adevărata pâine cu care omul poate să miluiască pe om este pâinea cea din cer, pâinea cea pentru sfinți, hrana cea tare a sufletului.

O, mare minune este să-Mi dea omul casa lui și viața lui, și ca să fac Eu din el râu de apă vie precum Eu sunt. Nu cunoaște omul fericirea aceasta, că dacă ar înțelege omul această fericire, s-ar face râu din râul vieții și ar adăpa și ar hrăni și ar împodobi pe cei săraci. Cel ce miluiește, acela este cel miluit, dar dacă omul nu miluiește pe om cu această milă, de aceea nu are omul. Cine dă, lui își dă, căci izvorul nu seacă, și aceasta este taina izvorului care curge. Eu sunt izvor de viață și M-am dat cu ea, și dacă M-am dat, am viață și izvor de viață și Mă dau mereu, că așa este izvorul. Mă vărs peste pământ cu cuvântul vieții, cu taina vieții, și chem săracii să vină să ia viață și să aibă, și din belșug să aibă. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2001

***

I-aş da omului vindecare, dar i-aş da pentru Mine, nu pentru el. I-aş da ca să am și Eu ceva în el pentru Mine. Omul aşteaptă vindecare pentru el. **De ce să-i dau dacă nu i-o dau pentru Mine? De ce să-i dau dacă el nu știe să-I dea lui Dumnezeu după ce Dumnezeu îi dă?** Omul îi dă omului, și apoi își zice: „Am făcut milostenie". Așa a învățat omul să-I dea lui Dumnezeu; așa știe el că se dă lui Dumnezeu. **Nimeni nu poate să-I dea ceva lui Dumnezeu dacă nu se dă el mai întâi cu totul așa cum v-ați dat voi Mie, copii care aveți cu voi venirea Mea la voi.** Iubirea pentru Mine îl face pe om să nu se mai oprească pentru sine nici un strop, ci numai pentru Dumnezeu și la cererea lui Dumnezeu. Amin.

Voi pe Mine, fiilor, nu M-ați căutat aici, dar v-am căutat Eu acolo unde erați și v-am cerut. Cui v-am cerut? Vouă, fiilor, iar voi v-ați dat cu totul. Nu omului v-ați dat, ci Mie. Aceasta înseamnă mare înțelepciune, și Mă bucur să văd pe cineva venind la Mine așa cum ați venit voi. Dar iată, puțini știu acest fel de venire la Mine și pentru Mine.

Mulți ar voi să vină la Mine, dar pentru ei, nu pentru Mine, fiilor. La cererea Mea sunt prea puțini care ar da să vină, dar sunt mulți care dau să vină la cererea lor, la dorința lor. Eu când i-am pețit pe apostoli, M-am dus Eu după ei, iar cei ce vin așa, sunt cei mai iubiți. De ce sunt cei mai iubiți? Pentru că răspund chemării pe care le-o fac Eu pentru Mine ca să le dau slujbă în planul Meu cel de la Tatăl peste pământ. Fericit și iubit și prea iubit este cel ce Mă aude zicându-i: „Vino după Mine!", și el să vină, că de acela am Eu nevoie, și aceasta este iubirea cea pentru Dumnezeu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paşti, a slăbănogului. Sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe, din 06-05-2001

***

Milostenia este mare scăpare pentru cel ce o iubește, și omul nu trebuie să stea fără ea în nici o clipă. Dați-vă unii pe alții milostenie. Voi înșivă dați-vă unii altora cu cele ale Mele dinăuntrul vostru, că nu este o mai dulce milostenie ca aceasta ce v-o cer învățându-vă să fiți îndestulați de ea prin dăruire frățească, fiindcă cel ce se dă, are, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a zecea după Rusalii, din 12-08-2001

***

Să te scoli spre slava Mea cu tine, poporul Meu, şi să te faci tu sărbătoare a venirii Mele în toată vremea şi să fii frumos cu frumuseţea Mea şi s-o moşteneşti pe veci şi să le dai să mănânce din gura Mea la toţi cei ce se vor întoarce din căile lor cele rele, iar Eu să le zic lor: ***«Aceştia, morţi au fost şi au înviat, şi pierduţi au fost şi s-au aflat»***. **Să te ridici cu puterea Mea şi să Mă dai pe Mine omului milostenie,** că avutul tău este cuvântul Meu, mana cu care Eu te hrănesc pe tine ca să semeni cu Mine între neamurile de pe pământ, iar Eu să-ţi dau numele Meu să-l moşteneşti, că de atâtea veacuri Eu n-am mai avut popor cu care să grăiesc după cum Îmi este Mie lucrarea şi firea între Mine şi om. Dar iată, M-am întors cuvânt pe pământ la om ca să-Mi împlinesc Scripturile venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, şi să-i spun aceasta şi lui Israel cel după trup, care s-a îngâmfat peste neamuri cu averea lui cea de la Mine, cu numele lui lângă numele Meu. Dar Eu acum două mii de ani l-am învârtoşat pentru păcatul semeţiei lui şi i-am stat împotrivă venind de la Tatăl în chip tainic, născut din Fecioară, ca să-l vădesc cu nedragostea lui de Dumnezeu, şi atunci Eu l-am judecat pe el, după cum a fost scris în prooroci despre învârtoşarea lui şi despre lepădarea lui de Dumnezeu. Dar acum, după două mii de ani de rătăcire a lui, Eu, Domnul, Fiul Tatălui Savaot, îl strig să vină după Mine ca să nu fie pedepsit. Să vină să-i dau să mănânce din

cer şi să nu se mai încânte cu mâncare amară, cu slava lui cea de la semeţia lui, **căci curând, curând nu va mai fi om semeţ pe pământ, ci va rămâne un neam blând şi smerit, care urmează dreptatea şi pacea, după cum este scris în prooroci.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor. Sărbătoarea sfântului mucenic Haralambie, din 23-02-2003

***

Sărbătoresc în mijlocul tău pomenirea Evangheliei cuvântului Meu cel de acum două mii de ani, în care am grăit ucenicilor Mei despre împărăția Mea cu care voi veni pe pământ. Le-am spus lor: ***«Când va veni Fiul Omului întru slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile, și îi va despărți pe unii de alții și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele, de-a stânga. Atunci va zice Împăratul, celor din dreapta Lui: Veniți de moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii, că Eu am fost flămând și însetat și străin și gol și neputincios și închis în temniță, iar voi Mi-ați slujit de câte ori am suferit în cei prea mici ai Mei, căci Mie Mi-ați făcut acestea. Iar cei ce n-au făcut așa pentru cei prea mici ai Mei, Mie nu Mi-au făcut, și vor rămâne aceștia în locul cel gătit diavolului și îngerilor lui».***

Dar de ce grăiesc Eu atât de răspicat cuvântul Evangheliei care e pomenită azi în lucrare de biserică? O pomenesc și o numesc înfricoșata judecată, ca să-i arăt omului că nu voiește și nu caută să fie binecuvântatul Tatălui Meu cercetându-Mă pe Mine, Cel purtat de cei prea mici ai Mei pe pământ. Cei ce s-au făcut mari și atât de mari că stăpânesc pământul și pe tot omul de pe el, dintre aceia nu se mai găsesc din cei care să cerceteze și lipsurile celor ce sunt cei prea mici ai Mei. **Ai Mei sunt cei prea mici care suferă pentru că sunt ai Mei**, că zice omul mare: „*Să le dea Dumnezeu la cei ce sunt ai Lui*“. Dar iată înfricoșata judecată: Eu sunt cuvânt pe pământ, și pe tronul slavei Mele din mijlocul poporului român șezând întru slava Mea cu sfinții îngeri, cuvintez pentru toate neamurile pământului și îi așez prin cuvânt de-a dreapta Mea, și de-a stânga îi așez. Pe cei ce M-au cercetat și Mă cercetează cu credință când Eu, purtat de cei prea mici ai Mei, străbat cu cuvântul pământul ca să aduc pe el vestea împărăției cerurilor împotriva împărăției lui antichrist, omul fărădelegii, pe aceştia îi numesc binecuvântații Tatălui Meu și le spun să vină să moștenească pe cele strânse ale lor acolo unde molia nu le strică pe ele și unde furul nu le răpește. Amin.

Dar, poporul Meu, cui să spun Eu acest cuvânt al binecuvântării Tatălui Meu când tu, cel prea mic al Meu și cu care Eu port crucea venirii Mele a doua oară de la Tatăl, nu ești ajutat sub cruce? Eu te-am învățat să nu primești nimic în dar, și să lucrezi ca să mănânci, ca să bei, ca să te îmbraci, ca să te îngrijești, ca să te păzești de rău, iar omul să tragă spre munca mâinilor tale când Eu ies cu ea înaintea lui ca să-i vorbesc lui despre venirea Mea cu împărăția Mea și despre moștenitorii ei care adună în ea prin cei mai mici ai Mei, iar omul să ia de la tine și să-ți dea de la el.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica înfricoșatei judecăți, din 02-03-2003

***

O, fiilor copii care Mă aduceți pe pământ prin credința voastră în Scripturile Mele, și prin Mine, Cel ce am găsit sprijin în voi! Spuneți voi celor iubiți de Mine și de voi că Noi nu iubim pe om pentru că merită, ci pentru ca să se mântuiască omul, fiilor. **O, dacă omul nu ar uita aceasta nu s-ar mai semeți, ci și-ar birui trupul și ar cunoaște cu duhul lucrarea smereniei de duh,**

şi nu şi-ar birui trupul cu post de mâncare şi de păcate, că nu este post mai mare ca şi ascultarea de Dumnezeu, dar cine să-i arate omului această desăvârşită cale spre Mine, Cel ce sunt Învăţătorul lumii şi de la Care lumea toată ar fi să înveţe carte şi nu de la om, copii care cunoaşteţi pe Dumnezeu cu iubirea Mea din voi!? Şi de aceea iubi-vă-voi pe voi cu toate ale Mele cele din cer şi cele de pe pământ şi vărsa-Mă-voi în voi cu dragostea Mea ca să-l învăţaţi pe om să Mă iubească cu dragostea Mea din el şi nu cu dragostea lui de Mine, că rău Mă răneşte omul care-şi mărturiseşte dragostea lui de Dumnezeu când el nu are ascultare de porunca dragostei care spune aşa: ***«Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta şi din tot sufletul tău şi din tot cugetul tău şi din toată puterea ta şi, apoi, să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi».***

O, dacă omul ar împlini porunca dată lui de Dumnezeu, atunci el s-ar face asemenea lui Dumnezeu din toată inima şi sufletul şi cugetul şi puterea lui, şi aşa l-ar vedea pe el vecinul lui aproapele lui, şi aşa ar fi omul mărturisitor de Dumnezeu, purtător de cruce, urmându-Mi.

O, poporul Meu, adu-ţi aminte cum îl probez Eu pe omul care spune că împlineşte poruncile care ar fi să se cuprindă ele în dragostea cea pentru Mine şi nu în cea pentru el însuşi sau pentru slava lui şi nu a Mea. Când l-am încercat pe tânărul bogat care împlinea poruncile şi i-am spus apoi că dacă vrea desăvârşirea lui, să se lepede de sine, să-şi dea agoniseala la cei lipsiţi ca s-o aibă de comoară în cer, şi apoi să vină să se facă ucenic al Meu, căci numai aşa se desăvârşeşte întru totul omul care iubeşte cu totul pe Dumnezeu, atunci el a plecat întristat, căci avea multe avuţii. Iată, omul nu iubeşte pe Dumnezeu din tot sufletul şi inima şi cugetul şi puterea lui. Iată, omul nu poate să se lepede de sine ca să se facă ucenic al Meu, dar am spus ucenicilor care s-au temut când M-au văzut vorbind cu tânărul bogat că ceea ce este cu neputinţă la omul cel neputincios în iubirea cea desăvârşită, este cu putinţă la Dumnezeu, Care are grijă să-i pregătească omului inima şi sufletul şi cugetul şi puterea pentru ca să I le dea cu totul lui Dumnezeu şi pentru ca să fie al lui Dumnezeu omul şi nu al lui însuşi, căci trupul nu foloseşte la nimic, iar omul, bietul de el, numai pentru trup trudeşte, uitând de veşnicia sufletului şi a trupului lui care nu se pot despărţi aşa cum omul ar da să creadă că se poate când el este numai trup, săracul.

Iubirea de aproapele, nimic nu ştie omul de această taină şi despre lucrarea ei. **Nu ştie omul ce trebuie să-i dea aproapelui,** şi face cu aproapele său ceea ce face şi cu el însuşi, căci omul este numai trup, ca şi aproapele lui căruia îi dă omul ajutorare în nevoile lui **care nu au nimic legat acestea cu mântuirea omului şi a aproapelui său.** Cel mai mare adevăr în om este smerenia minţii şi a inimii, căci ea îl câştigă pe om lui Dumnezeu, şi omul se face ardere de tot înaintea Mea, împlinind din toată inima şi sufletul şi cugetul şi puterea lui iubirea lui Dumnezeu în el, iubirea care arde în om. Iubirea omului arde în om pentru om, iar iubirea Mea în el arde în om pentru Mine şi îl câştigă pe om pentru viaţă desăvârşită şi veşnică, şi **altceva nu înseamnă viaţă veşnică decât iubirea lui Dumnezeu în om**, iubirea care iubeşte arzând pe om, ca să rămână numai Dumnezeu şi să-L vadă tot aproapele omului pe Dumnezeu arzând ca focul în cel ce se lasă locaş al Meu în el. Amin.

O, nu este iubire de aproapele decât în omul care iubeşte pe Dumnezeu şi care tot aşa, tot ca pe sine însuşi îl iubeşte şi pe aproapele, făcându-l pe acesta să-L vadă şi să-L iubească pe Dumnezeu din toate cele ale lui care nu sunt din trup, ci **de la Dumnezeu şi pentru Dumnezeu în om. Amin.**

Locaş al slavei Mele între oameni îl face pe om smerenia de duh, şi omul se face asemenea Mie, blând şi smerit cu inima, ascultător şi împlinitor a tot cuvântul Meu, care este viaţa şi lumina oamenilor. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2004

***

Eu, Domnul, sunt Mântuitorul lumii, nu sunt Judecătorul ei, căci n-am venit să judec omul pentru păcatele lui, ci am venit să-l îndemn la pocăinţă şi la credinţă şi la mântuire din păcat, şi apoi la viaţă veşnică, mântuitoare de păcat peste om pe pământ, şi apoi cerul cel bun în el, împărăţia cerurilor în om, odihna Mea cea atât de dorită de Mine în om. Amin.

Mă fac cuvânt mântuitor peste grădiniţa cuvântului Meu din mijlocul neamului român, cuvânt care Mă împarte la oameni ca să fiu cu oamenii pe pământ, căci Tatăl Meu M-a trimis iarăşi după om, şi Mă fac cuvânt de mântuire din păcat peste om şi îl îndemn pe el la iubire de Dumnezeu şi de fiii lui Dumnezeu, căci Eu în ziua Mea de mărire voi veni cu toţi îngerii şi voi sta pe jeţul măririi şi toate neamurile se vor aduna înaintea Mea, de-a dreapta şi de-a stânga Mea la cuvântul cel rostit de Mine pentru cei buni şi pentru cei răi, şi atunci cei buni se vor alege la dreapta, iar cei răi, la stânga, aşa precum ciobanul desparte pe oi din capre, iar cei ce au cercetat pe unul dintre fraţii Mei prea mici, vor auzi atunci chemarea Mea: ***«Veniţi, binecuvântaţii Tatălui Meu şi moşteniţi împărăţia cea pregătită vouă de la întemeierea lumii»,*** iar cei ce nu i-au cercetat pe ai Mei, vor auzi atunci: ***«Mergeţi de la Mine în focul cel veşnic, care este gătit diavolului şi îngerilor lui».*** Amin.

O, nu ştie omul cărarea către Dumnezeu. El ştie că dacă dă celui scăpătat, celui cerşetor, celui ce nu are pe cele de pe pământ, îşi face prin aceasta loc lângă Dumnezeu, **dar nu este aşa**. Pe săraci îi are omul mereu cu el şi pe lângă el, dar pe Dumnezeu nu-L are omul şi nu se îngrijeşte de El, căci omul nu-L iubeşte pe Dumnezeu fiindcă se iubeşte pe sine chiar şi când întinde mâna sa ca să dea celui sărac.

Mă uit dintre sfinţi, Mă uit cu jale peste oameni şi îi aud că ajută bisericile, dar ei, săracii, nu ştiu că nu ajunge la Mine pomana lor, nu ştiu, bieţii de ei, ce înseamnă să ajute omul biserica. **Biserica este omul cel sfânt, care se leapădă de sine ca să se facă Mie locaş între oameni, iar cei ce merg spre unii ca aceştia învaţă şi ei calea spre Dumnezeu şi merg apoi pe ea. Biserica lui Dumnezeu este slujitoare a oamenilor pentru mântuirea din păcat, făcându-le lor lumină pe cale ca să vadă calea şi să apuce pe ea. Cei prea mici fraţi ai Mei, despre care Eu am spus în Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani, sunt cei ce seamănă cu Mine pe pământ, făcând ei voia Tatălui precum şi Eu o fac, şi iată, nu sunt fraţi ai Mei cei săraci şi lipsiţi care nu fac voia Tatălui Meu, ci doar aşteaptă ajutor de la om pomenind ei numele Meu cu buzele lor pentru ca să primească pomană de la om.**

O, e mare lucru să ştie omul să-şi facă rost de chemarea Mea pentru cei ce se vor alege de-a dreapta Mea în ziua Mea de mărire când toate neamurile se vor aduna înaintea Mea. Vin şi-l învăţ Eu pe om, căci sunt Învăţătorul omului şi sunt Mântuitorul lui.

O, omule doritor de mântuire, nu ştii să faci fapte de rai, căci **ca să intri în rai trebuie să faci voia lui Dumnezeu, nu voia omului**. Iată, tu nu mai ai învăţător ca să-ţi arate calea spre rai,

şi nici nu-ţi faci timp să cauţi învăţător peste viaţa ta, peste fapta ta. Vin Eu în calea ta şi te învăţ, numai să-Mi deschizi, numai să-Mi crezi cuvântul cu care cobor din Tatăl spre tine ca să te îndemn spre Dumnezeu. Cei ce M-au încuiat pe Mine în filele Scripturii, pe care o au pe masă oamenii, aceia Mi-au încuiat calea venirii Mele ca să nu Mă mai cunoască oamenii că vin cuvânt peste pământ, după cum este scris să vin şi să **Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu.** (*Apoc: 19/13*) Dar când aceştia vor auzi din gura Mea că Eu am fost acest cuvânt, cu care Îmi arunc sământă pe pământ, vor vedea, bieţii de ei, cât de mari s-au pus peste credinţa oamenilor şi cât de înşelaţi au fost prin îngâmfarea lor, prin netemerea lor de Dumnezeu, căci credinţa nu este a tuturor, ci este numai a celor ce se tem de Dumnezeu şi care au simţire mare pentru Dumnezeu în ei aşa cum a avut femeia samarineancă atunci când Eu am ieşit în calea ei, şi ea M-a cunoscut, în timp ce iudeii, în mijlocul cărora venisem de la Tatăl, Mă numeau un om rătăcit şi rătăcitor, hulitor de Dumnezeu, fermecător, desfrânat şi stricător de datini sfinte şi nu Mă cunoşteau că sunt Fiul Tatălui, Cel pro-orocit să vină pe pământ pentru mântuirea oamenilor.

O, nu are omul timp de Dumnezeu pe pământ, dar vin Eu şi îl învăţ pe om calea spre Dumnezeu.

O, omule, cei prea mici fraţi ai Mei, despre care Eu am scris în Evanghelia Mea cea pentru judecata lumii, aceia sunt cei ce te pot aşeza pe tine pe calea poruncilor vieţii, aşa cum şi ei s-au aşezat. **Tu pe aceia să-i cercetezi**, căci ei s-au lăsat în grija Mea ca păsările cerului şi ca florile câmpului, aşa cum Eu i-am învăţat pe fraţii Mei, care Mă urmau şi pe care i-am aşezat să stea înaintea Mea pentru lucrările Mele peste oameni, pentru împărăţia Mea ca s-o dea oamenilor care o vor pricepe pe ea şi o vor lua de viaţă a lor. O, iată cât de frumos se poate înţelege răspunsul cel bun pentru ziua când Eu, Domnul, voi sta pe jeţul slavei şi voi alege oile din capre, precum este scris!

Învăţaţi de la Mine, fii ai oamenilor! Căutaţi cu paşii voştri pe cei ce au lepădat de la ei pofta ochilor, pofta trupului şi trufia vieţii ca să fie ei ai Mei în mijlocul oamenilor care nu pot părăsi duhul lumii. Căutaţi pe cei ce s-au lepădat de ei înşişi ca să Mă iubească pe Mine şi viaţa Mea în ei înaintea oamenilor, şi luaţi pildă de la ei şi învăţaţi şi voi, căci **fericiţi sunt cei ce vor avea parte de învierea cea dintâi, căci asupra lor moartea a doua nu va avea putere**, precum este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica înfricoșatei judecăți, din 02-03-2008

***

... O, poporul Meu de azi, o, tată, te învăț taina milei, ca să nu greșești lui Dumnezeu prin acest simțământ. **Nu de necazurile sau de suferințele omului să-ți fie ție milă, nu, tată, nu, că nu-l duce la bine aceasta pe om, ci să-ți fie milă de lipsa lui Dumnezeu din om**, și pentru care vine peste el o mulțime de rele, căci singur și le cheamă, fiindcă unde nu este Domnul în om și cu omul după cum cere fața Domnului, acolo este plată de la ispititorul, iar ispititorul Îi cere Domnului voie asupra omului, căci faptele omului sunt împărțite și multe sunt pe placul diavolului, și duhul diavolului este folosit de om din pricina lipsei de Dumnezeu din el. Te învăț lucrarea milei, fiule. O, mila dăunătoare omului și aproapelui său nimicește tot ce ar mai rămâne pentru Dumnezeu în om, căci omul se apleacă spre om și Îmi dă Mie peste mână când Eu îi dau omului îndreptare sau ispășire prin suferință ca să nu-l las pe el cu totul plată satanei, care-i dă de lucru omului cel fără de lucru sfânt. **O, când tu îl ajuți pe cel căruia Eu îi trimit mustrare spre trezire, ce faci tu, omule? Ești mai bun ca Mine, tată? Îi faci tu mai bine aceluia? Ba din contra, îl faci să se**

simtă nedreptățit și nu-l lași în mâna Mea cea făcătoare când el greşeşte. Eu dau să-l scap pe om de păcatul trufiei și fac aceasta prin tot ce Eu îi trimit, căci trufia când este în om ea are capul ascuns ca să nu-i știe omul fața, dar Eu știu că toată căderea omului vine de la trufie și de la nepocăință, iar cel ce nu se poate umili împotriva trufiei, Eu, Domnul, dau să-l ajut aplecându-l spre suferință, spre neputință și spre ispășire, și tu ce faci dacă te apleci să-l dădăcești, să-l compătimești și să-l înțelegi în rătăcirea lui? Crezi, oare, că ajunge fapta ta la Mine când tu Îmi dai peste mână, când Eu lucrez pentru scăparea omului și pentru ocrotirea lui de moartea cea veșnică? O, când omul nu se umilește împotriva trufiei lui tu îi dai ajutor să nu se umilească și să se creadă meritos pentru aplecarea ta lui. O, ce nebunie, ce nebunie din amândouă părțile și ce păcat aceasta unul împotriva altuia! O, ce nebunie când omul nu vrea să știe ce înseamnă Dumnezeu și lucrarea Lui cea bună pentru om și ce înseamnă omul! Iată, nu este înțelepciune pe pământ așa cum era în Ioan Botezătorul. Se încrede omul în sine că este înțelept, că face bine omului, că mângâie pe aproapele său, că are dreptate împotriva altui om sau că e neîndreptățit, ca unul care stă bine întru toate înaintea Mea. El însă nu știe, săracul, că Mie Îmi place de cel umilit așa cum am fost Eu, de cel disprețuit, de cel răbdător și iertător prin iubire așa cum am fost Eu, și care nu poate pedepsi sau dușmăni pe cel dușman pe el. O, Mie Îmi place de cel care dă să-l trezească pe om spre pocăință, spre umilință, spre aplecare, și toate acestea spre salvarea omului, așa cum Ioan Botezătorul lucra pentru om. O, Mie Îmi place de cel ce lucrează ca Mine cu omul din pricina lipsei lui Dumnezeu din om. Cel lipsit de Dumnezeu în el însuși nu trebuie miluit, ci trebuie trezit spre aplecare și spre curățirea de el însuși, căci vai de cel ce are prieteni care țin cu el când el nu stă bine cu Dumnezeu! Vai de cel ce este păsuit pentru neorânduiala lui, căci unul ca acela moare, și este mort cel ce atrage luiși îndreptățire din părți și omoară viața celor ce îi trage la un gând cu el! O, Eu n-am făcut așa și nu așa l-am învățat pe om prin ceea ce am făcut pentru om, și de aceea am spus adesea: „citește, poporul Meu, Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani ca să vezi ce a făcut Domnul și ce faci tu, ca să vezi ce înseamnă Domnul și ce înseamnă fariseu înaintea Lui“.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-2009

***

O, n-a voit şi Irod să primească de la Ioan, Botezătorul Meu, iertarea lui şi salvarea lui din păcat, n-a voit, şi a rămas el de partea poftei păcătoase, care l-a ucis mereu pe el, până ce l-a adus înspre făgăduinţa cea rea, în care s-a prins pe neştiute, şi a trebuit el apoi să supună la tăiere capul lui Ioan. O, ar fi să se cutremure omul, căci pofta lui se preface şi se face păcat şi intră prin porţi în trup şi îl aduce pe om la păcatul trufiei apoi, păcat care-l conduce la făgăduinţe în vreme de beţie, şi apoi sufletul lui cade în cătuşe şi greu Mă mai primeşte dacă ar fi să vin să-l scap cumva, căci omul cu greu Mă cunoaşte şi cu greu Mă primeşte ca să Mă creadă şi să Mă urmeze. El este învăţat să cunoască păcatul şi să-l primească peste el, căci este din cele de jos omul.

Iată, Irod n-a primit pe aproapele său, pe cel ce a dat să-i facă lui bine, căci din pricina păcatului pe care-l iubea, el n-a iubit pe Dumnezeu, şi s-a iubit pe sine Irod şi de aceea iubea să poftească şi să se bucure aşa. **O, vai de cel ce pofteşte, că acesta ajunge în moarte pe această cărare! Omul pofteşte cu inima şi cu trupul apoi, şi se pofteşte om pe om din pricina slăbiciunii, împotriva căreia el nu se aşează să stea.** Sunt pline uliţele peste tot de oameni poftitori de om şi de păcat. Nu mai sunt locuri curate de păcatul din om. Pe la toate răspântiile pândeşte păcatul din om după alt om, **şi diavolul se odihneşte, că-i are pe toţi oamenii lucrătorii lui.** Cade

om în laţul altui om şi sunt mulţi care se prefac că-L au pe Dumnezeu şi că sunt salvatori pentru oamenii păcătoşi, dar oamenii lui Dumnezeu nu umblă aşa, nu umblă singuri oamenii lui Dumnezeu, precum nici Eu n-am umblat singur când M-a trimis Tatăl să umblu pe pământ după om şi să-l întorc la Tatăl pe om. Singur trebuie să umble omul numai când este el singur, iar când umblă printre oameni el trebuie să aibă însoţitori făcători de minuni, din cer minuni, nu din el, căci omul care-şi slujeşte poftei lui are pe diavol de Dumnezeu şi diavolul face şi el semne mincinoase, dar nu minuni, ci nimereli de-ale lui ca să-i înşele pe cei care nu-i ştiu lucrarea, şi omul cade în laţul altui om din pricina poftei lui, care se uneşte cu trupul lui şi se face diavol omul. **Dar Eu vin pe pământ şi dau de ştire că e vreme de mare fărădelege pe pământ, vreme cu păcat, şi apoi cu usturime pentru păcat şi mor oamenii în păcatele lor, şi Eu strig peste ei ca să Mă audă şi să-i vindec cumva, iar cel ce se ascunde de strigarea Mea, acela face ca Adam, care s-a ascuns de Mine din pricina păcatului din el, căci după ce el a păcătuit împotriva Mea şi a lui, a dat să se ascundă de la faţa Mea, şi auzind el umbletul şi glasul Meu, mai mult s-a ascuns, căci păcatul l-a înstrăinat pe el de Dumnezeu.**

O, e străin omul, e tare străin, bietul de el, căci se înstrăinează de Mine prin păcat şi umblă aşa apoi, şi cu cât aş da să-l strig pe cel apăsat de conştiinţa lui, cu atât el fuge şi se ascunde înăuntrul lui. Eu însă vin şi tot vin şi dau să Mă ating de inima lui cu cuvântul Meu cel de foc şi să-i dau nădejde de mântuire şi să-l iau în slujba Mea pe om şi să-i spun: ***«Iată, s-a atins de buzele tale şi va şterge fărădelegile tale, şi de păcatele tale te va curăţi».*** Amin.

Şi acum Mă scriu în carte cu porunca vieţii şi iarăşi îi aduc omului aminte de ea, porunca cea de la început şi pe care Eu, Domnul, şi Ioan, ucenicul Meu iubit, am înnoit-o prin rostire acum două mii de ani şi am zis: ***«Poruncă nouă vă dau: iubiţi-vă unii pe alţii cu iubirea lui Dumnezeu»***.

O, i-am spus omului: ***«Să iubeşti pe Domnul Dumnezeu, omule, să-L iubeşti din toată fiinţa ta, şi pe aproapele tău să-l iubeşti ca pe tine însuţi»***. Nu înţelege omul cum să împlinească el ceea ce i-am dat să lucreze, şi voiesc să-l povăţuiesc Eu pe el acum. **Izvorul Meu de cuvânt se face jar şi cărbune aprins ca să se atingă de inima omului şi să-l ia omul pe buze apoi, şi din mijlocul cetăţii strig şi îl chem pe om să Mă audă, şi îl strig în mijlocul cetăţii cuvântului Meu cel de azi, din mijlocul celor ce aud din gura Mea cuvântul Meu cel de foc ca să-l ia ei şi să-l arunce pe pământ şi să se aprindă acest foc şi să ardă păcatele din oameni focul cuvântului Meu**, căci diavolul a pus lege pe pământ păcatul. **O, vai lui, că vine nimicirea lui!** Amin.

O, omule înstrăinat de Dumnezeu, ţi-am spus ţie cuvânt încă de la început, cuvânt de foc, şi am scris cu foc pe piatră şi ţi-am spus să iubeşti pe Dumnezeu şi pe aproapele tău ca pe tine însuţi. Când Eu ţi-am spus să iubeşti pe Dumnezeu, am aşezat cuvânt lângă aceasta şi **ţi-am aşezat pentru împlinirea iubirii de Dumnezeu ajutor ţie pe aproapele tău, pe cel ce-ţi aduce ţie de la Mine porunca iubirii de Dumnezeu, căci fără cel trimis de la Mine în calea ta tu nu poţi să-L iubeşti pe Dumnezeu, căci Dumnezeu trebuie iubit cu ascultare şi prin ascultare, şi altfel nu este scară pe care să urce la Dumnezeu iubirea cea pentru El din om.** O, n-ai să vezi, omule tată, n-ai să vezi înţelepciune în om care să priceapă şi să înţeleagă această poruncă pentru iubirea de Dumnezeu a omului. **Omul îl numeşte aproape al său pe orice om. O, nu, că iată, se omoară om pe om prin pofta cea păcătoasă, care se face iad în om, iar porunca iubirii de Dumnezeu dă să-l facă Dumnezeu pe om. Omul nu poate fi aproapele omului, ci doar vrăjmaş mântuirii lui. Numai trimisul lui Dumnezeu spre om, numai acela este aproapele omului, numai omul**

îndumnezeit prin har, şi din care Dumnezeu Se revarsă cu sfinţenia Sa cea de sus, cu cele de sus, nu cu cele de jos înaintea omului. Ioan, Botezătorul Meu, un aşa trimis înaintea feţei Mele, un aşa mort faţă de păcat şi de necredinţa de pe pământ, numai unul ca acesta poate fi aproapele omului. Pe aceştia oamenii nu-i primesc, căci oamenii sunt învăţaţi cu cei dintre ei şi ca ei, căci s-a dus Ioan la Irod, care smintea poporul cu faţa fărădelegilor lui ca să-i înstrăineze de Dumnezeu pe oameni, şi i-a spus că nu-i este îngăduit să facă acestea pe care el şi le îngăduieşte, dar cei ce iubeau păcatul ca şi Irod, l-au tăiat pe Ioan de pe pământ, din pricina poftei, care se făcea trup în ei şi pe care ei şi-o îngăduiau cu viaţa lor.

O, omule înstrăinat de Dumnezeu, nu-ţi este ţie îngăduit de Dumnezeu să faci unire păcătoasă, căci trupul omului n-a fost făcut pentru desfrânare, ci pentru Domnul. O, fii cuminte şi nu mai fă păcat! Omoară-ţi pofta, că ea se face pedeapsa ta! Iubeşte pe aproapele tău, care vine la tine de la Dumnezeu ca să te aducă la Mine, la legea iubirii de Dumnezeu, şi numai aşa să te iubeşti pe tine însuţi, iar altfel nu, căci altfel îţi lucrezi moartea, şi nu iubirea cea din Dumnezeu. Nu uita că Dumnezeu este împotriva păcatului şi a uşurătăţii cea de la păcat! **O, nu uita că păcatul aduce moartea şi este chiar moartea, iar moartea nu cunoaşte lumina şi nici ruşinea cea pentru faptele ei! Eu sunt lumina lumii, Eu, şi cine merge după Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieţii.** E vremea osândirii păcatului, vreme vestită de proorocii cei de demult şi care au avut în ei vederea lui Dumnezeu, Duhul lui Dumnezeu, Duhul Care grăieşte azi cu tine, omule înstrăinat de Dumnezeu. O, nu te mai ridica împotriva Mea şi a ta ca Irod, care n-a iubit şi n-a primit pe aproapele lui, pe cel care venea de la Mine ca să-i facă lui bine! N-ai pe nimeni aproape al tău, n-ai, tată, n-ai, şi tu nu ştii ce şi cine te înconjoară pe tine, căci omul are nevoie de om pentru nevoile şi poftele lui, şi nu caută la Dumnezeu omul. **O, primeşte-Mă când bat! Primeşte-l pe aproapele tău şi nu-l primi pe om,** căci omul este neputincios ca şi tine şi n-are ce să-ţi dea! **S-a învăţat diavolul să ia chip de om postitor şi nevoitor ca să-l crezi tu pe el, dar Dumnezeu nu lucrează niciodată fără de ucenici lângă trimişii Săi la tine.** Ioan avea ucenici când a ieşit ca să fie văzut după cum era în Scripturi proorocia pentru arătarea lui între oameni, şi Mi-a dat Mie pe ucenicii lui şi nu şi i-a păstrat lui, şi am lucrat Eu cu ei apoi, şi au lucrat ei pentru Mine pe mai departe cu ucenici lângă ei, cu cei asemenea Mie şi lor cu lucrul lor între oameni, şi nicidecum cu duhul uşurătăţii cum dă diavolul să se îmbrace în om acum şi să se arate în numele Meu peste oameni şi prin oameni. **O, iată cum vin Eu cu sfinţii spre tine şi cum mărturisesc ei de lângă Mine ţie lucrul Meu între oameni.** Iată glasul lui Ioan, Botezătorul Meu, cel care a mers la Irod ca să-i spună că duce poporul în înstrăinare de Dumnezeu, căci fapta fărădelegii săvârşite din vârf, se face pildă rea pentru cetate, se face duhul morţii printre oameni apoi. Amin!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-2010

***

Lucraţi pe cele binecuvântate, fiilor, şi cu ce măsură veţi măsura, cu aceea vi se va măsura, dar lucraţi ca Dumnezeu, o, fiilor! O, uitaţi-vă la faţa Mea şi căutaţi să fiţi după chipul şi asemănarea Mea, căci Eu M-am arătat între oameni când am coborât de la Tatăl pe pământ şi M-am făcut om! **Faceţi milostenie cu cele ale Mele din voi şi daţi-Mi faţă în om, fiilor! O, daţi cuvântul Meu oamenilor, căci Eu, Domnul, le spun lor aşa:**

Veniţi de luaţi lumină! Veniţi şi învăţaţi chipul şi asemănarea Mea! Nu vă mâniaţi, nu vă răzbunaţi unii pe alţii, ci iubiţi ca Dumnezeu, căci iubirea rabdă îndelung şi rămâne

pe veci, ca şi toţi fiii ei. Iubiţi pe cei ce nu vă iubesc, căci la aceia le lipseşte iubirea şi daţi-le voi ca să aibă şi ei, şi le lipseşte Dumnezeu şi daţi-le voi ca să aibă şi ei, şi veţi fi binecuvântaţii Mei în ziua slavei Mele şi vă voi chema de-a dreapta Mea să fiţi. Iubiţi pe Dumnezeu, şi tot aşa să-i învăţaţi şi pe semenii voştri, şi veţi fi scrişi cu cei milostivi. Faceţi pace între om şi Dumnezeu, şi veţi fi scrişi cu cei ce lucrează pacea, şi, în sfârşit, fiţi credincioşi, şi veţi fi scrişi între fiii vieţii. Amin.

Veniţi de luaţi lumină! Veniţi la muntele înţelepciunii Mele şi luaţi, şi fiţi bogaţi cu credinţa în venirea Mea cea de azi după om şi cunoaşteţi vremea, căci însăşi vremea şi semnele ei vă învaţă s-o desluşiţi şi s-o cunoaşteţi şi să credeţi apoi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica înfricoşatei judecăţi, din 27-02-2011

***

O, neam ortodox, ia de la Mine cuvânt de veghe şi învaţă-te să-ţi păstrezi tărâmul şi taina şi datinile tale! Scoală-te la veghe, că toate dau să se strice de tot din pricina păstorilor plătiţi care stau peste tine, dar tu priveşte în sus la sfinţi şi la părinţi şi nu te lăsa mic sub mâna celor ce te înstrăinează de mântuirea ta, căci faţa vopsită nu e faţă de păstor. Păstorii tăi sunt sfinţii şi toţi cei ce se sfinţesc pentru Mine şi pentru tine, iar tu trebuie să iei bine seama ce faci, căci Eu te ajut să ştii şi să poţi, şi vin cuvânt la tine şi te povăţuiesc să ştii. **Jumătate din zilele săptămânii să le dai pentru sufletul tău şi să mănânci bucate de post după asfinţitul soarelui**, (*Lunea, miercurea şi vinerea, n.r.*) care-ţi călăuzeşte vremea zilelor şi a nopţilor ca să ştii tu măsura timpul, căci dacă nu va întrece credinţa ta pe cea a fariseilor şi a cărturarilor, care postesc de două ori pe săptămână, aşa cum se laudă ei şi care zic că fac fapte mari, nu vei avea nici tu în mijlocul tău împărăţia cerurilor, împărăţia sfinţilor, care s-au jertfit pe altar pentru credinţa ta prin ei.

O, se suie la Mine durere care ustură, că pe mulţi îi vede cerul că postesc mult, dar cu trupul şi cu duhul umblă goi, umblă descoperiţi înaintea cerului şi a oamenilor, umblă după modă şi îşi aţâţă unii altora simţurile spre păcat, de care ei nu postesc. **O, trebuie post plăcut Mie de la cei ce dau să postească de bucate, că nu mâncarea sau nemâncarea îl va pune pe om înaintea Mea, ci viaţa sfântă a lui îl face pe el să fie moştean al cerului pe pământ**. Trebuie hrană sfântă pentru suflet în vreme de post. Trebuie citiţi sfinţii care au cârmuit bine biserica. Trebuie lucru mai puţin cu mâna şi mult cu veghea cea pentru post şi pentru rugăciune de iertare a păcatelor, căci omul este rob păcatului.

O, neam creştin, o, neam ortodox, să mănânci cu sfială bucatele de pe masă în vreme de post şi în toată vremea, şi nu cu bucurie să mănânci, căci trupul stă împotriva duhului prin bucurii trupeşti, care se suie la suflet, şi este omul deprins să se bucure mâncând şi gătindu-şi să mănânce. Eu când M-am supus postului cel de patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, după voia Tatălui Meu, am fost în tot acest timp ispitit şi încercat de satana, dar Eu rămâneam în toată vremea ispitirii blând şi smerit, aşa cum se cuvine în zile de post, dar **omul postitor nu ştie îndeajuns ce este cu adevărat postul.** David era împărat şi se aşeza la mare veghe când postea, şi zicea: ***«Pentru cuvintele Tale, Doamne, eu am păzit căi aspre, ca să nu grăiască gura mea lucruri omeneşti»***. Zilele de post sunt pentru cei credincioşi după adevăr, **dar blândeţea şi smerenia inimii trebuie să fie hrana sufletului postitor de cele trupeşti şi omeneşti şi mult hrănitor de cele cereşti**, şi multă povaţă îi trebuie omului postitor ca să-i fie lui de folos jertfa cea pentru mântuirea lui, şi au sfinţii învăţătură dată de Mine lor pentru neamul ortodox, pentru cel după adevăr creştin, că **nu mai este biserică a Mea pe pământ decât ortodoxia cea trăită pe unde mai este ea trăită**, cea

bine păstrată sub Duhul lui Dumnezeu şi bine păzită de duhul omenesc, căci altfel se strică neamul, se strică aluatul şi nu mai este bun. Minciuna e mare doamnă pe pământ şi au oamenii îngâmfaţi prin ea, au îndrăzneala să pună învăţătura lor cea strâmbă la îndemâna norodului ca să-l ducă spre minciună, şi iată de ce trebuia să vină Domnul pe pământ cuvânt! Nimănui să nu-i mai fie de mirare venirea Mea cuvânt pe pământ acum, căci Eu sunt Lumina lumii şi trebuie să lucrez peste întuneric şi să se vadă calea şi s-o cunoască oamenii, căci s-a astupat calea care duce pe om spre Dumnezeu, s-a astupat cu minciuna căreia i se zice adevăr. Eu însă vin şi fac lumină şi Îmi am locaşul în soare şi sunt ca un Mire Care iese din cămara Sa, precum este scris, şi soarele se bucură ca un uriaş care aleargă drumul lui, şi de la marginile cerului este ieşirea lui, şi oprirea lui până la marginile cerului, şi nu este cine să se ascundă de căldura lui, şi toată firea se bucură şi tresaltă de venirea Mea cu lumină peste pământ, cu râul Meu de cuvânt, care povăţuieşte pe om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credinţe, din 04-03-2012

***

Vine vremea cea pentru suflet, vine vestea cea pentru patimile Mele cele suferite pentru om acum două mii de ani şi vine vreme de post de cincizeci de zile pentru trezirea sufletului şi pentru spălarea trupului cel plin de păcat în om.

O, vine vremea postului. Aveți grijă de cuvinte, măi fiilor. Să intre și să iasă din voi cuvinte dulci ca mierea și să vă hrăniți și să hrăniți așa, și veți avea putere multă pentru toate cele pentru cer lucrate, și pe pământ așezate de voi, iar Duhul Meu stă cu voi mereu și vă veghează mereu, și dați-vă veghii Lui, măi fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica înfricoșatei judecăți, din 10-03-2013

***

Iată, este scris peste neamul creștinesc de pe pământ în ziua aceasta zi de lăsat de sec de mâncări grase și gustoase și dorite de trup. Acum șapte zile se zice că a lăsat sec omul creștin de mâncatul de carne, iar azi se zice că ar lăsa sec de mâncatul de brânză și de ouă până la praznicul Învierii Mele, dar se zice doar, căci cine să-l învețe pe om adevăratul post, adevărata viață așezată de sfinții și de părinții cei hrăniți cu Duhul Meu, de au lăsat ei pe pământ ordine cerească și mântuitoare și scrisă ca să fie ea cunoscută și iubită apoi de cei ce se mândresc că sunt creștini, că sunt botezați în Hristos și îmbrăcați întru El? O, e greu aceasta pentru omul cel botezat cu numele Meu peste el. Este tras omul spre toate ale lumii și este ispitit de ele la orice pas și ceas, iar celor ce pierd darul credinței din pricina neascultării de Dumnezeu, acelora nu le mai trebuie mult ca să-și risipească toată statura cea creștinească și să primească peste ea plata neascultării, plata necredinței lor.

O, popor al cuvântului Meu, tu nu mai ai zi de lăsat de sec de carne, de brânză și de ouă, căci tu ai ascultat de Mine și ți-ai călugărit hrana și haina și gusturile și trupul tot și te-ai dat Mie casă și împărăție. Ai însă și tu legare pentru untdelemn în vremea acestei vremi de post. O, bucură-te și te veselește din toată inima și cugetul și sufletul tău, și să fii așa în tot acest timp și să știi cui dai bucuria și veselia ta, căci Mie trebuie să Mi le închini, și să încununezi cu ele dragostea ta de Dumnezeu, alegerea ta de partea Mea, măi poporul Meu.

O, fiilor, să nu vă văitați pentru trup, să nu-i căutați în voie, că este nevoie de mare nevoință cu trupul, fiindcă trupul l-a scos pe om din rai, din casa pe care i-am făcut-o Eu omului încă de la

întemeierea lumii, de l-am aşezat în fericirea ei şi i-am dat să împlinească în ea legea fericirii, legea raiului, de care omul trebuia fără de cârtire să asculte, dar n-a ascultat omul, şi greu se mai plăteşte neascultarea de Dumnezeu, măi poporul Meu. Această teamă a căderii din ascultarea de Dumnezeu, să vă fie ca o trezie veşnică, o, fiilor, că iată, omul n-a stat treaz pentru ea şi şi-a pierdut-o, fiilor. O, să nu se ia omul unul după altul pentru neascultare de Dumnezeu, că iată ce s-a întâmplat în rai dacă s-au luat unul după altul pentru neascultare cei doi!

Binecuvântare aşez Eu, Domnul, peste cei ce încep vremea postului de bucate după puterea iubirii şi a credinţei lor, dar să ia toţi aminte că dacă nu vor fi blânzi şi smeriţi cu inima şi cu tot cuvântul gurii apoi, nu vor posti după adevăr, căci din prisosul inimii grăieşte gura, şi nu altfel, şi aşa se vede ce are ea, ce comoară este în ea şi unde are ea strânsura sa.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica izgonirii lui Adam din rai, din 17-03-2013

***

Omul care nu-L iubeşte pe Domnul este om trufaş, care ascultă de sine însuşi. Se cunoaşte cel trufaş, se cunoaşte prin iubire de sine, prin ascultare de sine însuşi, şi apoi faptele lui îl arată, aşa cum l-a arătat pe Adam fapta neascultării. Iar în ziua aceasta părinţii cei sfinţi au pus la început rânduială sfântă peste biserică şi au scris să înceapă omul creştin şapte săptămâni de post ca să se pregătească pentru înviere, să se înveţe cu aşteptarea învierii şi să lucreze pentru ea, că are nevoie de înviere omul.

O, trebuie să se supună omul, căci la început nu s-a supus, şi a murit prin neascultare omul cel de la început, iar acum trebuie omul să-şi lucreze învierea prin supunere înaintea Domnului, trebuie să ţină post, căci la început n-a ascultat să ţină.

O, trebuie reparată greşeala ta, omule. Neascultarea ţi-a adus căderea din rai, iar acum trebuie să facem întoarcerea. Ai ascultat de femeie şi n-ai mai ascultat de Dumnezeu. Când omul este atras de femeie, aceasta este pentru că femeia este atrasă spre bărbat din pricina neascultării de Dumnezeu şi a ascultării lui de femeie. O, vino spre trezire, omule! Flutură îngeraşii între cer şi pământ şi lucrează în ajutorul tău ca să te laşi de păcat şi să treci din trup în duh, căci trupul nu-ţi foloseşte la nimic, decât la despărţirea ta de Dumnezeu, omule.

Iată, vremea postului vine în ajutorul omului. Postiţi de păcat, o, fii ai oamenilor! Postiţi de trup, căci trupul îl trage pe om de la Dumnezeu, îl trage în cele ale trupului. Fiţi senini la inimă şi la faţă, ca nu cumva să se bucure diavolul de postirea voastră cea trufaşă. Fiţi tainici între voi şi Dumnezeu, căci Domnul le dă har numai celor smeriţi.

… Aşez cuvânt de binecuvântare pentru vremea postului mare, cel de dinaintea praznicului învierii Mele. Eu în fiecare an trăiesc iar şi iar ceea ce am trăit şi am îndurat acum două mii de ani, şi tot mereu împrospătez învierea omului peste cei ce Mă urmează iubindu-Mă şi făcând voia Mea în ei, dar prea mulţi sunt cei care nu Mă iubesc şi nu Mă caută pentru viaţa Mea în ei. Eu pentru aceştia plâng, plâng pe cruce, plâng, şi răstignirea Mea pentru ei este mereu astăzi. Plâng şi suspin pe cruce, mereu astăzi plâng pentru cei ce nu caută la crucea Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica izgonirii lui Adam din rai, din 02-03-2014

***

Acum vin în mijlocul neamului român, vin cuvânt grăit de însăși gura Mea și Mă așez cu el în cartea Mea cea de azi și grăiesc acestui neam în duminica aceasta de Florii și-i spun lui așa:

O, neamul Meu cel de azi, la care vin de la Tatăl, o, neam român, iată, iarăși vin, și vin la tine, că așa a voit Tatăl cu tine și cu Mine acum, pentru sfârșit de timp. Tu trebuia să fii neam pravoslavnic cu tot întregul tău și cu toată ființa ta, cea pentru Dumnezeu hărăzită să fie pe această vatră acum, la sfârșit de timp, și trebuia să se vadă bine această trăire a ta, căci credința fără fapte, fără trăirea ei în faptă, este scrisă necredință. Mă doare că n-ai voit să semeni cu Mine și cu sfinții și să postești de carne și de lapte și de ouă și de pește timp de cincizeci de zile pentru ca să te pregătești pentru cele sfinte ale Mele apoi și pentru întâmpinarea praznicului Învierii Mele și să fii neam pravoslavnic prin acestea. O, Mă doare că nu vrei să asculți de legea bisericească, de la sfinți așezată peste tine, și de cuvântul Meu cel de azi peste tine, care te cheamă să Mă împlinești cu viața ta, care te îndeamnă să fii drept cu Dumnezeu și cu aproapele tău, cu fratele tău. Mă doare, Mă doare că stau în mijlocul tău grăind peste tine, și tu trăiești lumește de tot și nu creștinește pe vatra ta, în care, iată cine vine! Vine din cer, vine Domnul pe vatra ta, o, popor român, și grăiește cu tine, și grăiește din tine peste toate popoarele și le îndeamnă spre cuvântul lui Dumnezeu, spre graiul gurii Mele, care vine să așeze pacea între popoare. Nu precum le dă lumea să le dau Eu, ci pacea Mea dau să le dau.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor, Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 13-04-2014

***

Iată semnalul Meu, și cartea se deschide la cuvântul Meu și intru și pun masă de cuvânt și hrănesc cu el pe cei din casa Mea, din curțile Mele, și **împart de pe masă și fac milostenie la cei care-Mi cer, ba, mai mult, ies la răspântii și stau în calea omului peste tot, ca să pot fi găsit și aflat și ca să Mă împart cu bunul Meu cel de sus la cei ce Mă vor și Mă aleg de călăuză pe calea vieții lor, și se numește Dumnezeu această hrană de cuvânt**, și voi coborî masă cerească și hrană dulce curând, curând în zi de mare sărbătoare și voi veni aici cu serbarea îngerilor, căci se apropie sărbătoarea lor, și se pregătesc toate cetele cerești pentru această măreață zi de serbare, iar Eu, Domnul, dau acum binecuvântare cu multul la cei din cer și la cei de pe pământ, care se vor porni spre izvorul Meu de cuvânt aici, și voi sta la masă cu ei, precum este scris pentru cei credincioși, căci Eu am spus: ***«Cel ce crede în Mine voi veni la el și-Mi voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui»***, și iată ce minunat împlinesc Eu ceea ce am cuvântat să se împlinească!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de Mir, din 08-11-2016

***

Pe aceeași temă din alte surse

Cum să dai de pomană

1. (Domnul): „A înțelege cum să dăruiești iar pomana ta să fie plăcută lui Dumnezeu, aceasta stă în adevărata înțelegere a noțiunilor despre «al meu» și «al tău». Moise a zis: «Să nu furi!» și din nou: «Să nu dorești nimic din cele ce sunt ale aproapelui tău!»

2. Tu poți să cumperi de la aproapele tău ceva și să stăpânești pe drept în fața tuturor. Dar să-i iei cuiva ceva pe ascuns, împotriva voinței lui, este păcat împotriva legii divine pe care Dumnezeu a dat-o prin Moise oamenilor, căci o asemenea faptă se ridică vădit împotriva oricărei iubiri pentru aproapele tău. Căci ceea ce ție ți-ar fi neplăcut, dacă un altul ți-ar face, nici tu să nu faci aproapelui tău!

3. Furtul exprimă de obicei egoismul, căci din el izvorăsc lenea, atașamentul față de o viață în bunăstare și de pierde-vară. În acestea își are rădăcina o anumită descurajare, care este mașcată de o îngâmfată nesiguranță, a cărei urmare este că a fura este mai la îndemână decât a cere. Ca urmare, în furt se ascund mai multe slăbiciuni, între ele însă egoismul este cel mai evident. Această boală sufletească poate fi cel mai bine combătută printr-o adevărată și vie iubire a aproapelui.

4. Tu gândești acum în mintea ta: «Să-ți iubești aproapele este ușor, dacă ai cu ce! Dar din o sută de oameni, dacă sunt zece care au mijloacele să poată exercita această minunată virtute. Ceilalți nouăzeci sunt mai ales dintre aceia care așteaptă ca această virtute să fie exercitată de ceilalți zece asupra lor. Iar dacă doar iubindu-ți aproapele poți opune o puternică rezistență ispitei de a fura, cu greu se vor putea abține cei nouăzeci de săraci, căci lor le lipsesc mijloacele pentru ca să exerseze această virtute.»

5. După mintea ta ai gândit corect și nici o altă minte omenească nu te poate contrazice. Dar, înțelegând cu inima, aceasta ți-ar spune: să-ți iubești aproapele nu înseamnă numai a da de pomană, ci mai mult: a face tot felul de fapte bune sau să-i servești cinstit și cu încredere; la toate acestea, bineînțeles că nu are voie să lipsească bunăvoința.

6. Căci bunăvoința este sufletul oricărei fapte bune; fără ea chiar și cea mai caritabilă faptă nu are nici o valoare în fața lui Dumnezeu. Dacă ai bunăvoință, chiar dacă ești lipsit de orice mijloace, vei căuta să-i ajuți aproapelui tău la nevoie, și îți va fi inima grea dacă nu vei reuși; **dar, în fața lui Dumnezeu, sincera ta dorință de a ajuta va cântări cu mult mai mult decât fapta altuia care o face interesat.**

7. Căci dacă un bogat va pune din nou pe picioare o parohie foarte sărăcită pentru că parohia i-a promis că, atunci când va prospera, îi va plăti zeciuială și-i va rămâne supusă, fapta lui bună nu valorează nimic în fața lui Dumnezeu; căci și-a luat deja răsplata. Ce a făcut el, ar fi făcut orice zgârcit de dragul câștigului.

8. Înțelegi acum că, în fața lui Dumnezeu, orice om, sărac sau bogat, își poate iubi aproapele - depinde numai de bunăvoință, căci prin ea oricine poate ajuta cu dăruire, așa cum poate.

9. Dar bineînțeles că numai bunăvoința singură iarăși nu ajută, chiar dacă ai și avere, atunci când mai ai nevoie și de unele asigurări, în parte pentru tine însuți, în parte pentru copiii tăi, în parte pentru rude și pentru multe altele, iar nevoiașului din fața ta i-ai da doar ceva puțin sau chiar nimic, căci niciodată nu se poate ști sigur dacă nu este doar vreun golan leneș, care nu e demn de ajutorul cerut. Ți-ai putea reproșa că astfel ai încurajat un golan în indolența lui și ai privat un adevărat sărac de ajutor! Dacă vine însă unul mai demn de încredere la tine, tu vei avea aceleași scrupule, pentru că nu vei putea ști niciodată fără îndoială dacă este pe deplin demn de încredere!

10. Da, prietene, cel care șovăie atunci când vrea să facă o faptă bună, dacă să dea ceva substanțial sau nu, voința lui cea bună nu are viață adevărată; de aceea, în fața lui Dumnezeu, nici bunăvoința lui și nici fapta lui nu vor cântări cine știe cât. Unde e avere, trebuie ca voința și fapta bună să meargă mână în mână și să fie la fel de puternice, altfel își vor lua una celeilalte valoarea în fața lui Dumnezeu.

11. Ceea ce faci sau dai, dă sau fă-o cu bucurie, căci fapta unui om darnic și săritor, care este și amabil, valorează de două ori mai mult în fața lui Dumnezeu!

12. Inima unui om darnic și amabil se aseamănă cu un fruct care se coace ușor și repede, căci are în el un preaplin de căldură. Căldura este absolut necesară coacerii unui fruct, căci în căldură se găsește elementul corespunzător vieții, și anume, iubirea.

13. Bucuria și amabilitatea unui binefăcător sunt chiar acea plenitudine a adevăratei călduri vitale spirituale și profunde, care nu poate fi îndeajuns de mult recomandată, căldură prin care sufletul se coace de două ori mai repede, putând astfel prelua spiritul în întreaga ființă. Această căldură este chiar trecerea spiritului etern în sufletul său, care va deveni prin această trecere tot mai asemănător spiritului.

14. Fără această bucurie a dăruirii, un binefăcător, oricât de plin de râvnă ar fi, este tot atât de departe de țelul desăvârșirii spirituale pe cât de acră și neprietenoasă îi este fapta sau darul. Această purtare are ceva material și lumesc în ea și de aceea este cu mult mai îndepărtată de elementele pur cerești decât purtarea caldă și amabilă.

15. Să nu însoțești darul sau fapta ta de mustrări amare, căci acestea întristează inima fratelui nevoiaș și îl fac să-și dorească să nu mai fie nevoit să primească nimic de la cel încruntat și plin de mustrări. De cele mai multe ori, binefăcătorul face aceste mustrări din mândrie, iar nevoiașul se simte desconsiderat și disprețuit. Și așa se întâmplă că nevoiașul își va simți nevoia mai apăsătoare în fața bunăstării binefăcătorului, iar acceptarea darului devine mai grea decât dăruirea lui.

16. Cine are avere și bunăvoință, acela să dea cu inima ușoară. Cât de greu îi vine bietului nevoiaș să-i fie povară chiar și unui binefăcător amabil, dar cu cât mai grea îi va fi inima dacă binefăcătorul îl va întâmpina cu o mină încruntată și, înainte de a-i da pomana, îi va ține predici înțelepte, din care mintea lui atât va înțelege: «Să nu mai treci pe la mine prea curând sau chiar deloc!», deși cel care dă pomana nu s-a gândit niciodată să spună așa ceva.

17. De aceea, este preferat binefăcătorul amabil celui supărat, el fiind o alinare pentru inima săracului, pe care o va transpune într-o stare de recunoștință. Și astfel, fapta acestui binevoitor îl va umple pe nevoiaș cu o plăcută și întăritoare încredere în oameni și în Dumnezeu, iar acest simțământ îl va ajuta să muncească plin de devotament, mai ușor și mai răbdător decât înainte.

18. Un binefăcător amabil este, pentru un nevoiaș, ceea ce pentru o corabie aflată în primejdie pe o mare furtunoasă este ivirea unui port primitor; dar binefăcătorul încruntat este doar ca un golf care salvează corabia de o avarie sigură, dar îi ține pe cei de la bordul ei într-o teamă permanentă, dacă o puternică și distrugătoare maree nu o va lovi după furtună, cum se mai petrece nu arareori, și-i va pricinui pagube chiar mai mari decât mai înainte furtuna din larg.

19. Acum știi și tu totul, după voința lui Dumnezeu, despre cum trebuie să-ți iubești și să-ți ajuți aproapele, pentru a atinge ușor și curând desăvârșirea spirituală. Îndeplinește aceasta și vei atinge și tu curând și ușor singurul țel adevărat al vieții!”

(Marea Evanghelie a lui Ioan Vol.4, Cap. 81.)

***

Marea Evanghelie a lui Ioan, VII/85

Domnul: „Printr-un post corect și prin rugăciune, sufletul devine mai eliberat și mai spiritual; dar nimeni nu poate cunoaște fericirea supremă numai prin post și prin rugăciune. Acestea trebuie dublate de credința în Mine și de împlinirea voinței Tatălui ceresc, așa cum v-am învățat Eu și cum vă învăț și astăzi. Orice om poate cunoaște această stare supremă, fără să postească și fără să se abțină neapărat de la anumite alimente.

Oricine practică iubirea și dăruirea către aproapele său, postește. Postul lui este cel mai plăcut în fața lui Dumnezeu, conducându-l pe om până la viața eternă. Cine are mai mult, trebuie să dea mai mult; cine ar puțin, trebuie să împartă chiar și acest puțin cu semenii săi mai săraci. În acest fel, el va aduna comori în ceruri! Actul dăruirii este mult mai binecuvântat de cel al primirii.

Cel care dorește cu sinceritate să postească în fața lui Dumnezeu și a vieții eterne a sufletului, trebuie să se abțină să mai păcătuiască, din iubire față de Dumnezeu și față de semenii săi. Căci păcatele sunt o povară pentru suflet, și este foarte greu ca sufletul astfel împovărat să se înalțe până la Dumnezeu.

Cei care se complac în lăcomia lor – așa cum au făcut pe timpuri fariseii și alți oameni bogați – întorcând urechea lor oarbă către cei sărmani, păcătuiesc împotriva poruncii postului, la fel ca și adulterii și cei care se duc la prostituate.

Dacă trupul atrăgător al unei fecioare, sau chiar al soției altui bărbat, vă atrage și vă ispitește, întoarceți-vă ochii în altă parte și abțineți-vă de la plăcerile cărnii! Numai atunci se poate spune că ați postit cu adevărat!

Dacă cineva vă insultă și vă ofensează, iertați-l, mergeți la el și împăcați-vă. Numai atunci se poate spune că ați postit cu adevărat!

Dacă îi răspundeți cu bunăvoință celui care a greșit față de voi, și dacă îl binecuvântați pe cel care v-a blestemat, numai atunci se poate spune că ați postit cu adevărat!

Ceea ce intră în gură pentru hrănirea și întărirea trupului nu-l pângărește pe acesta, dar cuvintele care ies din gură, rănind, defăimând, calomniind, rostind obscenități, bârfind, blestemând, depunând mărturie mincinoasă, sau rostind tot felul de minciuni ori de blasfemii, toate acestea pângăresc sufletul omului. Cine rostește asemenea cuvinte încalcă postul, căci a posti cu adevărat înseamnă a te nega pe tine însuți în toate, a accepta povara ce ți-a fost desemnată și a Mă urma pe Mine, căci Eu Însumi sunt plin de răbdare și de bunătate.

Marea Evanghelie a lui Ioan, IV/167 (12, 14)

Domnul le vorbește celor care doresc să postească, dar la un moment nepotrivit (sau prematur): „Din cauza existenței sale continue, deși temporare, corpul are nevoie de o anumită cantitate de hrană, pentru a fi întărit. Sufletul are și el nevoie de o anumită hrană subtilă, dacă dorește să crească în cunoaștere și din perspectiva voinței. De aceea, postul excesiv și lipsit de temei nu reprezintă altceva decât o prostie, putând deveni chiar un păcat, la fel ca și opulența excesivă. Cine dorește să trăiască în armonie cu ordinea divină trebuie să fie moderat în toate, căci orice exces va avea mai devreme sau mai târziu consecințe negative pentru trup, suflet și spirit. De aceea, mâncați și beți, veselindu-vă, și bucurați-vă astfel inima!”

Marea Evanghelie a lui Ioan, VII/141 (15)

Domnul: „Dacă cineva a păcătuit, el ar trebui să se compare cu cel împotriva căruia a păcătuit, iar apoi să nu mai facă niciodată la fel. Și astfel, păcatele îi vor fi iertate. Numai prin rugăciune, post și penitență, păcatele nu vor fi iertate, dacă persoana în cauză nu se abține să le mai comită în continuare”.

Copilăria lui Iisus, Capitolul 141 (11-24)

„Copilul Iisus l-a chemat pe Cirenius și i-a spus: ‘I-ai adus multă bucurie lui Iosif, cel mai pur om de pe pământ. Iată, astăzi ne oferi un festin regal, la care ai pregătit feluri de pe trei continente, unul mai gustos decât altul! În această privință, trebuie să-ți spun că te descurci foarte bine! Adevăr îți spun, în întreaga eternitate nu a căzut vreodată o onoare mai mare asupra vreunei case

decât cea care se revarsă acum asupra casei tale! Căci în casa ta se află acum Cel asupra căruia toate puterile cerului nu îndrăznesc să își ridice ochii!

Dar este un lucru pe care l-ai uitat! Trimite-ți servitorii și invită-i în casa ta pe toți cerșetorii, schilozii, sărmanii, orbii și nefericiții acestei lumi. Pune o masă și pentru ei, și lasă-i să ia parte la festin! Abia atunci, totul va fi într-o perfectă ordine!'

Auzind aceste cuvinte, Cirenius l-a sărutat pe Copilul divin, apoi i-a ascultat sfatul. În mai puțin de o oră, imensul hol al casei sale era arhiplin de oameni sărmani.

Marea Evanghelie a lui Ioan, V/125

Domnul: „Faceți toate eforturile pentru a vă cunoaște pe voi înșivă. Examinați-vă viața, acțiunile comise, ca să nu ajungeți să spuneți la sfârșit: 'Iată, eu am respectat toate poruncile divine timp de 10, sau chiar 20 de ani, și totuși mă găsesc în același punct de plecare, fără să fi avansat nici măcar cu un pas… Nu am trăit nici o iluminare, și nu percep aproape nimic din așa-numita viață eternă'. Ce anume îi lipsește unui asemenea om?

Adevăr vă spun: examinați-vă cu atenție, dacă nu cumva în inima voastră au pătruns gânduri lumești, orgoliul de a fi mai presus de semenii voștri, zgârcenia – sora mai mică a lăcomiei – ambițiile exagerate, judecarea prea aspră a celor din jur, dorința de a avea întotdeauna dreptate, pasiunile carnale, și tot felul de alte asemenea lucruri care mențin sufletul captiv. Cine nu depășește cu adevărat aceste pasiuni nu va cunoaște împlinirea promisiunii, adică realizarea plenară a adevărului spiritual. Comparați mustul cu vinul cel pur. Atâta vreme cât mustul va mai conține elemente străine și grosiere, el va fermenta și nu va cunoaște puritatea. După ce aceste elemente vor fi însă înlăturate, el va deveni din ce în ce mai liniștit în butoi (nu va mai spumega), se va limpezi și se va transforma într-un vin pur și strălucitor.

Sunt mulți aceia care nu mai au decât un pas mic pentru a dobândi Împărăția lui Dumnezeu în inimile lor, dar nu reușesc acest lucru pentru că nu se auto-examinează suficient de des și nu sunt conștienți de elementele pământești (minore) care mai sunt încă atașate de sufletul lor. Dacă ar face mai frecvent asemenea introspecții, ei și-ar da seama că sunt încă foarte sensibili, și că sufletul lor este încă foarte ușor de ofensat pentru lucruri absolut neînsemnate.

Unii ar putea spune: 'Da, dar cum rămâne cu onoarea omului?' 'E adevărat, este răspunsul Meu, omul trebuie să aibă simțul onoarei, dar aceasta ar trebui să fie de cel mai nobil tip'. Dacă un om slab din punct de vedere spiritual v-a insultat, nu-i purtați ranchiună; mai bine mergeți la el și spuneți-i: 'Prietene, tu nu mă poți insulta, căci eu te iubesc pe tine și pe toți oamenii. Îi binecuvântez pe cei care mă blestemă și pe cei care îmi fac rău, și nu am de gând să fac decât bine, din toate puterile mele. Te avertizez totuși că nu este bine să insulți pe altcineva. Nu mai repeta acest lucru, dacă dorești să fii mântuit. Dacă vei continua să dai curs acestei pasiuni, mai devreme sau mai târziu, vei întâlni pe cineva care nu va fi dispus să te ierte și care ți-ar putea provoca mari neplăceri'.

Asta înseamnă onoare, în înțelesul cel mai nobil al cuvântului: să-i vorbești celui care te-a insultat fără nici un pic de mânie în inima ta. Câtă vreme mai păstrați chiar și cel mai mic grăunte de mânie în inima voastră, manifestând amărăciune și lipsă de prietenie față de cel care v-a insultat, înseamnă că în sufletul vostru mai există încă destul orgoliu și iubire de sine, suficient cât să împiedice fuziunea voastră cu Spiritul Luminii Mele.

Sunt atâția săraci care vă solicită pomana, iar voi le-ați putea da cu ușurință de o mie de ori mai mult decât faceți acum. Dar voi vă revoltați împotriva tupeului lor, le arătați ușa și le dați de înțeles că nu trebuie să apeleze de fiecare dată la voi, căci nu vor mai primi nimic.

Evident, cerșetorii merită și ei o anumită mustrare, dar cel care se poartă astfel cu un om sărac nu este nici el suficient de matur pentru împărăția Mea. Căci soarele Meu strălucește în egală măsură asupra celor buni și asupra celor răi, pentru beneficiul întregii creații.

Aceeași rază care luminează palatul unui rege și care coace strugurii care dau vinul cel mai nobil, strălucește și asupra colibei celui sărman, și nu se enervează auzind orăcăitul broaștelor și scârțâitul greierilor. Simțul exagerat al economiei nu este prea departe de lăcomie, și nu stimulează viața. Dacă el devine chiar un viciu, sufletul nu se va transforma niciodată în vinul pur și spiritual al vieții.

Numai cel care dăruiește cu mare bucurie poate intra în împărăția Mea, evident, atâta vreme cât în sufletul lui nu există alte defecte. El nu trebuie să se supere pe cel sărman care îi cere pomană în mod repetat, chiar dacă a făcut-o deja de mai multe ori.

Așadar, vă repet: analizați-vă cu atenție și ridicați-vă până la nivelul pe care puteți percepe cu ușurință lumina vieții, ca să puteți fi siguri că v-ați eliberat de toate deșeurile acestei lumi”.